

Σύλλογος
Λιβαδιωτών
Θεσσαλονίκης
"Ο Γεωργάκης Ολύμπιος"

Έτος ίδρύσεως 1908
Γ. Σχολαρίου 3 - 54644 Θεσσαλονίκη - Τηλ. & Fax 2310.812666 - e-mail: sylivthe@otenet.gr

Κωδικός εντύπου 7292
Γ.Γ.Ε.Ε.-Υπ. Τύπου & Πληροφοριών
ΠΑΡΗΣΙΑΣ
Κ.Τ.Θ. 21
Αρ. Αδείας 1
Ε.Π.Τ.

Ο Λόγος του Συλλόγου Δια Λόγου

Ένας ενημερωτικός διημεριός γραπτός λόγος
για τις δραστηριότητες του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης
και ένα Ελεύθερο Βήμα για τις σκέψεις, γνώμες και απόψεις των μελών & των φίλων του

Τεύχος αρ. 7 Ιούνιος-Ιούλιος 2006

Συντάσσεται, εκδίδεται και διανέμεται από τον Σύλλογο Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης "Ο Γεωργάκης Ολύμπιος"
Εκδότης: Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης "Ο Γεωργάκης Ολύμπιος" - Ιδιοκτήτης: Γ. Σχολαρίου (και ο εκάστοτε Πρόεδρος του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης)
Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης "Ο Γεωργάκης Ολύμπιος" - Γ. Σχολαρίου 3 - 54644 Θεσσαλονίκη / Τηλ. & Fax 2310.812666 / e-mail: sylivthe@otenet.gr

ΕΝΤΑΚΤΑ
8
Σεμινάρια
Ιστορίας,
Λαογραφίας,
Παραδοσιακής
Μουσικής & Χορού

Λιβάδι Ολύμπου
26, 27 και 28 Μαΐου 2006

Περί 'Λόγου του Συλλόγου' ο Λόγος

Ο 'Λογος του Συλλόγου' μας εμφανίζεται και πάλι μετά από 6μηνη απουσία. Η σταθερή περιοδικότητά του, όπως κατά καιρούς και εναγωνίως είχε επισημάνει ο αρχισυντάκτης του, διακυβεύεται από ατυχείς συγκυρίες, προβλήματα περιοδικής αρτιμέλειας, στιγμιαία σπέρματα έμπνευσης, φόρτους εργασίας ή υπερκοτώσεις. Η δε τελειομανία της μέχρι σήμερα συντακτικής επιτροπής, δεν επέτρεπε εκδόσεις κάτω του κατ' αυτήν επιτρεπτού ορίου ποιότητας.

Από τον Σεπτέμβριο πάντως, το Δ.Σ. αποφάσισε να κάνει μία μεγάλη τομή σε όλα τα επίπεδα αυτής της εκδοτικής προσπάθειας.

- Αποφάσισε λοιπόν τα εξής :
1. Ο 'Λόγος του Συλλόγου' να περάσει πλέον από τα τρυφερά παιδικά του χρόνια (τα οποία χαρακτηρίστηκαν από μία κατά βάση αυθόρμητη συγγραφή, με περιστασιακή και κατά περίπτωση δομή ύλης), στην εφηβεία του, όπου πλέον η δομή του θα είναι κατά σταθερές και μόνιμες θεματικές ενότητες (επικαιρότητα, ανάπτυξη, παιδεία, πολιτισμός, νεολαία, Λιβάδι, μόνιμες στήλες, ελεύθερο βήμα κ.ά.)
 2. Ο 'Λόγος του Συλλόγου' να φύγει από την φωτοτυπημένη του ασπρόμαυρη μορφή και να περάσει στην **τετράχρωμη τυπογραφική έκδοση**. Όσοι είχαν προλάβει να δουν κάποια δοκιμαστικά έγχρωμα τεύχη παλαιών 'Λόγων', κατάλαβαν τη διαφορά και μας πίεσαν να το αποτολήσουμε.
 3. Ο 'Λόγος του Συλλόγου', να σταματήσει αναπόφευκτα να διανέμεται δωρεάν, όπως συνέβαινε έως σήμερα, όπου 900 στίπια ανά δίμηνο τον ελάμβαναν χωρίς κόστος. Τα έξοδα

πλέον είναι δυσβάστακτα για τη νέα μορφή του. Απαιτείται μία νέα σχέση **συνδρομητικού χαρακτήρα** μεταξύ εφημερίδας και αναγνωστών, ώστε να διασφαλιστεί η ποιότητα και η σταθερή περιοδικότητά του.

4. Ο 'Λόγος του Συλλόγου' να συνεχίσει να έχει το ίδιο ανεπαίσθητα ειρωνικό αλλά τρυφερό ύφος απέναντι στα πράγματα, να συνεχίσει η ύλη του να αποτελεί μία χρυσή τομή μεταξύ ενημέρωσης ως προς την τρέχουσα επικαιρότητα και θεμάτων που προάγουν την ιστορική, λαογραφική, κοινωνική και εν γένει πολιτισμική και πολιτιστική μας συνείδηση.
5. Ο 'Λόγος του Συλλόγου' να συνεχίζει να σχολιάζει τα πάντα, όπως και μέχρι σήμερα έκανε, με τρόπο αδέσμευτο και ανεξάρτητο, μακριά από κάθε μορφή εξουσίας, πολιτικής ή μη.
6. Ο 'Λόγος του Συλλόγου' να συνεχίζει να σχολιάζει με εκλαϊκευμένο τρόπο τα γεγονότα, να συνεχίζει να ανοίγει οριζόντες ελεύθερης έκφρασης και κατάθεσης απόψεων, ανταλλαγές ιδεών και σκέψεων, να συνεχίσει να είναι ένας άμβωνας ενημέρωσης και προβληματισμού για ό,τι συμβαίνει στη ζωή μας και αφορά τα δικά μας πράγματα, καθημερινά και μη.
7. Ο 'Λόγος του Συλλόγου' να συνεχίζει να μεταγγίζει ενημέρωση, ιστορία, λαογραφία και πολιτισμό, σε κάθε στίπι μελών και φίλων του Συλλόγου και να συνεχίζει να αποτελεί ισχυρό δεσμό μεταξύ ανθρώπων που ενδιαφέρονται και νοιάζονται για κάτι που το θεωρούν πολύτιμο, όπως ο Σύλλογος, το Λιβάδι, η Θεσσαλονίκη, η Ελλάδα.
8. Ο 'Λόγος του Συλλόγου' να έχει πλέον τα χαρακτηριστικά ενός προϊόντος συλλογικής εργασίας και μόχθου, να αποτελέσει αντικείμενο συλλογικής έγνοιας και ζήλου, να πάρει διαστάσεις συλλογικής προσφοράς και κατάθεσης γραφής, γνώμης, άποψης και ψυχής.

Ο 'Λόγος του Συλλόγου' δεν έχει ως στόχο απλώς την αυτοχρηματοδότηση της έκδοσής του. Στόχο έχει να ενισχύσει την ενημέρωση και την παιδεία, να την μεταφέρει στον κόσμο και να προσφέρει στα παιδιά του Λιβαδίου κυρίως, τα στερημένα από ισότιμες ευκαιρίες μόρφωσης συγκριτικά με τα παιδιά των αστικών κέντρων, υποτροφίες, βιβλία, οπτικοακουστικό υλικό και κάθε άλλη ανάλογη μορφή στήριξης και ενίσχυσης.

Η συνδρομή στοιχίζει ένα πακέτο τσιγάρα το δίμηνο. Γίνετε συνδρομητές του "Λόγου του Συλλόγου". Έχετε τους Λόγους σας και θα έχετε τον Λόγο σας.

Ο νέος πολυσέλιδος, διημεριός και 'τυπογραφικός πλέον 'Λόγος του Συλλόγου', θα έχει ετήσια συνδρομή : 20 € για την Ελλάδα, 40 € για το εξωτερικό και 50 € για τα Ν.Π.Δ.Δ. Οι συνδρομές μπορούν να καταβάλλονται είτε στα μέλη του Δ.Σ. των Συλλόγων της Θεσσαλονίκης, της Κατερίνης και του Εξωραϊστικού Συλλόγου Λιβαδίου, είτε με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση 'Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης Ο Γεωργάκης Ολύμπιος, Γ. Σχολαρίου 3, 54644, τηλ. & fax 2310.812666, είτε με απ' ευθείας κατάθεση στις Τράπεζες Αγροτική (αρ. λογ. 456-01-001480-08) ή Πειραιώς (αρ. λογ. 5202-020342-200), ενημερώνοντας τηλεφωνικά για το όνομα του καταθέτη

Μαΐος 2006
Μόλις κυκλοφόρησε
Κώστας Ε. Προκόβας
ΛΕΞΙΚΟ
της Κουτσοβλαχικής του Λιβαδίου Ολύμπου
Λέξεις, Ιστορία, Παράδοση & Λαϊκός Πολιτισμός - Παράγωγα, Συνώνυμα, Ετυμολογία
Έκδοση του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης "Ο Γεωργάκης Ολύμπιος"

Κώστας Ε. Προκόβας
ΛΕΞΙΚΟ
της Κουτσοβλαχικής του Λιβαδίου Ολύμπου
Λέξεις, Ιστορία, Παράδοση & Λαϊκός Πολιτισμός - Παράγωγα, Συνώνυμα, Ετυμολογία
Έκδοση του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης "Ο Γεωργάκης Ολύμπιος"
Ο Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης, προχώρησε στην έκδοση του μεγάλου έργου του συμπατριώτη μας συγγραφέα Κώστα Προκόβα, 'Λεξικό της Κουτσοβλαχικής του Λιβαδίου Ολύμπου' Λέξεις, Ιστορία, Παράδοση & Λαϊκός Πολιτισμός - Παράγωγα, Συνώνυμα, Ετυμολογία
Τα δικαιώματα του Λεξικού δώρισε ο συγγραφέας στον Σύλλογό μας.

Το θαυμάσιο και ογκωδέστατο (720 σελίδων) αυτό έργο, δεν είναι ένα απλό ερμηνευτικό λεξικό ή γλωσσάρι. Ο συγγραφέας καταθέτει πολλά λαογραφικά και ιστορικά στοιχεία του τόπου του, κάνοντας το πόνημά του να αποτελεί ένα εξαιρετικά γλαφυρό αφηγηματικό λογοτέχνημα. Δεν πρέπει να λείπει από κανένα στίπι ή βιβλιοθήκη. Το Λεξικό, μπορείτε να το προμηθευτείτε από τον Σύλλογο Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης (Γ. Σχολαρίου 3, 54644 Θεσσαλονίκη - τηλ. & fax 2310.812666), από τον Εξωραϊστικό Σύλλογο Λιβαδίου και από μεγάλα βιβλιοπωλεία της Θεσσαλονίκης και της Λάρισας. Αποστέλλεται επίσης και με αντικαταβολή. Διατίθεται στην προσιτότατη τιμή των 35 €, πολύ χαμηλότερη ανάλογων έργων, με στόχο την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη διάδοσή του.

Οι Επιτροπές του 8^{ου} Συμποσίου Ιστορίας, Λαογραφίας, Παραδοσιακής Μουσικής & Χορού, ήταν οι εξής :

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Χρήστος Φώλιας Υφυπουργός Οικονομίας & Οικονομικών
 Φώτης Γκούπας Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας Θεσσαλίας
 Λουκάς Κατσαρός Νομάρχης Λαρίσης
 Μαρία Μαμάρα Έπαρχος Ελασσόνας
 Ιωάννης Γκούμας Δήμαρχος Λιβαδίου
 Μιχάλης Σακελάρης Πρόεδρος Πανελληνίας Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων
 Χρήστος Τσολάκης Ομ. Καθηγητής Γλωσσολογίας Α.Π.Θ.
 Δημήτρης Ζάννας Πρόεδρος του Ιδρύματος Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα
 Αχιλλέας Λαζάρου Βαλκανολόγος - Ρωμανιστής
 Μήτσος Προκόβας Επίτιμος Πρόεδρος του Συλλόγου Λιβαδιωτών Αθηνών
 Γιώργος Μαντζάρας Πρόεδρος Τοπικού Διαμερισματος Δολίχης του Δήμου Λιβαδίου

Οι διατελέσαντες Πρόεδροι της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων
 Κώστας Λίταινας Στέργιος Χατζηνίκος Στέργιος Τσιλινής
 Γιάννης Βέρρος Φώτης Κιλιπίρης Γιάννης Δήμας
 Κώστας Αδάμ

Οι διατελέσαντες Πρόεδροι του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος
 Γιάννης Τριάρχου Επίτιμος Πρόεδρος του Συλλόγου
 Γιάννης Μπάμπας Σάκης Καρασούλης Γιάννης Φακαλής
 Δημήτρης Τσανούσας Κώστας Γκριζος Τάσος Δίκας

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Νίκος Ξηροτύρης Καθηγητής Ανθρωπολογίας Δημοκριτείου Παν. Θράκης. – Πρόεδρος
 Κώστας Προκόβας Φιλολόγος, πρ. Διευθυντής του Ιδρύματος Μανόλη Τριανταφυλλίδη του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Νίκος Κατσάνης Καθηγητής Γλωσσολογίας Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
 Γιάννης Δήμας Ε.Ε.Δι.Π. των Τ.Ε.Φ.Α.Α. του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας
 Άκης Γεροντάκης Διευθυντής Ορχήστρας – Μουσικοσυνθέτης

ΟΡΓΑΝΩΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γιώργος Συνεφάκης Πρόεδρος του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης - Πρόεδρος
 Μιχάλης Σακελάρης Πρόεδρος Πανελληνίας Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων
 Σοφία Αυγέρη Γεν.Γρ. Πανελληνίας Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων
 Δημήτρης Χ. Καρανίκας Πρόεδρος του Εξωραϊστικού Συλλόγου Λιβαδίου
 Γιώργος Κασιχάς Πρόεδρος του Συλλόγου Λιβαδιωτών Κατερίνης

Τα μέλη του Δ. Σ. του Εξωραϊστικού Συλλόγου Λιβαδίου
 Τάσος Αντωνίου Αντιπρόεδρος
 Πόπη Κοκκινοπλίτη Γενική Γραμματέας
 Κώστας Τζέβος Ταμίας
 Κώστας Ψαλλίδας, Αυγή Γαλάνη-Τσίρκου, Γιάννης Αντωνίου

Τα μέλη του Δ. Σ. του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος'

Δημήτρης Α. Καρανίκας Αντιπρόεδρος
 Εύη Παπαδάμ Γενική Γραμματέας
 Κώστας Μουσένας Ταμίας
 Μαίρη Μπόλη-Γαλή, Ελένη Σταμούλη-Πεζή, Άννα Γαζέτη

Διοικητικά στελέχη του Δήμου Λιβαδίου
 Μαρία Αντωνίου Γραμματέας του Δήμου Λιβαδίου

Συμμετείχαν οι φορείς του Λιβαδίου και των απανταχού Λιβαδιωτών :

Δήμος Λιβαδίου, Εξωραϊστικός Σύλλογος Λιβαδίου, Σύλλογος Λιβαδιωτών Κατερίνης, Σύλλογος Λιβαδιωτών Αθηνών, Σύλλογος Λιβαδιωτών Ελασσόνας, Σύλλογος Λιβαδιωτών Αμερικής, Σύλλογος Λιβαδιωτών Αυστραλίας, Σύνδεσμος Επιστημόνων Λιβαδίου, Αγροτικός Συνεταιρισμός Λιβαδίου, Σωματείο Κτηνοτρόφων Λιβαδίου, Σύλλογος Δασεργατών Λιβαδίου, Σωματείο Οικοδόμων Λιβαδίου

Ο Νομάρχης Λαρίσης κος Λ. Κατσαρός

Η Έπαρχος Ελασσόνας κα Μ. Μαμάρα

Ο Δήμαρχος Λιβαδίου κος Ι. Γκούμας

Ο Πρόεδρος της Π.Ο.Π.Σ.Β. κος Μ. Σακελάρης

Ο Πρόεδρος της Ο.Ε. και του Σ.Λ.Θ. κος Γ. Συνεφάκης

Πανοραμική άποψη της αίθουσας

Η πρώτη σειρά του Ζαννείου

Οι παρόντες εκπρόσωποι της Βουλής των Ελλήνων

Η κατάμεστη αίθουσα

Την έναρξη των εργασιών του Συμποσίου, κήρυξε την Παρασκευή 26/5^{ου} ο Πρόεδρος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων κος Μιχάλης Σακελάρης, ενώ ο Πρόεδρος του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος' και Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής κος Γιώργος Συνεφάκης, ανέπτυξε στην εναρκτήρια ομιλία του το θέμα 'Παράδοση. Ένα περιστασιακό ξεσκόνισμα της μνήμης μας ή ένα αέναο πότισμα της ρίζας μας ;'

Στη συνέχεια, ακολούθησε η 1^η Πανελλήνια Παρουσίαση του τόμου 'Λεξικό της Κουτσοβλαχικής του Λιβαδιού Ολύμπου - Λέξεις, Ιστορία, Παράδοση & Λαϊκός Πολιτισμός - Παράγωγα, Συνώνυμα, Ετυμολογία' του συγγραφέα Κ. Προκόβα, φιλολόγου, πρ. Δευθυντή του Ιδρύματος Μανόλη Τριανταφυλλίδη του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, το οποίο εξέδωσε με δικούς του πόρους ο Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος'.

ΜΑΪΟΣ 2006
ΜΟΛΙΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Κώστας Ε. Προκόβας

ΛΕΞΙΚΟ
της Κουτσοβλαχικής του Λιβαδιού Ολύμπου

Λέξεις, ιστορία, παράδοση και λαϊκός πολιτισμός

1η Πανελλήνια Παρουσίαση
26 Μαΐου 2006 - Ώρα 7.30 μ.μ.
Λιβάδι - Ζάννειο Μορφωτικό Κέντρο

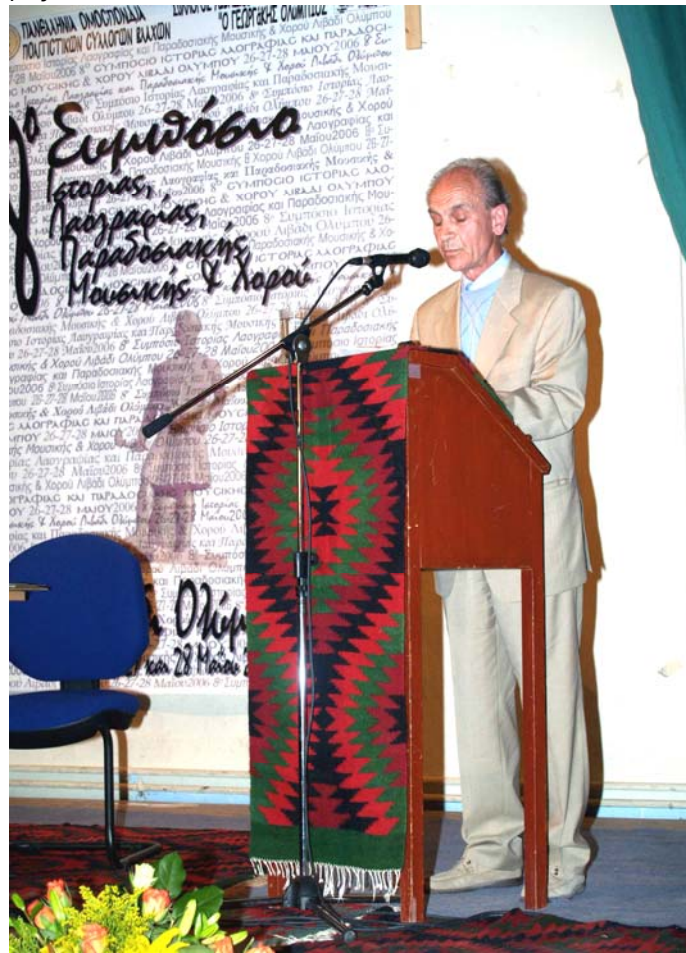
Το Λεξικό παρουσιάσθησαν οι εκδόσεις, ο κος Ν. Κασιάνης-Καθηγητής Α.Π.Θ. & ο συγγραφέας Κώστας Ε. Προκόβας

Έκδοση του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης "Ο Γεωργάκης Ολύμπιος"

Το θαυμάσιο και ογκωδέστατο (720 σελίδων) αυτό έργο, παρουσίασαν ο Γ. Συνεφάκης (εκ μέρους των εκδοτών), ο Καθηγητής Γλωσσολογίας του Α.Π.Θ. κος Ν. Κασιάνης και φυσικά ο συγγραφέας κος Κ. Προκόβας. Στο έργο αυτό, με αφορμή την ερμηνεία των λέξεων της κουτσοβλαχικής (είναι ο δόκιμος επιστημονικός γλωσσολογικός όρος της βλαχικής γλώσσας, θυγατέρας της λαϊκής Λατινικής γλώσσας), ο συγγραφέας καταθέτει άπειρα λαογραφικά και ιστορικά στοιχεία του τόπου του, κάνοντας το λεξικό αυτό να είναι ένα γλαφυρό αφηγηματικό λογοτέχνημα.

Ο ομότιμος Καθηγητής του Α.Π.Θ. και μέγας παιδαγωγός Χρίστος Τσολάκης, με την εισήγησή του 'Το Δημοτικό μας τραγούδι : Γλώσσα και Ποίηση', ανέδειξε με συγκλονιστικό τρόπο την έξοχη διάσταση της μουσικής εκφοράς του λαϊκού λόγου, απόγονου του αρχαίου στίχου, στα δημοτικά τραγούδια μας.

Ακολούθησαν τα εγκαίνια της θαυμάσιας έκθεσης φωτογραφιών του Ιδρύματος Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα με τίτλο 'Η κοινωνική & οικογενειακή ζωή στα βλαχοχώρια της Μακεδονίας στις αρχές του 20ου αιώνα', με ξεναγό τον επιμελητή της έκθεσης κο Αστέριο Κουκούδη, ιστορικό και συγγραφέα.

Η κοινωνική ζωή στα βλαχοχώρια της Μακεδονίας στα 1900

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΩΝ

ΙΔΡΥΜΑ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Η περιφορά της έκθεσης ανά την Ελλάδα ξεκίνησε από το Λιβάδι για να καταλήξει τον Οκτώβριο στα Δημήτρια Θεσσαλονίκης, παρουσία του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Παράλληλα υπήρχε στο Δημοτικό Σχολείο η έκθεση των εφημερίδων των βλαχικών Συλλόγων, την οποία οργάνωσε ο κος Κώστας Αδάμ, Διευθυντής Σχολείου 2^{ης} ευκαιρίας, καθώς και η έκθεση παλαιών φωτογραφιών. Στον χώρο του παλιού Νηπιαγωγείου και νυν Πολιτιστικού Κέντρου, το μεράκι των παιδιών του Εξωραϊστικού Συλλόγου το μεταμόρφωσε σε χρόνο μηδεν και με υπερπροσπάθεια σε έναν όμορφο εκθεσιακό χώρο, όπου λειτουργήσε έκθεση φωτογραφιών & οικοτεχνικών προϊόντων του Λιβαδιού.

Το Σάββατο 27/5^{ου}, σε παράλληλη συνεδρία, έλαβε χώρα το Εργαστήριο Παραδοσιακού Χορού, με τη συμμετοχή των χοροδιδασκάλων των Συλλόγων, οι οποίοι παρακολούθησαν εξειδικευμένα σεμινάρια παραδοσιακών χορών, υπό την εποπτεία των καθηγητών Χορού, του Ελασσονίτη κου Ιωάννη Κόκκινου και της Λιβαδιώτισσας κας Ευθαλίας Τσανούσα.

Στην κεντρική αίθουσα του θεάτρου του Ζαννείου Μορφωτικού Κέντρου, άρχισε η θεματική ενότητα της Ιστορίας, με πρώτο ομιλητή τον Καθηγητή Γλωσσολογίας Α.Π.Θ. Νίκο Κασιάνη, ο οποίος στην εισήγησή του 'Έχουν οι Βλάχοι λαϊκό πολιτισμό;', ανέπτυξε το θέμα του μεγάλου πολιτισμού των Βλάχων, χρησιμοποιώντας μάλιστα ως επιχειρήματα γραπτά κείμενα ξένων επιστημόνων, κυρίως Ρουμάνων, που λειτουργούσαν υπό το γνωστό καθεστώς προπαγάνδας.

Ο επ.Καθηγητής Γλωσσολογίας του Π.Δ.Μ. Κώστας Ντίνας, με την εισήγησή του **‘Η κουτσοβλαχική γλώσσα στα πλαίσια των νεολατινικών γλωσσών’**, αποσαφήνισε την προέλευση και ανέδειξε τη δομή της Κουτσοβλαχικής γλώσσας, θυγατέρας της Λαϊκής ή Βαλκανικής Λατινικής, με τρόπο άκρως λεπτομερή και εκλαϊκευμένο.

Ο Καθηγητής Εθνολογίας και Ανθρωπολογίας του Δ.Π.Θ. Νίκος Ξηροτύρης και ο δημοσιογράφος Θανάσης Χούπης, με την συγκλονιστική τους εισήγηση **‘Πολιτισμός και Πολιτική. Η περίπτωση των λεγομένων Βλάχων’**, ξεδίπλωσαν όλες τις πτυχές του γεωπολιτικού ζητήματος των Βλάχων και την εκμετάλλευσή του από τις Μεγάλες Δυνάμεις εδώ και εκατό περίπου χρόνια.

Την πρωινή συνεδρία έκλεισε ο διδάσκων στο Α.Π.Θ. Δρ. Πολιτικός Μηχανικός-Χωροτάκτης Μάκης Πασχαλίδης με την εμπειριστατωμένη του εισήγηση **‘Ιστορικές Ανθρωπο-Φυσικο-Γεωγραφικές Ενότητες του Ελληνικού Ορεινού Χώρου : Μία προσέγγιση για την αναβίωσή τους. Το παράδειγμα του Λιβαδιού Ολύμπου’**, όπου κατέθεσε τις προτάσεις του για τις δυνατότητες ανάπτυξης των ορεινών οικισμών, στο σημερινό ευρωπαϊκό πλαίσιο.

Στην απογευματινή συνεδρία Λαογραφίας και Μουσικής, ο κος Κώστας Αδάμ, Διευθυντής Σχολείου 2^{ης} ευκαιρίας, ανέπτυξε το άκρως ενδιαφέρον θέμα **‘Έντυπα συλλογικών φορέων των Βλάχων – Διαδίκτυακοί τόποι’**, όπου με οπτικοακουστικά μέσα διέτρεξε όλο τον περιοδικό βλαχικό τύπο της τελευταίας 50ετίας.

Η κα Ευθαλία Τσανούσα, καθηγήτρια φυσικής αγωγής, με την εισήγησή της **‘Οι παραδοσιακές φορεσιές του Λιβαδιού και οι ιδιαιτερότητές τους’**, εμβάθυνε στα ζητήματα της παραδοσιακής ενδυμασίας του Λιβαδιού, αναδεικνύοντας τις εξαιρετικές ιδιαιτερότητές της σχετικά με εκείνες άλλων περιοχών.

Ο Καθηγητής του Δ.Π.Θ. Νίκος Ξηροτύρης, ανέπτυξε το θέμα **‘Κοινωνιοβιολογική προσέγγιση τού χορού’**, μία εξαιρετική προσέγγιση του χορού ως διαχρονικής ορμέμφυτης ανάγκης του ανθρώπου να εκφράσει όλες τις κοινωνικοσωματικές του επιθυμίες και αισθήματα.

Ο κος Ακης Γεροντάκης, ο γνωστός Διευθυντής ορχήστρας και Μουσικοσυνθέτης, ανέλυσε στην εισήγησή του **‘Το Δημοτικό τραγούδι : Η μουσική καταγραφή και η εξέλιξη του’**, την αναγκαιότητα της καταγραφής σε μουσικές παρτιτούρες των δημοτικών μας τραγουδιών, ως του μοναδικού τρόπου διάσωσης τους, καθώς επίσης και τις απέραντες δυνατότητες αξιοποίησής τους στο σημερινό μουσικό γίγνεσθαι, ως αντίβαρο του τρέχοντος θολού μουσικού τοπίου.

Ακολούθησε μία θαυμάσια **Συναυλία της Μουσικής Ομάδας του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης ‘Ο Γεωργάκης Ολύμπιος’** στην 1^η της δημόσια εμφάνιση, υπό την διεύθυνση του Διευθυντή Ορχήστρας και Μουσικοσυνθέτη κου Άκη Γεροντάκη, όπου 7 φοιτητές και φοιτήτριες του Α.Π.Θ. (Λάζαρος Μπίσμπας-ακορντεόν, Γιάννης Περδίκης-κλαρίνο & μπουζούκι, Θέμης Σαμαντζής-πιάνο και γκάϊντα, Παναγιώτης Ιωσήφ-τσέλο, Κώστας Αυγερινός-βιολί, Ευδώνη Αζωΐδου & Ιωάννα Γιαννάκη-φωνές), όλοι απόφοιτοι Ωδείων, εξέπληξαν το κοινό με την αρτιότητα και την δεξιοτεχνία τους, ερμηνεύοντας κομμάτια έντεχνης ελληνικής μουσικής και καταχειροκροτήθηκαν.

Αμέσως μετά, η υπέροχη χορωδία των γυναικών του Συλλόγου Λιβαδιωτών Κατερίνης, ερμήνευσε βλάχικα τραγούδια με τρόπο συγκλονιστικό, κάνοντας το κοινό να συμμετέχει ενεργά και να δημιουργεί μία ατμόσφαιρα ανεπανάληπτη.

Την όμορφη βραδιά έκλεισαν οι χοροδιδάσκαλοι των Συλλόγων, οι οποίοι με τις παραδοσιακές τους φορεσιές διέσχισαν το Λιβάδι και κατέληξαν στην πλατεία Μακεδονομάχων Ηρώων, όπου στήθηκε τρικούβερος χορός και ένα γνήσιο λαϊκό γλέντι με τη συμμετοχή όλου του κόσμου.

Την Κυριακή, τελευταία μέρα του Συμποσίου, ο Ελασσονίτης ιστορικός και συγγραφέας κος Γρηγόρης Βέλκος, συγκλόνισε το ακροατήριο αναπτύσσοντας το θέμα 'Τα γεγονότα στον Όλυμπο μετά την Επανάσταση του 1821', φέρνοντας στο φως αδημοσίετα πολύτιμα ντοκουμέντα της πολυτάραχης και δραματικής εκείνης περιόδου.

Το Συμπόσιο έκλεισε με την σύνοψη των συμπερασμάτων των εισηγήσεων και την απόδοση φόρου τιμής στον Εθνικό Ήρωα Γεωργάκη Ολύμπιο, στον αδριάντα του οποίου η Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων κατέθεσε δάφνινο στεφάνι.

Το Συμπόσιο αυτό, ήταν ένα τριήμερο γεμάτο από επιστημονικό Εθνικό Λόγο, προφορικό και μουσικό, που άφησε ανεξίτηλες εντυπώσεις στο πολυπληθές σώμα των συνέδρων και απέδειξε τις δυνατότητες των συλλογικών φορέων να δημιουργούν από μόνοι τους υψηλές ποιότητες ζωής. Πολύτιμη στην όλη οργάνωση ήταν και η συμβολή του **Εξωραϊστικού Συλλόγου Λιβαδίου**, ενός Συλλόγου που αποτελεί κόσμημα για το Λιβάδι, καθώς φυσικά και των Δημοτικών Αρχών, με προεξάρχοντα τον οικοδεσπότη Δήμαρχο Λιβαδίου κο Γιάννη Γκούμα. Εντυπωσιακή επίσης ήταν και η αρτιότητα της όλης εκδήλωσης, στην οποία συνέβαλε και η υψηλή αισθητική του εντύπου και του όλου εν γένει υλικού, που ήταν προϊόν του Δημιουργικού Τμήματος του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης

Προ + Παρα... Συμποσιακά σχόλια & Παρά + Υπο... Πλατάνιοι ψίθυροι

Όπως όλα τα όμορφα πράγματα σ' αυτή τη χώρα, τα πάντα ξεκίνησαν από μία φαινή ιδέα (νεοελληνιστί κλικ ή φλασιά, ανάλογα με την ηλικία). Στο περσινό 7^ο Σεμινάριο Χορού στην Σαμαρίνα, κάποιοι ιδιόρρυθμοι και τελειομανείς Λιβαδιώτες της Θεσσαλονίκης, αναρωτήθηκαν γιατί δεν θα μπορούσε άραγε να οργανωθεί και στο Λιβάδι κάτι ανάλογο και ευρύτερο θεματικά, προσθέτοντας με τρόπο πιο συγκροτημένο στοιχεία Ιστορίας και Λαογραφίας, εκτός του Χορού. Ο Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης απέστειλε λοιπόν επιστολή (11/9/2006) στο Δ.Σ. της Π.Ο.Π.Σ.Β., αναφέροντας μεταξύ άλλων τα εξής :

'Σχετικά με το θέμα (Σεμινάριο), ο Σύλλογός μας ενδιαφέρεται ζωηρά να αναλάβει την οργάνωση του στο Λιβάδι Ολύμπου, στις ημερομηνίες που προτείνετε εσείς (τέλη Μαΐου 2006). Ο Δήμος Λιβαδίου και ο οικισμός του Λιβαδίου, αποτελούν πρόσφορο έδαφος για μία άρτια εκδήλωση αυτού του επιπέδου, δεδομένου ότι έχει την κατάλληλη υποδομή γι' αυτό. Διαθέτει κλειστό θέατρο 180-200 θέσεων, χώρους για την έκφραση των χορευτικών επιδείξεων και ασκήσεων, καθώς επίσης και την κατάλληλη ξενοδοχειακή υποδομή για τέτοιου τύπου σεμινάρια, συμπόσια, ημερίδες κλπ. (ξενοδοχείο 55-60 κλινών, ξενώνα 20-25 κλινών, όπως επίσης και αρκετά ενοικιαζόμενα δωμάτια). Φυσικά οι δυνατότητες σίτισης, πέραν από άριστες, είναι απεριόριστες, όπως επίσης και το τσίπουρο μας. Καταθέτουμε λοιπόν την διαθεσιμότητα μας για την οργάνωση, προσθέτοντας ότι, όπως γνωρίζετε από προφορικές επαφές που ορισμένα μέλη σας είχαν με το Δ.Σ. μας, έχουμε διαμορφωμένη και μία πολύ συγκεκριμένη άποψη για την αναβάθμιση της ετήσιας αυτής εκδήλωσης.'

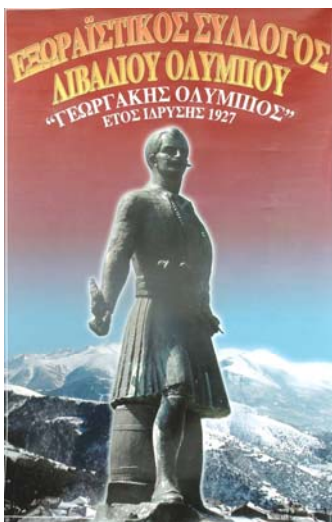
Μετά από αυτά τα ισχυρότατα και ακλόνητα επιχειρήματα, **κυρίως εκείνο του απεριόριστου τσίπουρου**, η αντίσταση του Δ.Σ. της Πανελληνίας εκάμφθη και **ελλείψει άλλων υποψηφιοτήτων**, ανέθεσε στον Σύλλογο της Θεσσαλονίκης να διοργανώσει το 8^ο (Συμπόσιο πλέον).

- Στο Συμπόσιο συμμετείχαν 41 Σύλλογοι – μέλη της Πανελληνίας Ομοσπονδίας και περίπου 120 προσκεκλημένοι. Εκτιμάται ότι το παρακολούθησαν περί τους 280-300 επισκέπτες από όλη την Ελλάδα, οι οποίοι μετά τη λήξη του Συμποσίου, με τηλεφωνήματα, επιστολές και ηλεκτρονικά μηνύματα, κατέθεσαν την ευαρέσκεια και τις ευχαριστίες τους, τονίζοντας ιδιαίτερα το υψηλό επίπεδο των εισηγήσεων, τη θαυμάσια φιλοξενία, καθώς και τον φόβο τους για το λεγόμενο ανέβασμα του πήχου (αχ αυτός ο πήχης θα μας ταλανίζει παντού και πάντα φαίνεται).

- Εκπληκτική η προσπάθεια που κατέβαλαν τα μέλη και οι φίλοι του Εξωραϊστικού Συλλόγου Λιβαδίου. Καθ' υπέρβαση των συμφωνηθέντων στη σύσκεψη της Κατερίνης, κατάφεραν μέσα σε ελάχιστο χρόνο να αναμορφώσουν σχεδόν εκ βάθρων και με προσωπική εργασία το Νηπιαγωγείο (νυν Πολιτιστικό Κέντρο), να στήσουν τις εκθέσεις φωτογραφίας και οικοτεχνίας και να αναδείξουν την άλλη όψη του Λιβαδίου, εκείνη της ανιδιοτελούς προσφοράς και της ερασιτεχνικής δημιουργίας. Ένα μεγάλο εύγε σε όλες και όλους.

- Η αρωγή της κας Μαρίας Αντωνίου από την πλευρά της γραμματείας του Δήμου ήταν πολύτιμη, καθώς και των κυριών του ΚΕΠ.

- Εξαιρετική η προσφορά μίας ομάδας ευγενέστατων κυριών (μελών ή μη του Εξωραϊστικού), με άτυπους επιλοχίες την κα Πόπη Κοκκινόπλητη και Νικολέττα Παρτάλα, οι οποίες συγύρισαν, τακτοποίησαν και προετοίμασαν τα πάντα στο Ζάνναιο και παντού. Οι ευχαριστίες μας είναι το ελάχιστο για το έργο που κατέβαλαν.

- Πολύτιμη βοήθεια στους συνέδρους, προσέφερε η ευγενής κυρία Ντίνα Μεταξιώτη, εποπτεύοντας τους χώρους του κυλικείου και τους βοηθητικούς χώρους του Ζαννείου. Ένα μεγάλο ευχαριστώ από καρδιάς.

- Ευχαριστίες επίσης πρέπει να δοθούν και στους μουσικούς του Λιβαδίου (κο Γκρίζο, κο Γκουντάρα κ.ά) για τη βοήθειά τους, καθώς και στον ξυλουργό κο Δ. Καρανίκα.

- Οι εστιάτορες του χωριού ανταποκρίθηκαν πλήρως στα καθήκοντά τους και τα φαγητά τους ενθουσίασαν τους πάντες. Μακάρι να συνεχίσουν έτσι και στην καθημερινότητά τους, ώστε να αναβαθμιστούν οι προσφερόμενες τουριστικές υπηρεσίες του χωριού.

- Ο δαιμόνιος ρεπόρτερ του 'Λόγου', διαπίστωσε πως μερικοί σύνεδροι, μέλη του Συλλόγου της Θεσσαλονίκης, κατά τη διάρκεια της συναυλίας της μουσικής ομάδας του Συλλόγου, δεν άκουγαν, αλλά μόνον θαύμαζαν τις φωνές -και τα σώματα από όπου αυτές έβγαιναν- των δύο κοριτσιών. Μάλιστα δεν έχουν χάσει ούτε πρόβα στη λέσχη μας. Ο θαυμασμός της τέχνης δεν έχει όρια.

- Ψίθυροι που έφτασαν στα αυτιά της Οργανωτικής Επιτροπής και δεν διαφεύστηκαν, είπαν ότι κατά τη διάρκεια του Συμποσίου, δημιουργήθηκε έντονη και φορτισμένη αισθησιακή ατμόσφαιρα τα βράδια στα κατά τόπους μπαράκια, ο δε ντόπιος νεανικός πληθυσμός έκανε θραύση στο βλάχικο τουριστικό τσουνάμι που κατέκλυσε το Λιβάδι. Παράπλευρες απώλειες δεν σημειώθηκαν.

- Αξίζουν συγχαρητήρια και πολλές ευχαριστίες **προς τον απλό κόσμο του Λιβαδίου**, ο οποίος αγκάλιασε την εκδήλωση, τους συνέδρους και όλους τους επισκέπτες με τρόπο τόσο ανθρώπινο, φιλόξενο και τρυφερό, που όπως μας μετεφέρθη και συνεχίζει να μας μεταφέρεται, θα μείνει αξέχαστος σε όλους.

- Ένα θερμό και από καρδιάς ευχαριστώ σε όσες και όσους -και είναι πολλοί- προσέφεραν την αγάπη τους και την εργασία τους και που η πέννα μας ενδεχομένως λησμόνησε.

Για όσους ισχυρίζονται ότι το Λιβάδι δεν έχει θάλασσα

- Η γραμματειακή υποστήριξη του Συμποσίου ήταν άψογη. Ο εθελοντισμός σε όλο του το μεγαλείο και η εξυπηρέτηση άμεση, παρά το μεγάλο πλήθος των συνέδρων και επισκεπτών. Μεγάλη εντύπωση έκανε, πέραν της επάρκειάς της, η ομορφιά του γραμματειακού έμπυχου υλικού, σε βαθμό που πολλοί άρρενες σύνεδροι, χρησιμοποιώντας τερτίπια & προσχήματα, είχαν σταθμεύσει παράνομα επί ώρες στο χώρο της γραμματείας, προκαλώντας τη μήνη του Προέδρου.

- Οι κυρίες της Κατερίνης, έχουν δημιουργήσει μία θαυμάσια χορωδία και κάθε φορά που εμφανίζονται, ενθουσιάζουν με τα βλάχικα τραγούδια τους. Ένα μεγάλο μπράβο τους

- Η Μουσική Ομάδα του Συλλόγου Λιβαδιτών Θεσσαλονίκης, εξέπληξε όλες και όλους με την καταπληκτική συναυλία τους. Ήταν η πρώτη Πανελλήνια εμφάνισή τους και το Δ.Σ. της Θεσσαλονίκης νοιώθει ιδιαίτερη υπερηφάνεια για την επέκταση των πολιτιστικών δραστηριοτήτων του Συλλόγου μας. Η μεγάλη αξία της συναυλίας, ήταν η θαυμάσια προσπάθεια και η ερασιτεχνική δημιουργία αυτών των παιδιών. Ο μεγάλος φίλος του Λιβαδίου & Επίτιμο Μέλος του Συλλόγου της Θεσσαλονίκης, ο μαέστρος Άκης Γεροντάκης, ο ανιδιοτελής αυτός άνθρωπος, κατάφερε να τιθασεύσει τη μουσική ορμή των φοιτητών ερασιτεχνών μουσικών, να την εντάξει σε ένα πλαίσιο 'χαλιναγωγημένης' εκφραστικής ελευθερίας και να βγάλει από τον καθένα τους ένα μεράκι, που θα μας μείνει αξέχαστο. Αξίζει τον κόπο να τιμήσουμε αυτά τα παιδιά της Μουσικής Ομάδας του Σ.Λ.Θ., όλα πτυχιούχοι Ωδίων, που είναι οι :

1. **Λάζαρος Μπίσιμπας**, Λιβαδιώτης, (ο τρυφερός γλυκούλης της ομάδας), φοιτητής Ελληνικής Φιλολογίας Α.Π.Θ. – ακορντεόν
2. **Γιάννης Περγίης** (ο εγγονός, όχι ο παππούς, ο οποίος είναι εξαιρετος βλαχοσοιδός), Λιβαδιώτης, φοιτητής Μουσικολογίας Α.Π.Θ. - κλαρίνο & μπουζούκι
3. **Θέμης Σαμαντζής**, Τυρναβίτης (Δόκιμος Λιβαδιώτης και καλλιτεχνικός διευθυντής της ομάδας), φοιτητής Μουσικολογίας Α.Π.Θ. - πιάνο και γκάιτνα,
4. **Παναγιώτης Ιωσήφ**, Θεσσαλονικιός (ο Παναγιώτατος της ομάδας), φοιτητής Φυσικής Α.Π.Θ. – τσέλο
5. **Κώστας Αυγερινός**, Θεσσαλονικιός (ο μελαγχολικός διανοούμενος της ομάδας), φοιτητής Χωροταξίας Α.Π.Θ. - βιολί
6. **Ευδώνη Αζωΐδου**, Θεσσαλονικιά, (το Ευδώνη-Αηδόνι της ομάδας), φοιτήτρια Αγγλικής Φιλολογίας Α.Π.Θ. – φωνή
7. **Ιωάννα Γιαννάκη**, Γιαννιώτισσα (κατά κόσμον Ιωάννα-Μαρία Κάλλας), φοιτήτρια Αρχιτεκτονικής Α.Π.Θ. - φωνή

Ο βουρκωμένος από συγκίνηση μουσικόφιλος Αρχισυντάκτης του 'Λόγου', έζησε όλη την ένταση της προετοιμασίας της συναυλίας κατά τη διάρκεια των δοκιμών, στη γεμάτη παρτιτούρες λέσχη του Συλλόγου στην Θεσσαλονίκη. Πήρε μία γεύση από πρώτο χέρι τι σημαίνει 'Πρόβα Ορχήστρας' (για όσους έχουν δει την ομώνυμη ταινία του Φεντερίκο Φελλίνι) και θεωρεί ότι ήταν μία συγκλονιστική εμπειρία. Όσοι έχουν παραστεί σε εποικοδομητικές αντιπαραθέσεις ισχυρών καλλιτεχνικών χαρακτήρων, τον καταλαβαίνουν απόλυτα.

- **Ως προς το Λεξικό** του μεγάλου συνπατριώτη μας Κώστα Προκόβα, η γλαφυρότητα του ύφους του, το γεμάτο νόημα περιεχόμενό του, η τρυφερότητα της γραφής του, ενθουσίασαν όλους όσοι παρακολούθησαν την παρουσίασή του, το απέκτησαν και ήδη το μελετούν. Ο συγγραφέας και ο εκδότης Σύλλογος, ήθελαν να παρουσιαστεί αυτό το μνημειώδες έργο πρώτα στη γενέτειρα γη του Λιβαδίου και το πέτυχαν. Ο Σύλλογος της Θεσσαλονίκης θα οργανώσει αντίστοιχες παρουσιάσεις του μεγάλου αυτού έργου στην Θεσσαλονίκη, στην Κατερίνη, στην Λάρισα, στην Ελασσόνα, σε συνεργασία με τους τοπικούς Συλλόγους, καθώς και στην Βέροια, όπου μας ζητήθηκε επιμόνως. Το Μουντιάλ και τα μπάνια του λαού, μετέθεσαν αναγκαστικά τις παρουσιάσεις για μετά τον 15Αύγουστο.

- Αισθητή ήταν η απουσία του Γιάννη Τριάρχου από τις εργασίες του Συμποσίου. Μία ελαφρά αδιαθεσία κράτησε τον μεγάλο αυτό συμπατριώτη μας και Επίτιμο Πρόεδρο του Συλλόγου της Θεσσαλονίκης, μακριά από το Λιβάδι το τρίημερο εκείνο. Δεν έπαψε πάντως να ενημερώνεται διαρκώς για την πορεία των εργασιών, τηλεφωνώντας αδιακόπτως. Όλοι μας του ευχόμαστε περαστικά (αν και έγινε ήδη καλά), υγεία και μακροζωία.

- Τα πρακτικά του 8^{ου} Συμποσίου θα εκδοθούν το ταχύτερο δυνατόν. Ήδη οι πρώτες 6 εισηγήσεις βρίσκονται στα χέρια της Οργανωτικής Επιτροπής, η οποία πιέζει αφόρητα τους υπόλοιπους εισηγητές για να παραδώσουν και τις δικές τους. Επιπλέον διαμορφώνεται και το DVD της εκδήλωσης, το οποίο θα διανεμηθεί μαζί με τον τόμο. Όποιος επιθυμεί να τα αποκτήσει, παρακαλούμε να αποστείλει 20 € (τεύχος και DVD) στον Σύλλογο Λιβαδιτών

Θεσσαλονίκης, μαζί φυσικά με τα πλήρη στοιχεία της διεύθυνσής του.

- Σημειώνεται ότι η όλη εκδήλωση δεν είχε κανένα στοιχείο περιττής 'χλιδής', αλλά περιβλήθηκε από ένα πέπλο άκρως επαρκούς και αξιοπρεπούς δωρικής λιτότητας. Το Λιβάδι απέδειξε την αρχοντιά του.

Ο 'Λόγος' παραθέτει ορισμένα χαρακτηριστικά φωτογραφικά στιγμιότυπα από το Συμπόσιο, τα οποία μεταφέρουν το κλίμα θαλπωρής που κυριάρχησε

Ομορφιές

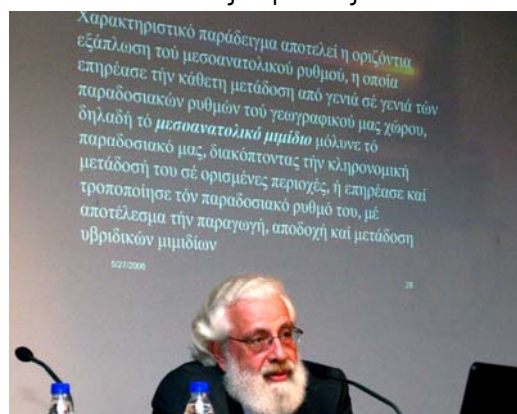
Λεβεντιές

Εκλεκτές παρουσίες

Εκλεκτικές παρουσίες

Χορός. Από την Θεωρία των πολιτιστικών μιμιδίων στην Πράξη του εφαρμοσμένου Τσαμίκου

Εργασία και

Χαρά

Απότιση φόρου τιμής στον Ήρωα από την Π.Ο.Π.Σ.Β.

ΠΡΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟ ΛΙΒΑΔΙΟΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Θεσσαλονίκη 01/06/2006

Αγαπητέ κύριε Δήμαρχε

Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση των εργασιών του 8ου Συμποσίου Ιστορίας, Λαογραφίας και Παραδοσιακής Μουσικής & Χορού, που διεξήχθη στο Λιβάδι στις 26-27-28 Μαΐου 2006 και του οποίου ήμουν κεντρικός εμπνευστής και οργανωτής, θα ήθελα να σας καταθέσω τα εξής :

1. Κατ' αρχάς θα ήθελα να σας ευχαριστήσω εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, τόσο εσάς όσο και το Δ.Σ. του Δήμου, για την ευγενή σας διάθεση, την συνεχή παρουσία σας στις εργασίες της εκδήλωσης, καθώς και για την συμπαράστασή σας στην οργανωτική επιτροπή, με κάθε πρόσφορο μέσο.
2. Το κατά γενική ομολογία υψηλού επιστημονικού και οργανωτικού επιπέδου Συμπόσιο, απέδειξε πως όταν οι Λιβαδιώτικες δυνάμεις το θελήσουν, μπορούν να δημιουργήσουν όμορφα και ζηλευτά από όλους πράγματα, να οργανώσουν και να παρουσιάσουν εξαιρετικές εκδηλώσεις πανελληνίου βεληνεκού και να αποδείξουν ότι το Λιβάδι συνεχίζει την μεγάλη παράδοση της μεγάλης πολιτιστικής και μορφωτικής του ιστορίας, που εδώ και αιώνες οι πρόγονοί μας γράφουν. Αρκεί όλοι μας να λειτουργούμε μέσα σε πνεύμα σύμπνοιας και ομόνοιας, ξεπερνώντας ή παραμερίζοντας τις καθημερινές τριβές και διενέξεις, που μας αποσπούν από στόχους ευγενείς.
3. Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλες τις διοικητικές και τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου για την υποστήριξή τους στην οργάνωση του Συμποσίου. Επιτρέψτε μου όμως μία ιδιαίτερη μνεία στην κυρία Μαρία Αντωνίου, που ειλικρινά η προσφορά της ήταν συγκινητική.
4. Θα σας παρακαλούσα να μεταφέρετε τις ευχαριστίες μου στο Δ.Σ. και σε όλα τα μέλη του

Μετά τη λήξη του 8ου Συμποσίου, η Οργανωτική Επιτροπή έστειλε στον Δήμαρχο Λιβαδίου κο Ι. Γκούμα την παρακάτω επιστολή :

- Εξωραϊστικού Συλλόγου Λιβαδίου, που υπερέβησαν εαυτούς για την όσο το δυνατόν καλύτερη λειτουργία των εργασιών του Συμποσίου, καθώς επίσης και στις διοικητικές υπηρεσίες όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης του Λιβαδίου, για την ευγενή παραχώρηση των αντίστοιχων χώρων ευθύνης τους.
5. Θα ήθελα επίσης να μεταφέρετε τις θερμές ευχαριστίες και την αγάπη μου, τόσο την προσωπική όσο και όλου του Συλλόγου της Θεσσαλονίκης, στον απλό κόσμο του χωριού μας, ο οποίος αγάλιασε την εκδήλωση, τους συνέδρους και όλους τους επισκέπτες με τρόπο τόσο ανθρώπινο, φιλόξενο και τρυφερό, που όπως μου μετέφεθη και συνεχίζει να μου μεταφέρεται, θα μείνει αξέχαστος σε όλους.
 6. Τέλος, ελπίζω πως το 8ο Συμπόσιο θα είναι η απαρχή μίας διαρκούς και σταθερής πολιτιστικής δραστηριότητας στο Λιβάδι, που θα ανοίξει δρόμους επικοινωνίας με τον ευρύτερο Ελλαδικό χώρο και θα σπάσει τα όποια υπολείμματα απομόνωσης έχουν απομείνει. Το έχει ανάγκη ο κόσμος μας και κυρίως η νεολαία του Λιβαδίου, προς την οποία οφείλουμε όλοι μας να προσφέρουμε όχι μόνον τροφή, στέγη και εργασία, αλλά και ευκαιρίες πνευματικής και μορφωτικής ανάτασης. Θα ήταν πράγματι κρίμα, αν το Συμπόσιο αυτό παραμείνει ένα στιγμιαίο πυροτέχνημα, όσο όμορφο κι αν ήταν.

Ευχαριστώντας σας θερμά και πάλι για το πνεύμα συνεργασίας και την ανταπόκρισή σας Με εκτίμηση και θερμούς πατριωτικούς χαιρετισμούς

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος' και της Οργανωτικής Επιτροπής του 8ου Συμποσίου Γιώργος Συνεφάκης

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΑΤΟΠΗΜΑΤΑ

Από την επίσημη ιστοσελίδα <http://www.livadi.gr/nea.htm> (Έργο συγχρηματοδοτούμενο από Ε.Γ.Τ.Π.Ε-Π και Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων) του Δήμου Λιβαδίου, εμφανίστηκε από τις 15 Ιουνίου έως και τις 20 Ιουλίου, το εξής σχόλιο για το 8ο Συμπόσιο (η μεταφορά του κειμένου είναι αυτούσια, ως προς τις λέξεις και τη σύνταξη) :

'Στις 26, 27 και 28 Μαΐου 2006 διοργανώθηκε (σ.σ. : Μάλλον διοργανώθηκε από μόνο του) το 8ο Συνέδριο Ιστορίας Λαογραφίας Παραδοσιακής Μουσικής και Χορού της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Βλάχων στο Δήμο Λιβαδίου με την συνεργασία του Εξωραϊστικού Συλλόγου Λιβαδίου, τον Σύλλογο Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης και τον Σύλλογο Λιβαδιωτών Κατερίνης.'

'Στο Συνέδριο – Συμπόσιο πήραν μέρος απανταχού βλάχοι της Ελλάδας με συμμετοχές χορευτικών συγκροτημάτων. Στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου φιλοξενήθηκαν εκθέσεις φωτογραφίας (παλιές και καινούργιες) από τους Ζήση Γκουτζαμάνη, Γεώργιο Σαλαβέρη και Κων/νο Ψαλλίδα καθώς και έκθεση παραδοσιακών εργοχείρων.'

Αν αυτή είναι η άποψη του Δήμου για το συμπόσιο, τότε αυτό το κείμενο δυστυχώς η συντακτική επιτροπή του 'Λόγου' το θεωρεί άκρως ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΟ για όσους τίμησαν το Συμπόσιο με την παρουσία τους, είτε ως εισηγητές, είτε ως σύνεδροι, είτε ως επισκέπτες. ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΟ για τον κύριο Κώστα Προκόβα και το Λεξικό της γλώσσας του Λιβαδίου που παρουσιάστηκε σε πανελλήνια πρώτη στο χωριό. ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΟ για όλους τους σεβασμίους ακαδημαϊκούς δασκάλους και όλους τους εισηγητές. ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΟ για το εξαιρετικό επίπεδο των εργασιών. ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΟ για όλους τους προσκεκλημένους, συνέδρους και φίλους περιηγητές. ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΟ για το Ίδρυμα του Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα και τον Πρόεδρό του Δημήτρη Ζάννα, που εγκαινίασαν την Έκθεσή του Μουσείου για πρώτη φορά στο Λιβάδι. ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΟ για όσους εργάστηκαν για την επιτυχία του Συμποσίου, για να ακουστεί παντού στην Ελλάδα και στον κόσμο το Λιβάδι και οι φωνές των ανθρώπων του. ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΟ ακόμη και για τα παιδιά του Εξωραϊστικού, που αναμόρφωσαν κυριολεκτικά με τα ίδια τους τα χέρια το σχεδόν ερειπωμένο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου και εργάστηκαν σκληρά για να στήσουν τις όμορφες εκθέσεις και που μέσα σε 2 γραμμές η ιστοσελίδα ξεμπερδεύει μαζί τους, υποτιμώντας τον ευγενή τους μόχθο. ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΟ για τους χοροδιδασκάλους εισηγητές και τους χοροδιδασκάλους συνέδρους από 41 Συλλόγους που συμμετείχαν ενεργά στο Εργαστήριο Χορού. ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΟ για την Χορωδία των Γυναικών της Κατερίνης. ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΟ για τα νέα παιδιά μας που έδωσαν μία θαυμάσια συναυλία. ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΟ για την όποια προσπάθεια ανάπτυξης του συνεδριακού τουρισμού. ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΟ για την αλήθεια και το ίδιο το γεγονός του Συμποσίου. ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΟ τελικά για το Λιβάδι το ίδιο, την Διοίκησή του και τους ίδιους τους κατοίκους του, την ιστορία τους, τα φιλόξενα αισθήματά τους και τον εξαιρετικά τρυφερό τρόπο με τον οποίο αγάλιασαν το Συμπόσιο.

Προδημοσίευση

Ο 'Λόγος του Συλλόγου', ανταποκρινόμενος στο αίτημα πολλών συνέδρων, προδημοσιεύει τις εισηγήσεις των δύο μελών του Συλλόγου μας, τις οποίες και κατέθεσαν στην Οργανωτική Επιτροπή για την ένταξή τους στα Πρακτικά, του Γιώργου Συνεφάκη και της Ευθαλίας Τσανούσα

Παράδοση. Περιστασιακό ξεσκόνισμα της μνήμης μας ή αέναο πότισμα της ρίζας μας;

Του Γιώργου Συνεφάκη, Προέδρου του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος'

Αξιότιμες Κυρίες και Κύριοι, συμπατριώτισσες και συμπατριώτες

Πιστεύω ακράδαντα πως ο λόγος ύπαρξης πολιτιστικών και μορφωτικών συλλόγων, είναι η διαρκής προσπάθεια για κάτι περισσότερο από ορισμένες εθιμοτυπικές, περιοδικές ή περιστασιακές συναθροίσεις με κύριο και βασικό στόχο την αναψυχή ή τις κοινωνικές συναναστροφές. Θα πρέπει αυτό το κάτι παραπάνω, να είναι κάτι που θα προάγει διαρκώς την πολιτιστική επιμόρφωση όλων μας, να συμβάλλει ενεργά και να συσφίγγει διαρκώς τις σχέσεις των μελών και φίλων και να αναπτύσσει την αλληλεγγύη μεταξύ τους. Αλλιώς οι Σύλλογοι και κατ' επέκταση η Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων, θα παραμένουν απλά ένας φορέας χαλαρών δεσμών μεταξύ ανθρώπων με κοινή απλά καταγωγή και οι λέσχες των Συλλόγων απλά ένας χώρος καθημερινής διασκέδασης ορισμένων μελών, στέγασης μερικών δραστηριοτήτων (χορευτικά παιδιών κλπ.) ή περιστασιακών συναθροίσεων. Στην περίπτωση αυτή, το όποιο

Δ.Σ. θα έχει απλά και μόνο αρμοδιότητες διεκπεραίωσης των τυπικών και των εθίμων και θα περιμένει ανυπόμονα τη λήξη της 2ετούς θητείας του.

Το 8ο ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ & ΧΟΡΟΥ' πέρα από μία υψηλού επιστημονικού και μορφωτικού επιπέδου προσφορά στους απανταχού Βλάχους και γενικότερα στους πολίτες της Ελλάδας, αποτελεί και ένα δείγμα γραφής για την ικανότητα των Συλλόγων και των φορέων εν γένει, να προβάλλουν την παράδοση των τόπων τους κάτω από μία άλλη οπτική. Να την προβάλλουν, όχι στο πνεύμα μίας στατικής και στερεότυπης διατήρησής της, που αρχίζει και τελειώνει με συνεχώς επαναλαμβανόμενες, μονότονα και τυποποιημένα, ακουστικοχορευτικές αναπαραστάσεις και μόνον, αλλά στο πνεύμα της ανάδειξης και της μετεξέλιξης των αξιών που η ίδια η παράδοση εμπεριέχει. Των αξιών της ζωής, των αξιών της ιστορίας, των αξιών της παιδείας, των αξιών της κοινωνικής αλληλεγγύης, των αξιών

του δημοκρατικού πνεύματος. Έτσι και μόνον έτσι, η παράδοση θα λειτουργήσει ως αντίσωμα κατά της ισοπεδωτικής λογικής των εμπνευστικών προτύπων ζωής, τα οποία η παγκοσμιοποίηση προσπαθεί να επιβάλλει, αφαιρώντας και τα τελευταία εναπομείναντα ψήγματα της ραθυμίας, αγραναιμένης ή και ξεχασμένης μας Ρωμιοσύνης.

Η συστηματική και επί πολλά χρόνια αποσιώπηση ή έστω οι επιλεκτικές αναφορές στη μεγάλη προσφορά των Βλάχων από την επίσημη πολιτεία, η οποία διαφαίνεται ακόμη και σήμερα στην *‘Πελοποννησοκεντρική’* ή έστω *‘Νοτιοελλαδοκεντρική’* γραφή της ‘επίσημης’ ιστορίας, είχε ως αποτέλεσμα την έλλειψη ενημέρωσης της ευρύτερης κοινωνίας για τη συμβολή και τις θυσίες των Βλάχων στους εθνικούς αγώνες. Το οικονομικό δε μοντέλο ανάπτυξης που εφαρμόστηκε μετά τη λήξη του 2^{ου} παγκοσμίου καθώς και του εμφυλίου πολέμου, παράλληλα με τις σκληρές και βίαιες πολιτικές συνθήκες της περιφέρειας, επέφερε την ανατροπή της ισόρροπης πληθυσμιακής κατανομής στη χώρα μεταξύ αστικών κέντρων και περιφέρειας, με τη βίαιη αστικοποίηση των πόλεων και την ερήμωση της υπαίθρου.

Η με τον στρεβλό αυτό τρόπο δημιουργία μίας νεοαστικής τάξης στο σύγχρονο ελληνικό κράτος από τα μέσα του 20^{ου} αιώνα, δημιούργησε παράλληλα -και καλλιέργει ακόμη και σήμερα μία *‘ξενο-μανιακή’* νοοτροπία στα νεόκοπα και ιστορικά απαίδευτα μικροαστικά και αστικά στρώματα, τα οποία απαξίωσαν με περισσή άγνοια, ανωριμότητα, μικρόνοια και ελαφρότητα, παραδόσεις, γλώσσες, ντοπιολαλιές, ιδιώματα και συμπεριφορές πληθυσμών της περιφέρειας. Μάλιστα, πολλά από αυτά τα κοινωνικά στρώματα, παρασυρόμενα από την γενικότερη ατμόσφαιρα της απαιδευσίας και της αποστεωμένης καταγραφής της ιστορίας του τόπου, κατάφεραν να εκριζώσουν βιαίως τις ίδιες τις μνήμες των προγόνων τους, φθάνοντας στο σημείο να ταυτίζουν ακόμη και την λέξη ‘βλάχος’ με την έννοια του άξεστου, μόνο και μόνο επειδή δεν ασπάζεται τα μιμητικά και κατεστημένα πλέον δυτικότερα πρότυπα συμπεριφοράς.

Οι παραδοσιακές φορεσιές του Λιβαδίου και οι ιδιαιτερότητές τους

Της Ευθαλίας Τσανούσα, Καθηγήτριας Φυσικής Αγωγής

Η ενδυμασία των Λιβαδιωτών αποτελεί ιδιαίτερη μορφή τοπικής λαϊκής τέχνης, η οποία διαμορφώθηκε από τις πολιτιστικές παραδόσεις, τα ήθη, τις πρακτικές και αισθητικές ανάγκες τους και φυσικά από τις κλιματολογικές συνθήκες αυτού του τόπου. Μελετώντας τη φορεσιά μπορεί κανείς να βρει στοιχεία για την ιστορία ενός τόπου, τις συνήθειες και τις αξίες μιας κοινωνίας και την οικονομική και επαγγελματική θέση ενός ατόμου.

1. Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

ΟΙ ΚΕΦΑΛΟΔΕΣΜΟΙ

Βασικό και κυρίαρχο κομμάτι της γυναικείας ενδυμασίας αποτελούσαν πάντα οι κεφαλόδεσμοι. Οι δύο ιδιαίτεροι και χαρακτηριστικοί Λιβαδιώτικοι κεφαλόδεσμοι ήταν ο φλιόγκος και το καϊρούκι και οι δύο ήταν νυφικοί κεφαλόδεσμοι. Κάθε κοπέλα φορούσε για πρώτη φορά τον ένα ή τον άλλο κεφαλόδεσμο την ημέρα του γάμου της και από εκεί και έπειτα κάθε επίσημη δημόσια εμφάνιση της συνοδευόταν από αυτόν. Ο φλιόγκος ήταν παλαιότερος, ενώ το καϊρούκι εμφανίστηκε μετέπειτα. Λέγεται ότι πριν ακόμη από και τον φλιόγκο υπήρχε ένα άλλο γυναικείο καπέλο κάτι σαν φέσι με την ονομασία «μπάλτζα».

Αρχικά ο φλιόγκος θα χρησιμοποιηθεί από τις γυναίκες των ανώτερων κοινωνικά τάξεων αργότερα όμως όλες οι Λιβαδιώτισσες παντρεύονται φορώντας φλιόγκο. Στα τέλη περίπου του 19^{ου} αιώνα θα κάνει την εμφάνισή του το καϊρούκι το οποίο και πάλι αρχικά θα χρησιμοποιηθεί από τις γυναίκες των αρχοντικών οικογενειών. Για να περάσει το καϊρούκι από τις ανώτερες κοινωνικά τάξεις στις λαϊκότερες, χρειάστηκαν κάποιες δεκαετίες και σε αρκετές περιπτώσεις αυτό το πέρασμα δεν ήταν εύκολο. Αναφέρουμε λοιπόν μία χαρακτηριστική περίπτωση γύρω στο 1920, όπου κάποια νύφη ετοιμάστηκε να πάει στην εκκλησία με καϊρούκι, όταν όμως πήγε στο σπίτι της το σόι του γαμπρού, ο πεθερός της απαίτησε να φορέσει το φλιόγκο που για την εποχή εκείνη ήταν πιο παραδοσιακό από το καϊρούκι. Αν και το καϊρούκι ήταν μεταγενέστερο, δεν αντικατέστησε τον φλιόγκο εντελώς κι αυτό γιατί όσες γυναίκες είχαν παντρευτεί φορώντας φλιόγκο, τον διατηρούσαν εφ’ όρου ζωής.

Ο ΦΛΙΟΓΚΟΣ

Για να φτιαχτεί και να στολιστεί ο φλιόγκος, απαιτείται ιδιαίτερη πείρα και τέχνη. Αυτός ο κεφαλόδεσμος ήταν φτιαγμένος από μαύρο τσόχινο ύφασμα, πάνω στο οποίο υπήρχε το «μπρισίμι», δηλ. μαύρα κρόσσια τοποθετημένα ακτινωτά. Η γυναίκα χώριζε σε δύο κοτσίδες τα πλούσια και μακριά μαλλιά της, τα στριφογύριζε και τοποθετούσε το τσόχινο κομμάτι. Έπειτα έβαζε γύρω από το κεφάλι το «πόσι», το οποίο ήταν μια μαύρη κορδέλα από χοντρό σατέν ύφασμα και τοποθετούσε τις δύο κοτσίδες πάνω στο φλιόγκο σε κυκλικό σχήμα. Δεξιά έμπαινε το κουκότου δηλ. ένα μεταξωτό τετράγωνο μαντήλι με κόκκινα, πράσινα και μοβ κεντήματα στην ύφανσή του. Αυτό στηριζόταν με χρυσή καρφίτσα. Κουκότου στα Βλάχικα σημαίνει κόκορας ή φλιόγκος.

Καθημερινά φορούσαν τον φλιόγκο στην απλή του μορφή, δηλ. σε μαύρο χρώμα και χωρίς το πολύχρωμο μαντήλι. Στην απλή του μορφή τον φορούσαν και οι ηλικιωμένες γυναίκες ή οι χήρες.

Η ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΟΔΕΥΕ ΤΟΝ ΦΛΙΟΓΚΟ

Το φουστάνι ήταν φτιαγμένο από στόφα και αποτελούνταν από δύο κομμάτια. Το επάνω λεγόταν «τρούπου» και το κάτω φούστα. Τα επικρατέστερα χρώματα ήταν το σκούρο μπλε, το λαδί, το καφέ και σπανιότερα το μπορντό. Η ποδιά με την ονομασία «πουάλα» ήταν από το ίδιο ύφασμα με το φουστάνι ή από σατέν και είχε κεντήματα με φιστόνι ή δαντέλα. Αυτή ήταν η γιορτινή ποδιά και ο ρόλος της απλά διακοσμητικός. Στο λαιμό φορούσαν τη «λιμουδέτα» δηλ. ένα ανοιχτόχρωμο μεταξωτό φουλάρι και πάνω σε αυτό τοποθετούσαν μία καρφίτσα. Για πανωφόρι είχαν τη «σαλαμάρκα» η οποία ήταν φτιαγμένη από ντρα δηλαδή μαύρο χοντρό εγγλέζικο ύφασμα και καφέ γούνα καστοριανή. Υπήρχε όμως και το «κιούρκι» το οποίο ήταν πιο μακρύ από τη σαλαμάρκα και εσωτερικά όλο επενδεδυμένο με γούνα. Οι γυναίκες των ασθενέστερων οικονομικά τάξεων φορούσαν μόνο την σαλαμάρκα την οποία έφτιαχναν από «τσιπούνι» δηλ. μάλλινο ύφασμα ή είχαν μαύρο παλτό χωρίς την γούνα με την ονομασία «ράσα». Εσωτερικά φορούσαν μπουστό χασεδένιο με ασπροκέντημα και ζαφειράκι. Επίσης φορούσαν την «κατασάρκα» δηλαδή μάλλινη πλεκτή αμάνικη φανέλα. Πάνω από αυτήν φορούσαν πλεκτό η υφαντό μάλλινο αμάνικο φουστάνι ως το γόνατο. Αυτό το ονόμαζαν «φούστα». Πάνω από αυτό το φουστάνι φορούσαν χασεδένιο ολόσωμο μεσοφόρι με δανδελίτσα στο τελείωμα.

Τα «σκουφούνια» ήταν οι μάλλινες πλεκτές κάλτσες μέχρι το γόνατο σε χρώμα λουλακί ή μαύρο.

Αναπόφευκτη συνέπεια αυτής της κατάστασης, ήταν να αυξηθεί η κοινωνική εσωστρέφεια των τοπικών βλάχικων κοινοτήτων, οι οποίες, με ελάχιστες φωτεινές εξαιρέσεις, μετανάστευσαν μαζικά στα αστικά κέντρα, όπου ρίζωσαν και μάλιστα γερά, αυξήθηκαν, πληθύνθηκαν και πρόκοψαν. Δημιουργήθηκαν έτσι 2^{ης} και 3^{ης} γενιάς απόγονοι των Βλάχων, οι οποίοι διατήρησαν ωστόσο δεσμούς, έστω και χαλαρούς, με τις μνήμες τους και τις πατρογονικές εστίες τους.

Αυτό το κέλυφος της εσωστρέφειας, που εμφανίζεται ως φαινομενική αδιαφορία, πρέπει η Ομοσπονδία να καταβάλλει προσπάθειες να το σπάσει. Να το σπάσει, μέσω της διάχυσης του πολιτισμού της παράδοσής μας σε όλη την επικράτεια, κυρίως στα μεγάλα αστικά κέντρα, μέσω της επίμονης διάδοσης με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο των γόνιμων στοιχείων της ιστορίας μας, μέσω της ενεργοποίησης των πνευματικών δυνάμεων όλων των συμπατριωτών μας.

Η Ομοσπονδία θα πρέπει να συστειρώσει με κάθε τρόπο τις μυριάδες του Βλάχικου ανθρώπινου δυναμικού, να δυναμώσει τις μνήμες των βλάχικων, αστικών πλέον, πληθυσμών, που βρίσκονται σε χειμέρια νάρκη, να ερεθίσει το πατριωτικό και πολιτιστικό τους φιλότιμο και να κινητοποιήσει ή έστω να θέσει σε εγρήγορση, ακόμη και τα εθνικά τους αντανάκλαστικά αν χρειαστεί, βλέποντας τα μηνύματα των καιρών που ζούμε.

Αλλιώς, θα παραμένουμε όλοι μας σε ένα επίπεδο συμπαθούς αλλά επιδερμικής πατριδολατρίας και προγονολατρίας, βασισμένης μόνο σε μιμητικές αναπαραστάσεις στιγμιότυπων αναψυχής, ή ακόμη χειρότερα, σε ένα επίπεδο μεταφυσικής, πομπώδους και παρωπιδικής πατριδολαγνείας και προγονολαγνείας. Το ζητούμενο είναι η πατριδοφιλία και προγονοφιλία, με το αρχαίο νόημα της λέξης φιλώ = αγαπώ, δηλαδή μιάς ενσυνείδητης και ζεστής διάθεσης προσφοράς για την συνέχιση και μετεξέλιξη της παράδοσης, όπου ο καθένας μας θα καταθέτει στον κοινό κορβανά ως ρεφενέ τον οβολό της έγνοιας του, ανάλογα με τις μορφωτικές και οικονομικές του δυνατότητες, όπως επίσης ανάλογα με τα μεγέθη των γνώσεων, της τεχνονομίας, της κατάρτισης ή των δεξιοτήτων που κατέχει.

ΤΟ ΚΑΪΡΟΥΚΙ

Αυτός ο περίτεχνος και τόσο όμορφος νυφικός κεφαλόδεσμος, αναμφισβήτητα αναδεικνύει την ομορφιά μιας γυναίκας και προσέθετε κάτι ιδιαίτερα ξεχωριστό στην επίσημη εμφάνισή της. Αυτός ίσως ήταν και ο λόγος που άντεξε στο πέρασμα του χρόνου και επί δεκαετίες, μέχρι το 1960 - 1962 το καϊρούκι είχε βασική θέση στην επίσημη ενδυμασία της Λιβαδιώτισσας.

Οι νύφες που παντρεύονται με καϊρούκι φορούν πάνω από αυτό πέπλο. Παλαιότερα το πέπλο κάλυπτε το πρόσωπο αργότερα όμως έμπαινε στο πίσω μέρος του κεφαλιού πάνω από το καϊρούκι. Το χρώμα του ήταν συνήθως μπλε σκούρο, λαδί ή καφέ με μαύρη γαλλική δανδέλα. Αυτή η δανδέλα ονομάζεται «κιπούρι» και υπήρχαν τέσσερα πέντε διαφορετικά σχέδια.

Για να δεθεί το καϊρούκι χρειάζεται αρκετός χρόνος, τέχνη και επιδεξιότητα. Από τον τρόπο που μία γυναίκα έφτιαχνε το καϊρούκι της μπορούσε κανείς να αντιληφθεί τη σπιριτάδα και την νοικοκυροσύνη της.

Για να φτιαχτεί το καϊρούκι εκτός από τα μακριά μαλλιά της κοπέλας ήταν απαραίτητο το «κουρδόστου» το οποίο ήταν μία πλεξούδα φτιαγμένη από ύφασμα. Πάνω σε αυτή θα στηριχθεί η όρθια δανδέλα με τα «στουμπίτσα» δηλαδή τις μεγάλες καρφίτσες οι οποίες καταλήγουν σε μαύρες στρόγγυλες κεφαλές.

Στην αρχική μορφή το καϊρούκι είχε στενή δανδέλα η οποία σχημάτιζε μία εγκοπή στην αριστερή πλευρά και μία πίσω. Με το πέρασμα των χρόνων το καϊρούκι γίνεται στρογγυλό στο πάνω μέρος και η δανδέλα του πιο φαρδιά.

Βασικό ρόλο βέβαια παίζουν και τα κοσμήματα τα οποία ήταν ενδεικτικά και ανάλογα με το οικονομικό και κοινωνικό υπόβαθρο της κάθε γυναίκας. Στο καϊρούκι στην δεξιά πλευρά έμπαινε πάντα μία καρφίτσα με τρεις χρυσές βέργες ή μία καρφίτσα λίρα ή τρεις λίρες. Στο πίσω μέρος του για να ενωθούν τα δύο φύλλα του έμπαινε το «αστρίκου» δηλαδή μία μικρότερη καρφίτσα συνήθως σε σχήμα αστεριού.

Όσων αφορά στην προέλευση του καϊρουκιού λέγεται ότι αυτό ήρθε από την Αυστροουγγαρία, όταν ένας επιφανής Λιβαδιώτης επέστρεψε μετά τις σπουδές του από εκεί με τη γυναίκα του. Αυτή λοιπόν ήταν η πρώτη γυναίκα που φόρεσε καϊρούκι στο Λιβιάδι.

Η ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΟΔΕΥΕ ΤΟ ΚΑΪΡΟΥΚΙ

Στην νυφική ενδυμασία με καϊρούκι έχουμε το φουστάνι το οποίο αποτελείται και πάλι από δύο κομμάτια «τρούπου» δηλαδή μπλουζα και φούστα. Ήταν φτιαγμένο από στόφα σκούρων αποχρώσεων με ανθάκια. Στις δύο ενδυμασίες σε αυτή με φλιόγκο μια σε αυτή με καϊρούκι υπάρχουν κάποιες βασικές διαφορές. Με το καϊρούκι δεν φορούσαν ποδιά γιατί η συγκεκριμένη ενδυμασία ήταν επηρεασμένη από τον αστικό τρόπο ζωής. Επίσης το χειμώνα δεν φορούσαν τη σαλαμάρκα αλλά «λουτρινη» ζακέτα η οποία ήταν πιο μακριά από τη σαλαμάρκα και είχε καφέ γούνα στο γιακά. Για την άνοιξη είχαν ζακέτα από «ατλάζι» δηλ. λεπτό γυαλιστερό ύφασμα. Όλα αυτά τα υφάσματα για την επίσημη φορεσιά τα έφερναν οι έμποροι του Λιβαδίου από πόλεις του εξωτερικού όπως Βιέννη, Παρίσι, Σμύρνη κλπ. Αργότερα μετά την απελευθέρωση τα αγόραζαν από καταστήματα του Λιβαδίου ή από κοντινές πόλεις.

Τα κοσμήματα που συνήθιζαν να φορούν ήταν μία χρυσή καρφίτσα στο λαιμό και χρυσό σταυρό ή πεντόλιρο. Τα σκουλαρίκια ήταν συνήθως κρεμαστά.

Καθημερινά οι Λιβαδιώτισες φορούσαν φουστάνια από πιο απλά υφάσματα και στο κεφάλι «σκέπι» δηλαδή μαντήλι από μεταξωτό μπλε ύφασμα με «κουκάκια» φτιαγμένα με βελόνι, βελονάκι ή σαΐτα.

Το «σκέπι» φοριέται ακόμη και σήμερα από τις Λιβαδιώτισες. Στις αγροτικές εργασίες και στις δουλειές του σπιτιού φορούσαν στο κεφάλι «καλέμι» δηλ. μαντήλι από βαμβακερό ύφασμα. Οι νιόπαντρες φορούσαν άσπρο καλέμι κεντημένο με χαντράκια και πούλιες, ενώ οι μεγαλύτερες σε ηλικία φορούσαν καφέ καλέμι. Η καθημερινή ποδιά για τις δουλειές του σπιτιού ήταν μάλλινη υφαντή και ονομαζόταν «πιστιμάνου». Την καθημερινή ενδυμασία συμπλήρωνε η μάλλινη πλεκτή ζακέτα με την ονομασία «μπόλκα» σε ανοιχτές αποχρώσεις για τις νεότερες και σκούρες για τις ηλικιωμένες. Υπήρχε βέβαια και η «σπαλέτα» ένα πλεκτό σάλι σε τριγωνικό σχήμα με κρόσσια.

2.Η ΑΝΔΡΙΚΗ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

Η ανδρική ενδυμασία στο Λιβάδι παρουσιάζει μεγάλη ποικιλία. Κάθε επαγγελματική-κοινωνική τάξη είχε διαφορετική φορεσιά. Αλλά και στην ίδια φορεσιά υπάρχουν αρκετές παραλλαγές, οι οποίες διαμορφώθηκαν από το πέρασμα του χρόνου και από το προσωπικό γούστο. Συναντούμε λοιπόν την φορεσιά

1. Των κτηνοτρόφων
2. Των κυρατζήδων (μεταφορέων)
3. Των γεωργών
4. Των εργατών και των μαστόρων
5. Των εμπόρων

Θα παρουσιάσουμε δύο από αυτές. Την φορεσιά των κτηνοτρόφων και των κυρατζήδων. Άλλωστε αυτές ήταν οι πολυπληθέστερες επαγγελματικές τάξεις του Λιβαδίου.

Η ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ ΦΟΡΕΣΙΑ

Αρχικά οι κτηνοτρόφοι είχαν ως ενδυμασία τους τη γνωστή σε όλους μας φορεσιά με φουστάνελα. Αυτή ήταν η επίσημη φορεσιά τους και αποτελούνταν από καπέλο, άσπρο πουκάμισο με φαρδιά μανίκια, άσπρη υφασμάτινη φουστάνελα, και μάλλινο γιλέκο άσπρο ή μαύρο με διακοσμητικά κεντήματα. Το ζωνάρι τους ήταν μάλλινο πλεκτό. Στη μέση φορούσαν το «σελιάχι» το οποίο ήταν από δέρμα και είχε δυο τρεις θήκες για να βάζουν τα λεφτά, τον καπνό και το τσακμάκι. Στο στήθος φορούσαν το «κιουστέκι» δηλ. ένα κόσμημα φτιαγμένο από ασημένιες αλυσίδες.

Εκτός από αυτή την επίσημη φορεσιά υπήρχε και ένας άλλος τύπος κτηνοτροφικής ενδυμασίας. Αυτή αποτελούνταν από μάλλινη φουστάνελα η οποία ήταν ενσωματωμένη στο γιλέκο. Με το πέρασμα των χρόνων η ενδυμασία αυτή παρουσίασε μια βασική αλλαγή.

Αρχικά το χρώμα της φορεσιάς αυτής ήταν άσπρο γρήγορα όμως θα αντικατασταθεί από το λουλακί που ήταν πιο πρακτικό και έτσι η φορεσιά θα πάρει αυτή τη μορφή που βλέπουμε.

Το καπέλο ονομαζόταν «κ'τσούλα» και το πουκάμισο ήταν μαύρο από βαμβακερό ύφασμα με παπαδίτικο γιακά και φαρδιά μανίκια. Το «γιλέκι» ήταν φτιαγμένο από «τσιπούνι» δηλ. μάλλινο ύφασμα υφαντό στον αργαλειό. Το γιλέκι συγκρατούσε μία δερμάτινη ζώνη ή μάλλινο πλεκτό ζωνάρι με την με την ονομασία «μπρ'νου». Το σαλαβάρι ήταν και αυτό από τσιπούνι και δενόταν στη μέση με ένα μάλλινο πλεκτό σχοινί το «προυκουζώμου».

Εσωτερικά φορούσαν την «κατασάρκα» δηλ. άσπρη μάλλινη φανέλα με μπλε μανσέτες. Αυτή ήταν υφαντή στον κορμό του σώματος και είχε πλεκτά μανίκια ή ήταν ολόκληρη πλεκτή. Για εσώρουχο φορούσαν το «π'τούρι» το οποίο ήταν και αυτό πλεκτό και έφτανε ως τον αστράγαλο. Οι κάλτσες ήταν μάλλινες πλεκτές ως το γόνατο σε χρώμα λουλακί ή μαύρο και ονομαζόταν «σκουφούνια».

Για πανωφόρι είχαν μάλλινη κάπα την οποία ονόμαζαν «μαλιότου». Υπήρχε βέβαια και το «κουντούσου» που όπως λέει και η ονομασία του ήταν πιο κοντό και πιο στενό από το μαλιότου. Υπήρχε «κουντούσου» με γιακά ή με κουκούλα. Αυτό με κουκούλα προοριζόταν για καθημερινή χρήση.

Τα υποδήματά τους ήταν φυσικά τα τσαρούχια. Την φορεσιά αυτή συμπλήρωνε η ξύλινη σκαλιστή γκλίτσα με την ονομασία «κ'ρλίγκου».

Η ΚΥΡΑΤΖΙΔΙΚΗ ΦΟΡΕΣΙΑ

Οι κυρατζίδες ήταν η επαγγελματική τάξη των μεταφορέων, οι οποίοι με τα ζώα τους μετέφεραν προϊόντα και εμπορεύματα σε άλλες πόλεις της Ελλάδας αλλά και του εξωτερικού.

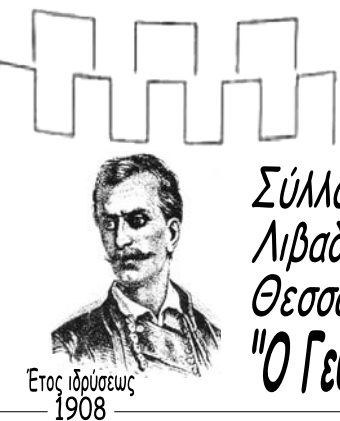
Οι κυρατζίδες φορούσαν καπέλο-τραγιάσκα και πουκάμισο σε σκούρες αποχρώσεις συνήθως γκρι ή μαύρο. Πάνω από το πουκάμισο φορούσαν γιλέκο που κούμπωνε στο πλάι, το ονομαζόμενο «τζιμιντάνι». Το παντελόνι ήταν φαρδύ στο μηρό και πολύ στενό στην κνήμη και είχε ένα υφασμάτινο λουράκι που το φορούσαν στο πέλμα. Αυτό το παντελόνι ονομαζόταν «κιλότα». Για πανωφόρι είχαν σακάκι φτιαγμένο από τσιπούνι ή «κουντούσου» δηλ. κάπα σαν αυτή των κτηνοτρόφων. Τα υποδήματά τους ήταν απλά δερμάτινα παπούτσια.

Τελειώνοντας θα πρέπει να αναφέρουμε ένα επίσης βασικό στοιχείο για αυτές τις αντρικές ενδυμασίες. Είναι λοιπόν αξιοσημείωτο το γεγονός ότι η κτηνοτροφική και η κυρατζιδική φορέθηκαν από κάποιους Λιβαδιώτες μέχρι πολύ πρόσφατα. Ως το 1990-95 συναντούσε κανείς στο Λιβάδι ηλικιωμένους ανθρώπους να φορούν αυτές τις ενδυμασίες.

Ο "Λόγος" δημοσιεύει τα κείμενα "Αντί προλόγου - Σχόλιο του εκδότη" και τον "Πρόλογο" του Λεξικού του Κώστα Προκόβα (η "Εισαγωγή" του κου Προκόβα είναι αρκετά μακροσκελής και δεν χωράει στον σημερινό "Λόγο"), ώστε να τα διαβάσουν και όσοι δεν προμηθεύτηκαν ακόμη το Λεξικό. Συστήνουμε να το αποκτήσουν όλοι, γνωρίζοντας και μη τα βλάχικα.

Όταν το Παιδί της Μνημοσύνης έχει το Πι κεφαλαίο

Αντί προλόγου – Σχόλιο του εκδότη / Η εισήγηση του Δ.Σ. του Συλλόγου στο 8ο Συμπόσιο

Σύλλογος
Λιβαδιωτών
Θεσσαλονίκης
"Ο Γεωργάκης Ολύμπιος"

συνέβαλλαν & συμβάλλουν ενεργά στην πνευματική, μορφωτική, πολιτιστική και οικονομική ζωή της Θεσσαλονίκης, του Λιβαδίου και της Ελλάδας. Είναι τυχερός, γιατί ευτύχησε να έχει στις τάξεις και τις γραμμές του, ανθρώπους της ανιδιοτελούς κατάθεσης ψυχής, ανθρώπους της βαθιάς έγνοιας για τον πλησίον, ανθρώπους της κοινωνικής αλληλεγγύης, ανθρώπους της συλλογικότητας ως τρόπου ζωής. Είναι τυχερός, γιατί ευτύχησε να έχει στις τάξεις και τις γραμμές του, ανθρώπους Πατριώτες με το Πι κεφαλαίο, ανθρώπους Πνευματικούς με το Πι κεφαλαίο, ανθρώπους της Προσφοράς με το Πι κεφαλαίο, ανθρώπους Πολίτες με το Πι κεφαλαίο.

Ο Κώστας Προκόβας, ο σεμνός διανοούμενος, ο ακούρατος ερευνητής, ο εξαιρετος συγγραφέας, ο τρυφερός Άνθρωπος, έκανε την εξαιρετική τιμή στον Σύλλογό μας, μετά την μεγάλη του δωρεά του 2001 των δικαιωμάτων του εξαιρετου βιβλίου του **‘Τα παιδιά της Μνημοσύνης – Μακρύ ταξίδι στη νιότη μιάς γενιάς’**, να του δωρίσει επιπλέον τα δικαιώματα της έκδοσης τριών βιβλίων που συνέγραψε, μίας τριλογίας για να **‘μπορέσει κι αυτός να ανταποδώσει τα τροφεία στην πατρίδα του’**, όπως ο ίδιος λέει. Το πρώτο από τα τρία, αυτό στο οποίο την έκδοσή προχωρούμε, είναι ο καρπός ενός πεντάχρονου -και πλέον- επίπνου πνευματικού του μόχθου. Ενός μόχθου ψυχής, νοός και γνώσης, ο οποίος μετουσιώθηκε στο γεμάτο αγάπη αυτό λεξικό, **το ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΙΚΗΣ ΤΟΥ ΛΙΒΑΔΙΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ (λέξεις, ιστορία, παράδοση και λαϊκός πολιτισμός – παράγωγα, συνώνυμα, ετυμολογία)**.

Ο Κώστας Προκόβας, με το λεξικό αυτό, προσθέτει μία ακόμη πανέμορφη ψηφίδα στο απέραντο ψηφιδωτό της ανεκτίμητης υπηρεσίας του στην ιστορία, τη γλώσσα, την παιδεία και το λαϊκό πολιτισμό του Λιβαδίου, στους **‘επώνυμους και ανώνυμους ανθρώπους του που έζησαν, έδρασαν και κράτησαν με καρτεριά και αξιοπρέπεια το ήθος της ορεινής κοινότητάς μας’**, όπως ο ίδιος αναφέρει στην επιστολή του προς το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, ανακοινώνοντας τις προθέσεις του για τη δωρεά αυτή.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, εμείς οι 7 άνθρωποι που την περίοδο αυτή χειριζόμαστε τις τύχες του, όταν απαντήσαμε στην επιστολή αυτή του Κώστα Προκόβα, αποδεχόμενοι με συγκίνηση και ομοφώνως φυσικά τη μεγάλη αυτή δωρεά, του γράψαμε αυτά τα φτωχά και πεζά λόγια, όντας σίγουροι ότι εκφράζαμε όλα τα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου: **‘Η συγκεκριμένη πρόταση, την οποία κάνατε προς το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Λιβαδιωτών**

Θεσσαλονίκης ‘Ο Γεωργάκης Ολύμπιος’, περιποιεί μέγιστη τιμή προς τον Σύλλογό μας και προς όλους τους ανθρώπους που τον περιβάλλουν. Επιβεβαιώνει τη μεγάλη σας αγάπη και την απροσμέτρητη διάθεση προσφοράς η οποία σας διέπει και μάλιστα κατ’ εξακολούθηση, μετά την παραχώρηση το 2001 στον Σύλλογό μας, των δικαιωμάτων του θαυμάσιου βιβλίου σας **‘Τα παιδιά της Μνημοσύνης – Μακρύ ταξίδι στη νιότη μιάς γενιάς’**. Υποκλινόμαστε με σεβασμό στην μεγάλη σας πατριωτική συνείδηση, στην εξαιρετική επιστημονική σας προσφορά και στην άφατη κοινωνική σας ευαισθησία’.

Ο Κώστας Προκόβας, ο άοκνος αυτός τρυφερός μάστορας του Πνεύματος, ο ανήσυχος Πολίτης, καταθέτει στις παλιές γενιές το ανεξίτηλο αποτύπωμα μίας γλώσσας, που τους πρωτοχάιδεψε τα αυτιά μόλις γεννήθηκαν, που την χρησιμοποίησαν ως πρώτο γλωσσικό κώδικα επικοινωνίας στη ζωή τους και που ορμέμφυτα ακόμη την χειρίζονται και την μεταχειρίζονται ως ένα άθραυστο νήμα, για να πλέξουν και να τυλίξουν με ένα κουκούλι θαλπωρής και οικειότητας την καθημερινότητά τους. Κυρίως όμως, ο Κώστας Προκόβας καταθέτει σε ρευστό στη βιβλιογραφική τράπεζα της πατρίδας μας, ένα μεγάλο και πολύτιμο κεφάλαιο από λέξεις, **‘φορείς πραγμάτων και νοημάτων, λέξεις σηματορούς σημάτων παιδείας, παράδοσης και λαϊκού πολιτισμού’**, όπως ο ίδιος λέει, **‘λέξεις άγνωστες που μοιάζουν πικρές και δυνατές σαν αγριόχορτα’**, όπως λέει ο Ελύτης, **‘λέξεις που κουβαλούν φορτία ιστορίας’**, όπως τολμούμε να πούμε εμείς, αφήνοντας ταυτόχρονα ως παρακαταθήκη στις νέες γενιές το πολύτιμο και ογκώδες αυτό εργαλείο μελέτης και έρευνας, για μία γλώσσα που συρρικνώνεται συνεχώς με δραματικό τρόπο.

‘Το φαινόμενο τής γλώσσας, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που ένα τοπίο δεν είναι διόλου το άθροισμα μερικών δέντρων και βουνών αλλά μια πολυσήμαντη παρασημαντική, δεν είναι κι εκείνο διόλου το άθροισμα μερικών λέξεων - συμβόλων των πραγμάτων αλλά μια ηθική δύναμη που η ανθρώπινη διάνοια την κινητοποιεί, ωσάν να προϋπάρχει από τα πράγματα, για να τα δημιουργήσει ίσα-ίσα, και μόνον έτσι αυτά να υπάρξουν.....Εάν η γλώσσα αποτελούσε απλώς ένα μέσο επικοινωνίας, πρόβλημα δεν θα υπήρχε. Συμβαίνει όμως ν’ αποτελεί και εργαλείο μαγείας και φορέα ηθικών αξιών. Προσκτάται η γλώσσα στο μάκρος των αιώνων ένα ορισμένο ήθος. Και το ήθος αυτό γεννά υποχρεώσεις’, γράφει ο μέγας Ελύτης.

Ο Κώστας Προκόβας με το λεξικό αυτό, καταθέτει χρυσούν οβολόν ήθους στο ταμείο των υποχρεώσεων όλων μας, απέναντι στη μεγάλη και πολύχρονη παράδοση του τόπου μας. Ο Κώστας Προκόβας, με το έργο του αυτό, προσθέτει ανιδιοτελώς στα πνευματικά τιμαλφή της ιστορίας μας ένα ανεκτίμητο κόσμημα, έναν πνευματικό και μορφωτικό γλωσσικό θησαυρό. Ο Κώστας Προκόβας, με την προσφορά του αυτή, ποτίζει με γάργαρο μορφωτικό νερό το υδρόφιλο, βαθύρριζο και αιθαλές δένδρο της γνώσης και της ιστορίας του τόπου, του δικού του και όλων μας.

Στοιχειώδης και αυτονόητη επομένως, η υποχρέωση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας, να προχωρήσει με κάθε κόστος στην έκδοσή του Λεξικού αυτού, ως ελάχιστη ανταπόκριση και ανταπόδοση στην Πολύτιμη Πνευματική Προσφορά του Παιδιού της Μνημοσύνης Κώστα Προκόβα, του Προκόβα Πατριώτη, του Προκόβα Πολίτη, **με όλα τα Πι κεφαλαία**.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 2005-2007

Πρόεδρος Γ. Συνεφάκης, Α/Πρόεδρος Δ. Καρανίκας,

Γ. Γραμματέας Ε. Παπαδάμ, Ταμίας Κ. Μουσένας

Μέλη : Μ. Μπόλη-Γαλλή, Α. Γαζέτη, Ε. Σταμούλη-Πεζή

Όπως έχει τονιστεί κατ' επανάληψη η τύχη της κουτσοβλαχικής έχει κριθεί αμετάκλητα όπως και εκατοντάδων άλλων γλωσσών και ιδιωμάτων σε όλο τον πλανήτη. Καθημερινά συρρικνώνεται. Η γνώση της από τις νεότερες γενιές είναι παθητική και ελάχιστα είναι τα άτομα που μπορούν να παράγουν κουτσοβλαχικό λόγο.

Δυστυχώς για την ελληνική επιστήμη και την ιστορία των Βλάχων, που τόσα πρόσφεραν στο νεοελληνικό έθνος, άργησε να έρθει η ώρα για τη μελέτη, από ελληνικής πλευράς, τόσο της βλάχικης γλώσσας όσο και του μικροπολιτισμού και της ιστορίας των Βλάχων.

Η δεκαετία του '70 θεωρείται σημαντική για τη Βλαχολογία, γιατί τότε εμφανίζονται οι πρώτες διδακτορικές διατριβές για την κουτσοβλαχική και η Πανεπιστημιακή κοινότητα αρχίζει να ενδιαφέρεται με επιστημονική δεοντολογία γι' αυτό το εκλεκτό τμήμα του ελληνισμού. Η προηγούμενη βιβλιογραφία, εκτός από δυο – τρεις εξαιρέσεις, κινείται σε ερασιτεχνικό επίπεδο ενώ ως πρώτιστος σκοπός τίθεται η απόδειξη του αυταπόδειχτου ότι οι Βλάχοι είναι Έλληνες!

Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και η διεθνής βιβλιογραφία, κυρίως η ρουμανική, η οποία προσπάθησε να επενδύσει τις έρευνές της και τις βλέψεις της με μανδύα επιστημονικό.

Τέλος, πρέπει να τονίσουμε ότι η απαρχή της παρακμής της Βλάχικης γλώσσας και των βλάχικων κοινοτήτων στάθηκε η εμφάνιση της ρουμανικής προπαγάνδας η οποία, αντί να διαφυλάξει τη γλώσσα και τους Βλάχους, όπως υποστήριζε, τους επισώρευσε μεγάλες περιπέτειες από τις διαμάχες και τις συγκρούσεις που προκάλεσε μεταξύ των ιδίων των Βλάχων.

Και σήμερα δυστυχώς εξακολουθούν να εμφανίζονται "προστάτες" κάτω από διάφορες ταυτότητες, όπως σωματείων, κινήσεων και εθνοσωτήρων. Όλα αυτά επιταχύνουν την εξαφάνιση των Βλάχων και της γλώσσας τους.

Έστω και αργά καθήκον της ελληνικής ιστοριογραφίας και της γλωσσικής επιστήμης είναι να διασώσουν όλα τα ιστορικά, γλωσσικά και πολιτιστικά κατάλοιπα αυτού του τμήματος του ελληνισμού του οποίου η συμβολή στην αναγέννηση του νεοελληνικού κράτους υπήρξε καθοριστική.

Μέσα σε αυτό το πνεύμα κινείται και το πόνημα του Κώστα Προκόβα που επιτελεί ένα σωστό έργο με τη συλλογή και ανάδειξη ενός πλήθους γλωσσικών και πολιτιστικών ψηγμάτων από τα κοιτάσματα του γλωσσικού και πολιτιστικού θησαυρού κατά τον καλύτερο τρόπο. Εκτός από τις γλωσσικές πληροφορίες και την πλούσια φρασεολογία που παραθέτει αναφέρεται στην κοινωνική, οικονομική και εθμική ζωή της γενέθλιας γης που είναι το Λιβάδι του Ολύμπου.

Με τη γλαφυρότητα που τον διακρίνει και από άλλα του έργα, η ανάγνωση του έργου του γίνεται ευχάριστη

και απολαυστική, μολονότι το θέμα δεν προσφέρεται απόλυτα. Μια δεύτερη ανάγνωση αυτού του βιβλίου μας οδηγεί σε χρήσιμα συμπεράσματα και διαπιστώσεις που σχετίζονται με τις σχέσεις ελληνικής και κουτσοβλαχικής σε σημασιολογικό επίπεδο και την ανάδειξη αρχαιοελληνικών λέξεων στο ιδίωμα του Λιβαδίου.

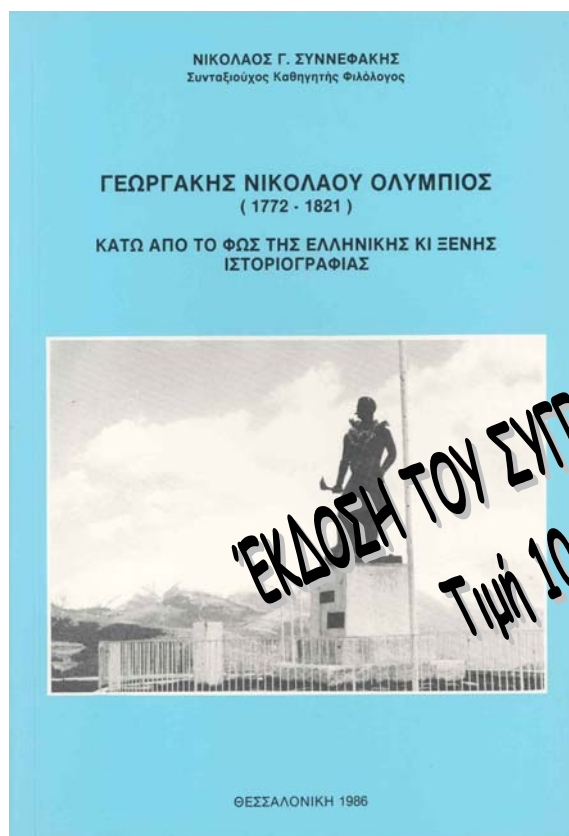
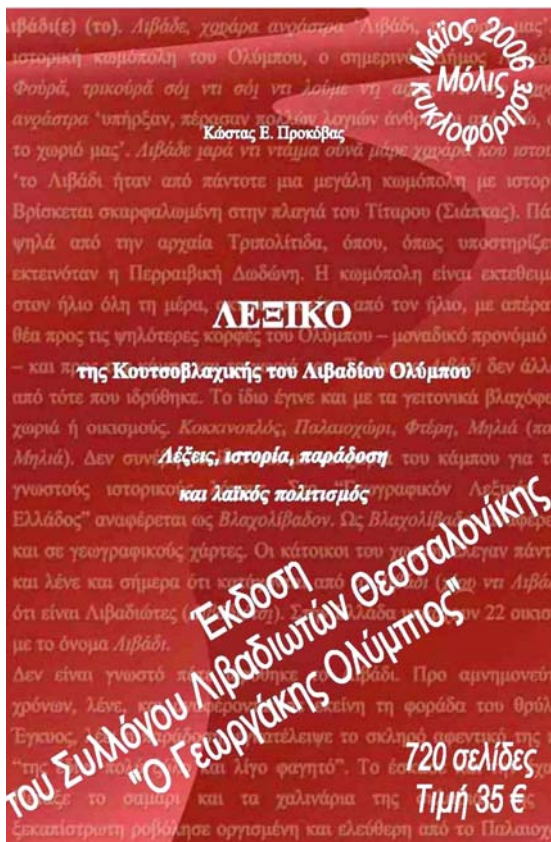
Τέλος, η προσπάθεια του συγγραφέα να αποδώσει την κουτσοβλαχική με ελληνικά γραφήματα πρέπει να θεωρηθεί επιτυχημένη, ενώ μερικές ετυμολογίες με τάσεις ελληνοκεντρικές δεν μειώνουν την αξία του έργου αλλά αντίθετα υποβάλλουν ένα μεγαλύτερο προβληματισμό στους ειδικούς.

Ευχή όλων μας πρέπει να είναι να συνεχίσει το έργο (του και ακόμη να βρεθούν μιμητές της έμπνευσης και του μόχθου του Κώστα Προκόβα.

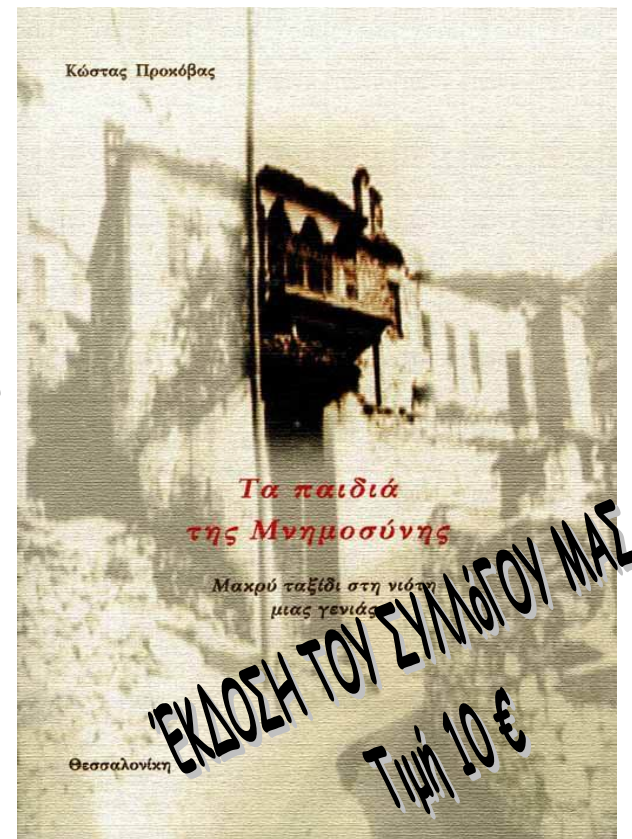

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΔΙΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΣΧΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΕΙΤΕ ΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΑ. ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΤΑ ΈΧΕΤΕ ΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΑΣ

**Έκδοση του Συγγραφέως
Τιμή 10 €**

**Έκδοση του Συλλόγου μας
Τιμή 10 €**

Δωρεές μελών & φίλων του Συλλόγου μας

Η σύνταξη νοιώθει την υποχρέωση να δημοσιεύσει τα ονόματα των ανθρώπων και τους λόγους που τους ώθησαν να κάνουν δωρεά ή να ενισχύσουν τον Σύλλογό μας. Οι δωρεές αναφέρονται στο χρονικό διάστημα μεταξύ του Λόγου 6 και του Λόγου 7. **Το Δ.Σ. τους ευχαριστεί θερμά.**

Δωρεές εις μνήμην

- Οικογένεια Φόντα και Νίκης Κυλώνη, στη μνήμη του θείου τους Κώστα Καλλέργη, 50 €
- Οικογένεια Τάσσου και Λίλιαν Δίκα, στη μνήμη του θείου τους Κώστα Καλλέργη, 50 €
- Οικογένεια Δημ. και Άσπας Αραμπατζή, στη μνήμη του θείου τους Κώστα Καλλέργη, 50 €
- Οικογένεια Μελίτας και Νίκου Ξύστρου, στη μνήμη του θείου τους Κώστα Καλλέργη, 50 €
- Αριάδνη και Γιώργος Συνεφάκης, στη μνήμη του θείου τους Κώστα Καλλέργη, 50 €
- Δημήτρης Αθ. Καρανίκας, στη μνήμη του Γιάννη Οικονόμου (Καπετάν Αντάρα), 50 €
- Δημήτρης Αθ. Καρανίκας, στη μνήμη του Τάκη Μπόλη, 50 €
- Αντώνης Ταμπάκης, στη μνήμη της μητέρας του, 100 €
- Μάκης Κωνσταντινίδης, στη μνήμη του πατέρα του, 90 €

Δωρεές στον Σύλλογό μας

- Δημήτρης Δημητριάδης, δωρεά για την έκδοση του Λεξικού της Κουτσοβλαχικής, 2.000 €

Ενισχύσεις

- Γιάννης Φακαλής, ενίσχυση για τον Σύλλογο-Μουσική Ομάδα και την εφημερίδα μας, 143 €
- Φώτης Βούβαρης, ενίσχυση για την εφημερίδα μας, 35 €
- Τάσος Μπέλλης, ενίσχυση για την εφημερίδα μας, 50 €
- Αθανάσιος Καψάλης, ενίσχυση για την εφημερίδα μας, 30 €
- Γρηγόρης Βέλκος, ενίσχυση για την εφημερίδα μας, 20 €
- Κώστας Γκριζος, ενίσχυση για την εφημερίδα μας, 50 €
- Λίτσα Τσανούσα, ενίσχυση για τον Σύλλογο, 35 €
- Νίκος Λούκας, ενίσχυση για την εφημερίδα μας, 30 €
- Τάσος Καζλάρης, ενίσχυση για τον Σύλλογο, 20 €
- Ζαχαροπλασείο Greek Art, ενίσχυση για τον Σύλλογο, 100 €
- Ελένη Χατζημιχάλη, ενίσχυση για την εφημερίδα μας, 50 €
- Αντώνης Ταμπάκης, ενίσχυση για την εφημερίδα μας, 30 €
- Δημήτρης Αθ. Καρανίκας, ενίσχυση για την εφημερίδα μας, 50 €
- Κώστας Προκόβα, ενίσχυση για τον Σύλλογο, 150 €

Το 23ο Αντάμωμα των Βλάχων / 7-8-9 Ιουλίου 2003 (Ιωάννινα-Μέτσοβο-Μηλιά)

Στις 7, 8 & 9 Ιουλίου 2003, πραγματοποιήθηκε το 23ο Αντάμωμα των Βλάχων στα Ιωάννινα, Μέτσοβο και Μηλιά Μετσόβου. Το Λιβάδι εκπροσωπήθηκε από τους τρεις Συλλόγους-μέλη της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων, δηλαδή τον Εξωραϊστικό Σύλλογο, τον Σύλλογο Κατερίνης και τον Σύλλογο Θεσσαλονίκης. Η μαζικότητα μας ήταν απίστευτη. 38 μέλη του Εξωραϊστικού, 73 της Κατερίνης και 38 της Θεσσαλονίκης (σύνολο 147 άτομα), απετέλεσαν ένα συμπαγές πολιτιστικό σώμα, το οποίο εντυπωσίασε κυριολεκτικά τους πάντες. Παρά τις αντίξοες συνθήκες λόγω σημαντικών οργανωτικών ατελειών, το Λιβάδι έλαμψε με την παρουσία του, αναγκάζοντας ακόμη και τον φειδωλό σε φιλοφρονήσεις Αρχισυντάκτη του 'Λόγου' να εκφράζεται σε υπερθετικό βαθμό για το αποτέλεσμα. Το χαρακτηριστικό αυτής της εκδήλωσης ήταν ότι αναζωπύρωσε το χορευτικό μένος των όψιμων νεαρών και ημιμεσόκοπων μελών του Συλλόγου της Θεσσαλονίκης, τα οποία δημιούργησαν το 4ο πλέον χορευτικό του Συλλόγου μας. Γυναίκες και άνδρες, μαζί με τις κόρες τους της παντρειάς και τους γιούς σε στρατεύσιμη ηλικία, απετέλεσαν ένα εκπληκτικό μείγμα ζωντανίας και δεινής χορευτικής δεξιότητας, προσφέροντας σπονδή στην Μούσα Τερψιχόρη τα τσάμικα και την Ζαχαρούλα. Ο θαυμάσιος συντονισμός με τα άλλα δύο σκέλη του Λιβαδιώτικου Συνόλου, η εξαιρετική δουλειά της κας Ευθαλίας Τσανούσα, το κέφι και το μεράκι όλων, έκανε τους Ηπειρώτες θεατές να καταχειροκροτήσουν το Λιβάδι και να αναγνωρίσουν την συνεχιζόμενη από παλιά αρχοντιά του κόσμου του χωριού. Τα εξαιρετικά παιδιά του Εξωραϊστικού και οι αειθαλείς Κατερινιώτες, απετέλεσαν ένα πανέμορφο σύνολο, που ξεχώρισε από τα άλλα συγκροτήματα.

Μάλιστα στον Τρανό Χορό, η χορευτική Ταξιαρχία του Λιβαδιού κυριολεκτικά δέσποζε στο χώρο και έσωσε την παράσταση, η οποία φέτος ήταν, συγκριτικά με την περσινή στο Δίον, χλωμή, όπως και η συμμετοχή σαφώς ισχνότερη. Ωστόσο, οι Λιβαδιώτες το χάρηκαν με την ψυχή τους και διασκέδασαν αφάνταστα, όπως φαίνεται και από τα φωτογραφικά στιγμιότυπα.

Ο 'Λόγος' δημοσιεύει επίσης αποσπάσματα από τη σχετική με το 23ο Αντάμωμα μακροσκελή επιστολή που απέστειλε ο Πρόεδρος της Θεσσαλονίκης στο Δ.Σ. της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων, στην οποία επισημαίνονται ορισμένα σημεία που χρήζουν προσοχής στο μέλλον.

.....Η συνολική οργάνωση, κατά τη γνώμη μας, θεωρείται μάλλον **ανεπιτυχής ή τουλάχιστον όχι φιλική** προς τους Συλλόγους, οι οποίοι μετακινήθηκαν γι' αυτό το σκοπό από μακρινές αποστάσεις. Με δεδομένη την αδυναμία των Λιβαδιωτών να βρουν καταλύματα στο Μέτσοβο (ούτε για μία διανυκτέρευση, διότι μάλλον κυριάρχησε η προδιαγραφή για 2 υποχρεωτικές διανυκτερεύσεις, προς δόξαν ξενοδόχων, εστιατορίων και υποψηφίων στις επικείμενες τοπικές εκλογές) και την πολύ μεγάλη απόσταση από τα Ιωάννινα (διαδρομές Θεσσαλονίκη-Ιωάννινα-Μέτσοβο-Ιωάννινα-Μηλιά- Θεσσαλονίκη), αναγκαστήκαμε να διανυκτερεύσουμε στα Γρεβενά (διαδρομές Θεσσαλονίκη-Μέτσοβο-Γρεβενά-Μηλιά-Θεσσαλονίκη, περικλύποντας έτσι περί τα 100 χλμ.).....

.....Ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας, είχε ζητήσει προσωπικά (σχετικά καθυστερημένα βέβαια, μια που δεν υπήρξε έγκαιρη ενημέρωσή μας για το πρόγραμμα), μία 10λεπτη ομιλία στα Ιωάννινα το πρωί του Σαββάτου, για να παρουσιαστεί το Λεξικό της Κουτσοβλαχικής του κου Προκόβα, δεδομένου ότι το 23ο Αντάμωμα ήταν αφιερωμένο στους Λογίους Βλάχους. Η απάντηση ήταν αρνητική, με τη δικαιολογία ότι το πρόγραμμα ήταν πλήρες με 4 εισηγήσεις. Τελικά πληροφορηθήκαμε ότι οι εισηγήσεις έγιναν ω του θαύματος 6. Αντιληφθήκαμε τότε ότι το Αντάμωμα αφορούσε μόνον τους αποδημήσαντες εις Κύριον Λογίους Βλάχους -εξ ου και ο αποκλεισμός του Λεξικού- και όχι τους ζώντες, μία που ο κος Προκόβας ευτυχώς και δόξα τω Θεώ χάρει άκρας υγείας. Θέμα φυσικά επιστημονικής αξιολόγησης του Λεξικού δεν τίθεται, δεδομένου ότι κατά τους ειδικούς επιστήμονες, γλωσσολόγους και όχι μόνον, θεωρείται ένα κορυφαίο έργο της τελευταίας 30ετίας τουλάχιστον. Μάλλον επρόκειτο για θέμα κακώς εννοούμενου τοπικισμού και προεκλογικών δημοσίων σχέσεων.....

.....Η οργάνωση του Μετσόβου ήταν κακή, όπως εξ άλλου δείχνει και η πενιχρή συμμετοχή των Συλλόγων (μόνον 31, ενώ στο Συμπόσιο του Λιβαδιού, πολύ μικρότερης εμβέλειας, ήταν 41). Η αδυναμίας της κεντρικής πλατείας να εξυπηρετήσει τόσο τους θεατές, όσο και τους χορευτές, ήταν εμφανής.....

.....Οι Σύλλογοι του Λιβαδιού, τήρησαν άπογα τις προδιαγραφές που είχε θέσει η Οργανωτική Επιτροπή και χόρεψαν τους 4 χορούς, όπως επέβαλε το πρόγραμμα. Στο πρόγραμμα όμως παραλήφθηκε να αναγραφεί ότι όποιοι Σύλλογοι είχαν μέλη εκλεγμένα στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, μπορούσαν να χορέψουν όσους χορούς ήθελαν. Μάλιστα όσο υψηλότερη η θέση του μέλους στο Δ.Σ., τόσο περισσότεροι και οι χοροί του αντίστοιχου Συλλόγου. Εμείς προσωπικά μετρήσαμε από 6 έως 9 χορούς από Συλλόγους, κατά βαθμίδα ιεραρχίας των εκπροσώπων τους στο Συμβούλιο της Π.Ο.Π.Σ.Β. Όχι ότι η ποσότητα των χορών δείχνει κάτι σημαντικό, πέραν της αυτοπροβολής, αλλά είναι θέμα τάξης.....

Οργανωτικά λοιπόν, τουλάχιστον για τους 3 Συλλόγους του Λιβαδιού, το 23ο Αντάμωμα δεν χαρακτηρίστηκε από την επάρκειά του.

Ωστόσο υπήρξαν αναμφισβήτητα και όμορφες στιγμές, οι οποίες θα μπορούσαν όμως να είναι πολύ περισσότερες. Προσωπικά αισθανθήκαμε στην όλη ατμόσφαιρα ένα πνεύμα 'γραφειοκρατικού και διεκπεραιωτικού χαρακτήρα', χωρίς ιδιαίτερη συνοχή, χωρίς την ανάπτυξη μίας κοινωνικότητας μεταξύ των Συλλόγων και με αρκετά στοιχεία προεκλογικής προβολής των υποψηφίων στις επικείμενες εκλογές των Τοπικών και Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Αυτό θα πρέπει να προβληματίσει το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας για το μέλλον, διότι αποθαρρύνει τη συσπείρωση και κατ' επέκταση τις συμμετοχές των μελών-Συλλόγων.Πάντως εμείς του Λιβαδιού, με τα διαστρωματωμένα ηλικιακά μας χορευτικά (από 15 έως 60 ετών), νοιώθουμε πως συμβάλλαμε με την παρουσία μας σημαντικά στην όλη εκδήλωση και στην ευπρεπέστερη δυνατή προς τα έξω εμφάνισή της. Δεν είναι τυχαία τα θετικά σχόλια που εισπράξαμε από απλούς πολίτες του Μετσόβου, της Μηλιάς και γενικότερα της περιοχής, οι οποίοι τόνιζαν την αρχοντιά του Λιβαδιού.

Παραπέμπω στην από 3/3/2006 επιστολή του Συλλόγου μας, περί ζητημάτων χωρικής επιλογής των κεντρικών εκδηλώσεων της Ομοσπονδίας, την οποία μάλλον το Δ.Σ. δεν εκτίμησε ή δεν θέλησε να εκτιμήσει σωστά, δίδοντας μία αίσθηση ότι 'Μετσοβογένρει'....

...**Ο μεγάλος πλέον αριθμός** των μελών-Συλλόγων, απαιτεί επαρκείς ξενοδοχειακές υποδομές και την ύπαρξη οργανωμένων δημοσίων χώρων, ανοικτών και κλειστών. Κατά συνέπεια, ο αριθμός των υποψηφίων για την ανάληψη της διοργάνωσης πόλεων αναπόφευκτα μειώνεται και περιορίζεται σε μεγάλα αστικά κέντρα, που συνήθως τις διαθέτουν. Η πολυδιάσπαση των εκδηλώσεων σε διαφορετικούς χώρους που απέχουν αρκετά μεταξύ τους, δεν βοηθάει στην εύρυθμη λειτουργία των εκδηλώσεων, όσο ρομαντική και 'δημοκρατική' κι αν ακούγεται.

...**Οι όποιες πιέσεις και παρεμβάσεις** από μικροσυμφέροντα, τοπικιστικού, οικονομικού ή πολιτικού χαρακτήρα μπορεί να είναι κατανοητά, ωστόσο δεν πρέπει να επηρεάζουν τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Π.Ο.Π.Σ.Β. Σημειωτέον ότι κανείς από εμάς δεν διανοήθηκε να ζητήσει να γίνει το Αντάμωμα στο Λιβάδι, παρ' όλο που η Κατερίνη και η Ελασσόνα (για την ξενοδοχειακή υποδομή) απέχουν 46 και 32 χλμ. και όχι 60 και 58 χλμ., όπως τα Ιωάννινα και τα Γρεβενά από το Μέτσοβο, οι δε χώροι για τα δρώμενα και τον Τρανό Χορό, υπάρχουν ήδη στο Λιβάδι.....

...**Τα βλάχικα μεγάλα πληθυσμιακά αποθέματα** της Κεντρικής, Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, έχουν παραμεληθεί και υπάρχει ανάγκη από μία έντονη και καταλυτική παρουσία της Ομοσπονδίας, ώστε αρχικά να έρθουν σε άμεση επαφή με τους ενεργούς συμπατριώτες και να δραστηριοποιηθούν σε κάθε επίπεδο μεταγενέστερα. Οι πολλαπλές αναθέσεις στα ίδια και ίδια μέρη, μάλλον δεν βοηθούν προς την κατεύθυνση αυτή και η επαναληπτικότητα αυτή απονευρώνει, αν όχι απογοητεύει και τα ήδη δραστήρια μέλη των συλλόγων.....

Συλ-Λογικές Δραστηριότητες : Ημερίδα "Λιβάδι 2006. Προβλήματα και Προοπτικές Ανάπτυξης". Κυριακή 2 Ιουλίου 2006

• Δήμος Λιβαδίου	• Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης
• Εξωραϊστικός Σύλλογος Λιβαδίου	• 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος'

Ομάδα Διδασκόντων & Φοιτητών του Τμήματος Μηχανικών Χωροταξίας & Ανάπτυξης της Πολυτεχνικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
Μάθημα : Πολεοδομικός και Χωροταξικός Προγραμματισμός & Σχεδιασμός

Ομιλητές από το Α.Π.Θ. :
Μ. Πασχαλίδης, Τμήμα Μηχανικών Χωροταξίας & Ανάπτυξης
Κ. Πετροπούλου, Τμήμα Μηχανικών Χωροταξίας & Ανάπτυξης
Σ. Κωστοπούλου, Οικονομικό Τμήμα
Γ. Συνεφάκης, Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
Ομάδα φοιτητών Τμήματος Μηχανικών Χωροταξίας & Ανάπτυξης Α.Π.Θ.

Ο Δήμος Λιβαδίου επέλεξε από την Διδακτική Ομάδα ως το πεδίο εφαρμογής του εργαστηριακού μαθήματος "Πολεοδομικός και Χωροταξικός Προγραμματισμός & Σχεδιασμός". Οι φοιτητές θα παρουσιάσουν τις εργασίες τους για τα Αναπτυξιακά Σχέδια Λιβαδίου. Παρακαλούνται οι πολίτες και γενικώς οι ενδιαφερόμενοι να καταθέσουν τις απόψεις τους.

Αρκετοί από τους συνέδρους του 8^{ου} Συμποσίου, ζήτησαν από την Οργανωτική Επιτροπή, να επαναλάβει ο κος Πασχαλίδης την εισήγησή του με θέμα : 'Ιστορικές Ανθρωπο-Φυσικο-Γεωγραφικές Ενότητες του Ελληνικού Ορεινού Χώρου : Μία προσέγγιση για την αναβίωσή τους. Το παράδειγμα του Λιβαδίου Ολύμπου'. Κι αυτό γιατί ο περιορισμένος χρόνος του Συμποσίου δεν επέτρεψε μία ευρύτερη ανάλυση του ζητήματος, ούτε και μία διεξοδική συζήτηση για το φλέγον αυτό θέμα.

Την Κυριακή 2 Ιουλίου 2006 λοιπόν, οργανώθηκε από τον Εξωραϊστικό Σύλλογο, τον Δήμο Λιβαδίου, τον Σύλλογο της Θεσσαλονίκης, και την ομάδα διδασκόντων και φοιτητών του Τμήματος Μηχανικών Χωροταξίας και Ανάπτυξης του Α.Π.Θ. που κάνουν το Εργαστήριο 'Πολεοδομικός και Χωροταξικός Προγραμματισμός & Σχεδιασμός', μία Ημερίδα με θέμα 'Λιβάδι 2006. Προβλήματα και Προοπτικές Ανάπτυξης'.

Βασικοί εισηγητές ήταν οι διδάσκοντες το μάθημα αυτό και μία φοιτητική ομάδα, η οποία παρουσίασε το θέμα της για το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο του Λιβαδίου. Σημειώνεται εδώ ότι ως θέμα του Εργαστηριακού Μαθήματος για το 2006, δόθηκε από τους διδάσκοντες το Λιβάδι Ολύμπου, όπου 57 φοιτητές από κάθε μέρος της Ελλάδας, σε εκπαιδευτική εκδρομή στις 27 και 28 Μαρτίου 2006, είχαν την ευκαιρία να το μελετήσουν με επιτόπια έρευνα πεδίου και να ακούσουν εισηγήσεις από τους κω Κώστα Προκόβα και Νίκο Ξηροτύρη.

Μίλησαν οι Μάκης Πασχαλίδης και Γιώργος Συνεφάκης από τα Τμήματα Μηχανικών Χωροταξίας και Ανάπτυξης και Αρχιτεκτόνων του Α.Π.Θ., η Στέλλα Κωστοπούλου από το Οικονομικό Τμήμα του Α.Π.Θ., οι φοιτητές Φώτης Τσολάκος και Μάγδα Τσουκαλά και ο Κώστας Κοκκινοπλίτης από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, υπεύθυνος Σχεδιασμού του 4^{ου} Κοινοτικού Πλαισίου στήριξης. ή 4^{ης} Προγραμματικής Σύμβασης όπως λέγεται.

Ο 'Λόγος' δεν θα σχολιάσει την ουσία της ημερίδας, η οποία ήταν υψηλοτάτου επιπέδου. Θα σταθεί μόνο στην εξαιρετική εργασία των φοιτητών που με οπτικοακουστικά μέσα ακτινογράφησαν επιστημονικά τον Δήμο Λιβαδίου και στην θαυμάσια και εμπειριστατωμένη εισήγηση του κου Κοκκινοπλίτη, που ανέδειξε τις δυνατότητες του Λιβαδίου να ενταχθεί στο Κοινοτικό γίγνεσθαι και να προγραμματίσει την ανάπτυξη του.

Θα σχολιάσει μόνο το ζήτημα της συμμετοχής των φορέων του Λιβαδίου, οι οποίοι έλαμψαν διά της απουσίας τους. Ο Δήμος Λιβαδίου, αν και συνδιοργανωτής, δεν παρέστη, ο Συνεταιρισμός δεν παρέστη, οι άλλοι φορείς δεν παρέστησαν, ο κόσμος ήταν ελάχιστος. Παρέστησαν μόνον οι ομιλητές (οι φοιτητές ήρθαν ειδικά για την Ημερίδα από το Αργίριο), ορισμένοι συνάδελφοι των ομιλητών που μετακινήθηκαν από την Θεσσαλονίκη και την Βέροια και περί τους 20 'αιρετικούς' Λιβαδιώτες, οι οποίοι δεν εντάσσονται στη γενικότερη νοοτροπία της ραστώνης και της μεταφυσικής αυτορρύθμισης των προβλημάτων.

Προφανώς οι απόντες φορείς θεωρούν ότι είναι ήδη ανεπτυγμένοι και κατά συνέπεια δεν έχουν ούτε προβλήματα ούτε προοπτικές. Κρίμα.

Ο αρχισυντάκτης του 'Λόγου' σημείωσε επίσης τις εξαιρετικά εύστοχες παρεμβάσεις των Θάνου Καψάλη, Νίκου Καψάλη, Γιώργου Γαλάνη κ.ά., καθώς και τη γονιμότατη συζήτηση που ακολούθησε. Σημείωσε επίσης και το υπογραμμίζει με έμφαση, ότι όλοι οι εισηγητές, κινούμενοι σε αυστηρά επιστημονικά πλαίσια, **δεν είπαν στους Λιβαδιώτες τι πρέπει να κάνουν για τον τόπο τους, αλλά το πώς θα πετύχουν αυτό που θέλουν να κάνουν για τον τόπο τους.** Αρκεί να έχουν άποψη και όραμα για το Λιβάδι και να μην αναλώνονται σε απλές διαπιστώσεις, γκρίνιες ή ευχολόγια.

Το Πάσχα του καλοκαιριού Του Κώστα Προκόβα

Δεκαπενταύγουστος στο Λιβάδι. Στο τωρινό και εκείνο των παλιών καιρών. Εκείνο της μνήμης και της νοσταλγίας. Εκείνων που ξενιτεύτηκαν κουβαλώντας το παντού σαν αδαπάνητο κεφάλαιο και δεν ευδόκησαν να επιστρέψουν, γιατί οι θεοί τους στέρησαν τους ευνοϊκούς ανέμους. Βαθιά στα όνειρα τους η πατρίδα ξαγρυπνούσε.

Ρεμβασμοί του Δεκαπενταύγουστου. Επιστρέφουμε στη γενέθλια γη, για να θυμηθούμε και να ξαναζήσουμε όμορφες στιγμές με φίλους και συγγενείς, με τους ανθρώπους του χωριού, που είναι όλοι τους οικείοι, που τους διακρίνει γνήσια και χαμογελαστή καλοσύνη. "Απόστολοι εκ περάτων συναθροισθέντες ενθάδε".

Γιορτή της Παναγίας, της μητέρας του Θεού, που κοιμήθηκε και "μετέστη προς την ζωή", στην Άλλη Ζωή, όντας μητέρα της ζωής, μητέρα όλων των ανθρώπων. Πάσχα του καλοκαιριού, αναστάσιμο. Ύμνοι και προσευχές μαζί με πανηγύρια και χαρές. Η εκκλησία, ο πλάτανος, το Κιόσκι, οι άνθρωποι που ήλθαν από άλλες ηπείρους και τις παροικίες του Λιβαδιωτών, ξένοι και φίλοι, σηματοδοτούν τη γιορτή. Συναγεμiosis στην αγορά και στα νοικοκυριά από τις προετοιμασίες που κρατούν μέρες. Αστράφτουν η εκκλησία της Παναγίας και οι αυλές των σπιτιών από την πάστρα και τον ασβέστη. Άσπρα φρύδια από ασβέστη, ανάμεσα στις πλάκες της πλακόστρωτης αυλής, στους εξωτερικούς τοίχους και στα πεζούλια της εξώπορτας. Ασβεστωμένες οι γλάστρες με τον βασιλικό, στο λευκό του ασβέστη και οι μικροί μπαξέδες της αυλής με τον δυόσμο και το μακεδονήσι. Οι ψηλές αγριομολόχες με τα φούξια, κόκκινα και λευκά χρώματα δείχνουν το μπόι τους και αστράφτουν στον ήλιο. Τεντώνονται συνεχώς για να αγγίξουν το φως. Οι συνταγές της παραδοσιακής μαγειρικής ευωδιάζουν τα μαγειρεία, τα σοκάκια και τις γειτονιές. Με τις ποικίλες γεύσεις ξυπνούν και αναπλάθουν αναμνήσεις.

Επιστροφή στον κόσμο της μνήμης και των ονείρων της παιδικής ηλικίας. Συναντήσεις πολλές και συγκινήσεις μοναδικές, αγκαλιές φιλικές και εγκάρδιες. Ο χρόνος αλλοίωσε τα χαρακτηριστικά των ανθρώπων — είναι "παράφορος γλύπτης ο χρόνος" — η ψυχή τους όμως άντεξε και προσδοκούσε τούτη τη ευφρόσυνη ώρα. Θυμούμαστε τους παλιούς Λιβαδιώτες της Αμερικής — δεν υπήρχαν τότε οι ξενιτεμένοι της Αυστραλίας και της Γερμανίας - που επέστρεφαν τέτοια μέρα στον τόπο τους.

Έβλεπαν, ρωτούσαν και μάθαιναν για τις ανάγκες του χωριού - και ήταν τόσες πολλές μετά τη δοκιμασία των πολέμων — και άνοιγαν τα πουγγιά τους.

Σε όλα τα ορεινά χωριά της Ελλάδας οι Άγιοι που γιορτάζουν είναι καλοκαιρινοί και σε αυτούς κυρίως είναι αφιερωμένες οι αρχαιότερες και μεγαλύτερες εκκλησίες. Έτσι μπορούσαν να συναντηθούν στα χωριά τους οι κτηνοτρόφοι νομάδες που άφηναν τα χειμαδιά στον κάμπο. Οι έμποροι έκλειναν τα εμπορικά τους στις μεγάλες και μικρότερες πόλεις και σταματούσαν τα εμπορικά τους ταξίδια, οι επαγγελματίες τραβούσαν τα κιόπέγκια των μαγαζιών τους και έκλειναν τα ντεφτέρια τους, οι γραμματιζόμενοι έκλειναν τα βιβλία τους και οι ξένοι που λαχταρούσαν τα ύψη των βουνών και την αυθεντική ζωή των κατοίκων τους ανηφόριζαν και αυτοί. Εξάιρεση είναι η γιορτή της Παναγίας. Αυτή γιορτάζεται σε βουνά και θάλασσες, παντού. Αυτή συγκεντρώνει τα παιδιά/ές από όλα τα μήκη και τα πλάτη του κόσμου. Η Μεγάλη Παναγία του Λιβαδίου, η παλιά Μητρόπολη Πέτρας και Λιβαδίου, είναι σημείο αναφοράς των απανταχού Λιβαδιωτών. "Εν τη κοιμήσει τον κόσμον ου κατέλιπες, Θεοτόκε".

Μέρες και νύχτες του Δεκαπενταύγουστου, γλυκές, ζεστές νύχτες. Μαγεία ο τόπος. Το άρωμα του πεύκου και του θυμαριού φτάνει από παντού. Εδώ ψηλά η 'άνοιξη αργεί να έλθει. Μελίσσι τα νέα παιδιά, αγόρια και κορίτσια, με τη χαρά της νιότης τους και με τα δικά τους τραγούδια δίνουν τη νότα της ελπίδας και σηματοδοτούν τη συνέχεια των γενεών. Το αυγουστιάτικο φεγγάρι, πανσέληνος, ακολουθεί τη φωτεινή του πορεία, ταξιδεύοντας τους ρομαντικούς στους τόπους που ποθούν και τους ερωτευμένους στα ταξίδια τους στα άστρα και τους γαλαξίες. Όρκοι αιώνιας αγάπης. Εξομολογήσεις εκ βαθέων. Τα λόγια τους είναι γεμάτα αστροφεγγιές. Η ατμόσφαιρα είναι διάφανη, κρουστή. Ονειρεμένες μέρες και νύχτες που σημάδεψαν τη μνήμη μας. Οι χώροι και η μνήμη μοσχοβολούν. Ο άνθρωπος μπορεί να γνωρίσει και να αγαπήσει αρκετούς τόπους, πατρίδες. Η πραγματική του όμως πατρίδα είναι εκείνη που μπορεί να τον κάνει να επιστρέψει. Σωστά το είπε ένας σοφός: "Κύριε, αν θέλεις να με τιμωρήσεις, πάρε μου ό,τι θες, μην μου παίρνεις όμως τις παιδικές μου αναμνήσεις".

Δεκαπενταύγουστος πάλι φέτος. Τον δρόμο του γυρισμού πήραν μαζί σώμα και ψυχή. "Λίγο για μια στιγμή να παίξεις πάνω στην κιθάρα σου τα ονόματα της Παναγίας και θα δεις Ε έ Χρυσομαλλούσα, Ε έ Χρυσοσκαλίτσια
Να ξεπετιέται πάλι το βουνό με τα' άσπρο σπίτι στην πλαγιά'
(Οδ. Ελύτης)

Ο "Λόγος" που Δακρύζει : Απώλειες μεταξύ "Λόγου 6" & "Λόγου 7"

Κατά την χρονική περίοδο που μεσολάβησε μεταξύ της έκδοσης του 'Λόγου 6' έως σήμερα — έκδοση του 'Λόγου 7', είχαμε δυστυχώς τις εξής απώλειες (όσες τουλάχιστον υπέπεσαν στην αντίληψή μας) :

- **Κώστας Καλλέργης**, σύζυγος της Φρόσως Συνεφάκη-Καλλέργη, πατέρας και παππούς των μελών μας Κικής Καλλέργη και Μαρίας Κουραντζή, ένας ευγενής άνθρωπος του μόχθου
- **Γιάννης Οικονόμου** (Καπετάν Αντάρας), ένας μεγάλος Αγωνιστής της Δημοκρατίας
- **Τάκης Μπόλης**, ένας αγνός Αγωνιστής της Ζωής και της Δημοκρατίας
- **Ευγενία Συνεφάκη**, σύζυγος του Λευτέρη Συνεφάκη (Καπετάν Ξάνθου), μία ευγενής πατριωτική φυσιογνωμία
- **Κώστας Βάντης**, μία ήρεμη και ευγενής μορφή, μέγας λάτρης της εκκλησιαστικής μουσικής και άριστος ψαλμωδός

Ο "ΛΟΓΟΣ" ΠΟΥ ΔΑΚΡΥΖΕΙ : ΑΠΩΛΕΙΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ

Εδώ και ένα μήνα περίπου, άφωνα η ανθρωπότητα παρακολουθεί τους βομβαρδισμούς από γης, αέρος και θαλάσσης του στρατού του Ισραήλ και την ολοκληρωτική ισοπέδωση του κράτους του Λιβάνου, με παράλληλη και συστηματική εξόντωση του άμαχου πληθυσμού. Ο 'Λόγος' προσπαθώντας να διατηρήσει την ψυχραιμία του και να μην παραφερθεί, δακρύζει στη μνήμη των αθών θυμάτων, εξοργίζεται μπροστά στον κυνισμό των λεγομένων μεγάλων δυνάμεων, οικτρίζει την υποκρισία των Πόντιων Πιλάτων ΟΗΕ και Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα προσπαθήσει να αναφερθεί στο μείζον αυτό θέμα, παραθέτοντας κείμενα και φωτογραφίες που σταχυολόγησε από τον τύπο.

Του Παντελή Μπουκάλα

- ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Γονιδιακώς καταδικασμένοι

Το ότι ο γενικός γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών υποχρεώθηκε να καταγγείλει την επιδρομή των ισραηλινών στρατευμάτων εναντίον της Γάζας, σημαίνει ότι η επιχείρηση «Καλοκαιρινή Βροχή» δεν είναι παρά βαρύτατος χειμώνας θανάτου για τους άμαχους Παλαιστίνιους, που έχουν μείνει δίχως δίκτυο ύδρευσης και ηλεκτροδότησης. Το ότι χρειάστηκε να δαπανηθούν δύο εβδομάδες (και δεκάδες ζωές) ώσπου να εκδηλωθεί η ευαισθησία του ο Κόφι Ανάν σημαίνει, δυστυχώς, ότι ο Οργανισμός αυτός εξακολουθεί να κηδεμονεύεται και να χειραγωγείται από τους υπερδύναμους των Ηνωμένων Πολιτειών, οι οποίοι μέχρι στιγμής δεν δείχνουν να ενοχλούνται από τον «ασύμμετρο πόλεμο» που διεξάγει το φιλικότατό τους Ισραήλ κατά των Παλαιστίνιων.

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι μιλιταριστές του Ισραήλ βαφτίζουν με σαδιστικό οίστρο τις επιχειρήσεις τους: την επιχείρηση ισοπέδωσης των προσφυγικών καταυλισμών στη Ράφα προ καιρού την είχαν ονομάσει «Ουράνιο Τόξο». Δεν είναι επίσης η πρώτη φορά που κατηγορούνται από τον ΟΗΕ, τη Διεθνή Αμνηστία και διεθνείς οργανώσεις προστασίας των ατομικών δικαιωμάτων ότι οι πράξεις τους συνιστούν εγκλήματα πολέμου. Δεν είναι η πρώτη φορά που καταγγέλλονται και από πολίτες της ίδιας τους της χώρας ότι υιοθετούν εναντίον των Παλαιστίνιων απεχθέστατες μεθόδους συλλογικής τιμωρίας, προσβάλλοντας βάναισα με τον τρόπο αυτό την ιστορία τους και τα πάθη τους: «κατάφωρα έκνομη» και «τεράστια πράξη εκδίκησης» χαρακτήριζε την «Καλοκαιρινή Βροχή» ο Γκίντεον Λιβάι αρθρογραφώντας στην εφημερίδα «Χααρέτζ», στις 2 Ιουλίου· μια μέρα πριν, στην ιστοσελίδα «Gush Shalom» («Στρατόπεδο της· Ειρήνης») ο Ισραηλινός δημοσιογράφος και πρώην βουλευτής Ούρι Αβνέρι υπογράμμισε ότι «η σχέση ανάμεσα στον "απαχθέντα στρατιώτη" Γκιλάντ Σαλίτ και τη στρατιωτική επιχείρηση υφίσταται μόνο στη σφαίρα της προπαγάνδας».

Ετούτη ωστόσο πρέπει να είναι η πρώτη φορά που η επιδρομή έχει εξοπλιστεί με ένα ρατσιστικής κοπής δόγμα δημοσίας διακηρυγμένο, και μάλιστα από τον πρωθυπουργό Εχούντ Ολμέρτ, που απεφάνθη αλαζονικότατα ότι «η ζωή ενός Ισραηλινού αξίζει πολύ περισσότερο από τη ζωή ενός Παλαιστίνιου»: μια μικρή αλλαγή στα εθνικά ονόματα και θα επιστρέψουμε έντρομοι και ντροπισασμένοι στα χρόνια και στα δόγματα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Και θα πρέπει τότε να εξηγήσουμε στα γονιδιακώς καταδικασμένα σε θάνατο Εβραϊόπουλα των στρατοπέδων συγκέντρωσης γιατί πέντε Παλαιστίνιόπουλα που έπαιζαν χθες μπάλα σε μια αλάνα της Γάζας, και θερίστηκαν από τα ισραηλινά πυρά, ήταν επίσης γονιδιακώς καταδικασμένα σε θάνατο.

Της Μαρίας Τζιαντζή

- ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Πόλεμος χωρίς όνομα

Όταν ήμαστε παιδιά, γνωρίσαμε το «Παραμύθι χωρίς όνομα», όμως σήμερα γινόμαστε μακρινοί μάρτυρες ενός πολέμου χωρίς όνομα, ενός πολέμου αβάφτιστου, ανώνυμου. Κάποιοι μιλούν απλώς για «εχθροπραξίες», για «σύρραξη», για «πρόβλημα στον Λίβανο», για «κρίση στη Μέση Ανατολή». Δεν είναι πόλεμος, λένε, αλλά αυτοάμυνα. Ο επιτιθέμενος δεν υπάρχει, δεν κατονομάζεται, δεν καταδικάζεται. Δεν υπάρχει πόλεμος, υπάρχουν μόνο «ενέργειες» που δεν μας βρίσκουν σύμφωνους και μας προκαλούν θλίψη και ανησυχία.

Τον Απρίλιο του 1996 το Ισραήλ πραγματοποίησε αεροπορικές επιδρομές στον Λίβανο. Τότε έγινε η λεγόμενη «σφαγή της Κάνα», με θύματα περίπου 100 άμαχους. Η «πρώτη σφαγή», αφού τώρα, στη βραχύβια τηλεοπτική μας μνήμη, είναι νωπή η δεύτερη. Εκείνη η επιχείρηση των 16 ημερών είχε το κωδικό όνομα «Σταφύλια της Οργής», όπως όνομα είχαν και άλλες πολεμικές επιχειρήσεις του Ισραήλ στην ευρύτερη περιοχή, π.χ., «Βαβυλών» (1981) «Ειρήνη στη Γαλιλαία» (1982), «Ουράνιο Τόξο» (2004). Τα πολεμικά «Σταφύλια της Οργής» ξεχάστηκαν, όμως ακόμα δεν έχουν ξεχαστεί η «Καταιγίδα της Ερήμου», η «Διαρκής Ελευθερία» (πρώην «Απεριόριστη Δικαιοσύνη»), η «Ιρακινή Ελευθερία». Σχεδόν όλες οι μεγάλες πολεμικές επιχειρήσεις του 20ού αιώνα είχαν μια κωδική ονομασία, όχι μόνο για ευνόητους πρακτικούς λόγους, αλλά και για την τόνωση του ηθικού του στρατεύματος και τον επηρεασμό της κοινής γνώμης. Η Επιχείρηση Βαρβαρόσσα, η εισβολή των χιτλερικών στρατευμάτων στη Σοβιετική Ένωση, παρέπεμπε άμεσα στον αυτοκράτορα Φρειδερίκο Βαρβαρόσσα που τον 12ο αιώνα επεξεύρινε τον γερμανικό εποικισμό στα ανατολικά σε βάρος των Σλάβων.

Όσο και αν φαίνεται μακάβριο, κάποιες κωδικές ονομασίες πολεμικών επιχειρήσεων χαρακτηρίστηκαν επικοινωνιακά επιτυχημένες επειδή ήταν ευμνημόνευτες και ιδεολογικά ισχυρές. Άλλες θεωρήθηκαν ατυχείς, όπως η «Επιχείρηση Πολτοποίησης» (Masher) στον Πόλεμο του Βιετνάμ το 1966, που θα συνέτριβε, θα έλιωνε τους Βιετκόνγκ σαν παπάτες στη μηχανή του πούρε.

Ο Σόφρσιλ, που ο ίδιος διάλεξε την εμπνευσμένη ονομασία της συμμαχικής απόβασης στη Νορμανδία (Operation Overlord), συμβούλευε τους επιτελείς του να αποφεύγουν τα ονόματα που φανερώνουν υπερβολική αυτοπεποίθηση και αλαζονεία ή δισταγμό, παθητικότητα και ειρωνεία. Κατάλληλα έβρισκε τα κύρια ονόματα, π.χ., προσώπων της ελληνικής και ρωμαϊκής μυθολογίας ηρώων της αγγλικής και αμερικανικής ιστορίας ή ονόματα αστερισμών, διάσημων αλόγων κούρσας κ.λπ.

Πώς θα μπορούσε να ονομαστεί αυτός ο μη πόλεμος; Η ονομασία «Κέδροι του Λιβάνου» αποκλείεται, όχι μόνο γιατί γεννά αρνητικούς οικολογικούς συνειρμούς, αλλά γιατί ο επίσημος στόχος δεν είναι ο Λίβανος, αλλά η Χεζμπολάχ. Η «Ωραία Ελένη» θα σήμαινε πως όσο ο Τρωικός Πόλεμος έγινε για την απελευθέρωση της κλεμμένης συζύγου του Μενελάου, άλλο τόσο ο σημερινός πόλεμος γίνεται για τους δύο Ισραηλινούς στρατιώτες που αιχμαλωτίστηκαν από τον εχθρό. Ίσως η ονομασία «Λερναία Ύδρα» να μην είναι άσχημη για τη σημερινή πολεμική επιχείρηση του Ισραήλ, αλλά και για τον αμερικανόπνευστο παγκόσμιο πόλεμο κατά της τρομοκρατίας, αφού με κάθε αιματηρή υπο-επιχείρηση ο θρησκευτικός φονταμενταλισμός δυναμώνει, η πολιτική υποχωρεί και το μίσος γίνεται κινητήρια δύναμη μιας Μαύρης Ιστορίας.

Ο Δαβίδ και το Ισραήλ

Οι πόλεμοι δεν κερδίζονται αποκλειστικά στα πεδία των συγκρούσεων και δεν αρκούν οι πύραυλοι και τα τεθωρακισμένα για να φέρουν τη νίκη. Οι πόλεμοι πρέπει να κερδηθούν και στο πεδίο της ηθικής, ειδήλως είναι χαμένοι, κι ας φαίνονται νικηφόροι. Με την υπεραντίδρασή της, η οποία ωστόσο δεν εκδηλώνεται τώρα πρώτη φορά, η ηγεσία του Ισραήλ ενδέχεται να διαλύσει στρατιωτικά τους αντιπάλους της (αν και δεν είναι απολύτως βέβαιο ότι επιθυμεί όντως τη συντριβή τους, μια και χρησιμοποιεί ανέκαθεν την ύπαρξη και τη δράση των οργανώσεων του ακραίου ισλαμισμού σαν ευλογοφανές πρόσχημα), την ίδια στιγμή όμως αντιμετωπίζει τον πρόδηλο κίνδυνο να ηττηθεί ηθικά. Κι όσο κι αν η θεσμοθετημένη ή η αυτονομιοποιούμενη διά της ισχύος της ηγεσία της διεθνούς κοινότητας (ο ΟΗΕ ή η Ομάδα των Οχτώ) κωλυσιεργεί ή τάσσεται κατ' ουσίαν στο πλευρό σου, η διεθνής κοινή γνώμη σχηματίζεται συχνά ερήμην όσων επιδιώκουν να τη χειραγωγήσουν· λίγες εικόνες από τον βομβαρδισμό ενός κομβού άμαχων, οι οποίοι μάλιστα είχαν λάβει λίγο πριν την επίσημη διαβεβαίωση ότι δεν θα πληγούν αν εκκενώσουν το χωριό τους, αρκούν για να αφήσουν έκθετη και την πιο συστηματική προπαγάνδα.

Καθόλου εύκολο, λοιπόν, δεν είναι να γίνει ευρέως αποδεκτό το προβαλλόμενο επιχείρημα ότι ο αφανισμός της Λωρίδας της Γάζας ήταν αναγκαίος για να απελευθερωθεί ο αιχμαλωτισθείς Ισραηλινός στρατιώτης και ότι επίσης αναγκαία ήταν η εισβολή στον Λίβανο, το ανέλητο σφυροκόπημά του και η καταστροφή των υποδομών του για να απελευθερωθούν οι άλλοι δύο αιχμαλωτισθέντες Ισραηλινοί στρατιώτες. Και το ότι αυτές οι στρατιωτικές επιχειρήσεις ούτε αναγκαίες ήταν ούτε νόμιμες το κατήγγειλαν πρώτες, και με δριμύτερη σαφήνεια από οποιονδήποτε άλλον, οι ειρηνιστικές οργανώσεις στο ίδιο το Ισραήλ και διανοούμενοι στη χώρα αυτή που δεν πάσχουν από «εθνική τύφλωση».

Το δικαίωμα μιας χώρας στην αυτοάμυνα είναι ανεπίτρεπτο να ασκείται καταχρηστικά (με μια αλαζονεία που ενισχύεται και νομιμοποιείται από τη σταθερά παρεχόμενη προστασία της μοναδικής υπερδύναμης) σαν δικαίωμα στην επιβολή μαζικής τιμωρίας βάσει του αποτρόπαιου δόγματος περί συλλογικής ευθύνης. Η φρίκη του παρελθόντος, η τραγωδία του εβραϊκού λαού, δεν μπορεί να νοείται σαν άλλοθι διαρκείας ούτε να χρησιμοποιείται λογοκριτικά, προς απαγόρευση του ελέγχου και της κριτικής. Το Ισραήλ, με πανίσχυρο οπλοστάσιο, έχει πάψει να είναι ο Δαβίδ. Το ηθικό οπλοστάσιό του πάντως θα φτωχαίνει όσο θα δρα με όρους που ταιριάζουν σε τρομοκρατικές οργανώσεις και όχι σε κράτη υποχρεωμένα να σέβονται το διεθνές δίκαιο αν επιθυμούν να προστατέψουν το δικίο τους.

Με εκκένωσης!

Με κάθε καινούργιο πόλεμο αλλάζει η χρήση των λέξεων, αλλάζει ο τρόπος που αντιδρούμε απέναντι στη φρίκη. Οι επιπτώσεις του πολέμου βαφτίζονται «ανθρωπιστική» και όχι ανθρωπογενής καταστροφή. Έτσι, μιλάμε για «ανθρωπιστική κρίση» και όχι για «κρίση του ανθρωπισμού μας», για περιφρόνηση του διεθνούς δικαίου.

Ο «ανθρωπιστικός πόλεμος» στη Γιουγκοσλαβία μάς εξοικείωσε με τις «παράπλευρες απώλειες». Η επέμβαση στο Ιράκ με τον «προληπτικό πόλεμο» (preemptive war). Συνηθίσαμε τα «έξυπνα όπλα» και τις «έξυπνες βόμβες», συνηθίσαμε και τους ανθρωπιστικούς, χειρουργικής ακρίβειας βομβαρδισμούς. Στο επίσημο λεξιλόγιο των ημερών οι λέξεις «πόλεμος», «έγκλημα», «σφαγή», «επιδρομή», «εκστρατεία», «συλλογική τιμωρία» αποφεύγονται. Όμως στην πρώτη γραμμή βρίσκεται η «απειλή», όπως και το «νόμιμο δικαίωμα στην αυτοάμυνα», ενώ όταν το δικαίωμα αυτό ασκείται κάπως άσπαστα, μιλάμε για «υπερβολική» ή «ασύμμετρη» ή «δυσανάλογη» αντίδραση. «Πρέπει να αποπλίσουμε τον Σαντάμ», έλεγε ένας Αμερικανός στρατηγός στις αρχές του 2003 – και όχι «να επιτεθούμε στο Ιράκ». Άλλο αποπλίσισμός, δηλαδή εξουδετέρωση των όπλων μαζικής καταστροφής που ποτέ δεν βρέθηκαν, και άλλο «επίθεση».

Ποιος θα μιλούσε πριν από λίγα χρόνια για τους αμάχους «που πρέπει να εκκενωθούν» ή για τους ξένους κατοίκους της Βηρυτού που «εκκενώνονται»; Ακόμα κι ένας κορυφαίος Έλληνας πολιτικός, όνομα και μη χωριό, ζήτησε την «εκκένωση των αμάχων». Όπως και άλλοι συνάδελφοι έχουν επισημάνει, το «εκκενώνω» σημαίνει αδειάζω ένα χώρο (φρούριο, κτίριο, πόλη, περιοχή). Οι άνθρωποι εγκαταλείπουν ένα μέρος ή μεταφέρονται ή απομακρύνονται, δεν εκκενώνονται, αν και κάτι τέτοιο μπορεί να συμβαίνει στην αγγλική και τη γαλλική γλώσσα.

Πώς μπορεί να εκκενώνονται, να «αδειάζονται» οι άνθρωποι; Πώς μπορεί το επίθετο («υπερβολική» αντίδραση) να δικαιώνει το ρήμα (σκοτώνω, ισοπεδώνω, καταστρέφω); «Θα πε-θά-νω από αγάπη υπερ-βο-λι-κή», τραγουδά η Άννα Βίση, θα πεθάνω από έρωτα ασύμμετρο, «τι σου 'κανα και με εκκένωσες, γύρισε πίσω πολύ μου έλειψες». «Θα σας εκκενώσω από την τάξη!» θα προειδοποιεί ο δάσκαλος τους άτακτους μαθητές, ενώ ένας πολιτικός αρχηγός δεν θα «αδειάζει», δεν θα αφήνει εκτεθειμένα, αλλά θα «εκκενώνει» τα εκτός γραμμής στελέχη του κόμματός του.

Δεν πρόκειται για απλά λάθη στη χρήση της γλώσσας, δεν είναι θέμα άγνοιας των ορισμών του λεξικού. Η πρακτική αυτή φανερώνει έλλειψη στοιχειώδους ευαισθησίας και επαφής με το λαϊκό γλωσσικό (και όχι μόνον) ένστικτο, αφού ακόμα και ο συμπαθής Φαταούλας Βόθρους εκκενώνει, όχι λύματα. Όμως αυτό που συντελείται δεν είναι ο ακρωτηριασμός της γλώσσας, αλλά των συνειδήσεων. Οι πολεμικοί νεολογισμοί δεν είναι ένα αθώο παιχνίδι λέξεων, αλλά ένα παιχνίδι νομιμοποίησης του παραλογισμού του πολέμου, ένα παιχνίδι αποδοχής της βαρβαρότητας. Στρογγυλεύει, γλυκαίνει η θηριωδία, τη συνηθίζουμε. Οι λέξεις δεν σκοτώνουν ανθρώπους, όμως ναρκώνουν, ακρωτηριάζουν την κοινή λογική, ενώ ταυτόχρονα θριαμβεύει η ανέξοδη κοινοτοπία, όπως «ο πόλεμος είναι κακό πράγμα» ή «ανησυχούμε πολύ». Στις μέρες μας η κοινοτοπία όχι μόνον ισοδυναμεί με τον βαθμό μηδέν της σκέψης, αλλά μετατρέπεται σε «ανθρωπιστική λοβοτομή», σε προσβολή απέναντι στον ανθρώπινο (και όχι ανθρωπιστικό) πόνο.

Ισραήλ: εκδικητικό, σοβινιστικό, εθνικιστικό

Το Ισραήλ βυθίζεται σε μια εθνικιστική ατμόσφαιρα και το σκοτάδι έχει αρχίσει να καλύπτει τα πάντα. Τα φρένα που ακόμα είχαμε εξαφανίζονται, η αναισθησία και η τύφλωση που χαρακτήριζαν την ισραηλινή κοινωνία τα τελευταία χρόνια, εντείνονται.

Το εσωτερικό μέτωπο χωρίζεται στα δύο: το βόρειο (Ισραήλ) υποφέρει και το κεντρικό είναι ήρεμο. Αλλά και τα δύο τμήματα έχουν καταληφθεί από φωνές γερακίσιες και σοβινιστικές, χωρίς κανέναν ενδοιασμό και γεμάτες εκδίκηση, ενώ οι ακραίες φωνές που παλαιότερα χαρακτήριζαν τις παρυφές της ισραηλινής κοινωνίας, τώρα εκφράζουν την καρδιά της χώρας. Η αριστερά έχει ξαναχάσει τον δρόμο της, τυλιγμένη στη σιωπή ή "παραδεχόμενη λάθη". Το Ισραήλ αποκαλύπτει ένα ενωμένο, εθνικιστικό πρόσωπο.

Η καταστροφή που σπέρνουμε στον Λίβανο δεν αγγίζει κανέναν εδώ και το μεγαλύτερο μέρος αυτής της καταστροφής δεν το προβάλλουν οι ισραηλινοί τηλεοπτικοί σταθμοί. Οι Ισραηλινοί που θέλουν να ξέρουν πώς είναι η Τύρος τώρα πρέπει να παρακολουθήσουν ξένα κανάλια -ο δημοσιογράφος του BBC μεταφέρει ανατριχιαστικές εικόνες και ρεπορτάζ από εκεί, όμοιες των οποίων ποτέ δεν θα προβληθούν εδώ. Πώς μπορεί κανείς να μη σοκαριστεί από το πόσο υποφέρει ο άλλος εξαιτίας μας, ακόμα κι ενώ ο βορράς μας υποφέρει;

Ο θάνατος που σπέρνουμε την ίδια ώρα, αυτήν την στιγμή στην Γάζα, με περίπου 120 νεκρούς από την ημέρα που απήχθη ο στρατιώτης Γκιλάντ Σαλίτ, μας αγγίζει ακόμα λιγότερο. Τα νοσοκομεία στην Γάζα είναι γεμάτα καμένα παιδιά, αλλά ποιος νοιάζεται; Το σκότος του πολέμου στον βορρά τους καλύπτει και αυτούς.

Αφού συνηθίσαμε να θεωρούμε τη συλλογική τιμωρία ως νόμιμο όπλο, δεν προκαλεί εντύπωση που δεν έχει δημιουργηθεί καμία συζήτηση εδώ για την άγρια τιμωρία του Λιβάνου για τις ενέργειες της Χεζμπολάχ. Η μόνη κριτική που ασκείται γι' αυτόν τον πόλεμο αφορά την τακτική. Ολοι είναι στρατηγικοί τώρα και ως επί το πλείστον πιέζουν τις ισραηλινές ένοπλες δυνάμεις να εμβαθύνουν τις δραστηριότητές τους μέσα στο έδαφος του Λιβάνου. Σχολιαστές, πρώην στρατηγικοί και πολιτικοί συναγωνίζονται μεταξύ τους με ακραίες προτάσεις.

Ο Χάιμ Ραμόν "δεν καταλαβαίνει" γιατί υπάρχει ακόμα ηλεκτρικό ρεύμα στο Μπααλμπέκ, ο Ελί Γισάι προτείνει την μετατροπή του Νοτίου Λιβάνου σε "κουτί γεμάτο άμμο", ο Γιοάβ Λιμόρ, στρατιωτικός απεσταλμένος της ισραηλινής τηλεόρασης, προτείνει να γίνει μία έκθεση πτωμάτων της Χεζμπολάχ και την επόμενη μέρα να πραγματοποιηθεί μία παρέλαση των κρατουμένων με τα εσώρουχά τους "για να ενισχυθεί το ηθικό".

Δεν είναι δύσκολο να μαντέψουμε τι γνώμη θα σχηματίζαμε για έναν αραβικό τηλεοπτικό σταθμό του οποίου οι σχολιαστές θα έλεγαν κάτι τέτοιο, αλλά εάν υπάρχουν λίγα ακόμα θύματα ή αποτυχίες των ισραηλινών ενόπλων δυνάμεων, η πρόταση του Λιμόρ θα υλοποιηθεί. Υπάρχει καλύτερη ένδειξη του πόσο έχουμε απολέσει τις αισθήσεις και την ανθρωπιά μας;

Ο σοβινισμός και μία διάθεση για εκδίκηση έχουν κάνει την εμφάνισή τους. Εάν πριν από δύο εβδομάδες μονάχα τρελοί όπως ο ραβίνος Σμουέλ Ελιγιάου προέτρεπαν "να εξαλείψουμε κάθε χωριό απ' όπου εκτοξεύεται μία Κατιούσα", τώρα ένας ανώτερος αξιωματούχος στις ισραηλινές ένοπλες δυνάμεις μιλάει κατ' αυτόν τον τρόπο στους κύριους τίτλους της "Yedioth Aharonoth". Λιβανικά χωριά μπορεί να μην έχουν εξαλειφθεί ακόμα, αλλά έχουμε προ πολλού εξαφανίσει τις δικές μας κόκκινες γραμμές».

Κορμοράνος και κάβουρας

Θυμάστε τον κορμοράνο; Κατάμαυρος, βουτηγμένος στο μαζούτ, πάσχιζε να ανοίξει τα φτερά του, να δραπετεύσει από την αναπάντεχη συμφορά που τον βρήκε. Η εικόνα του στην τηλεόραση συγκίνησε όλο τον κόσμο και χρησιμοποιήθηκε για να προετοιμάσει τη διεθνή κοινή γνώμη για την πρώτη επίθεση στο Ιράκ, το 1991. Ο Σαντάμ Χουσεΐν είχε εισβάλει στο Κουβέιτ, είχε βομβαρδίσει πετρελαϊκές εγκαταστάσεις προκαλώντας οικολογική καταστροφή. Το δύστυχο πουλί που είδαμε στις οθόνες μας έγινε το έμβλημα της βαρβαρότητας του Ιρακινού δικτάτορα. Μάθαμε αργότερα ότι ο κορμοράνος εκείνος δεν είχε κινηματογραφηθεί στο Κουβέιτ αλλά στην Αλάσκα, σε μια άλλη, «ειρηνική», πετρελαιοκλιδα, μερικά χρόνια πριν. Απλώς, κάποιοι σκέφτηκαν ότι η εικόνα ήταν βολική για την προπαγάνδα τους εκείνη τη στιγμή και δεν δίστασαν να την αξιοποιήσουν.

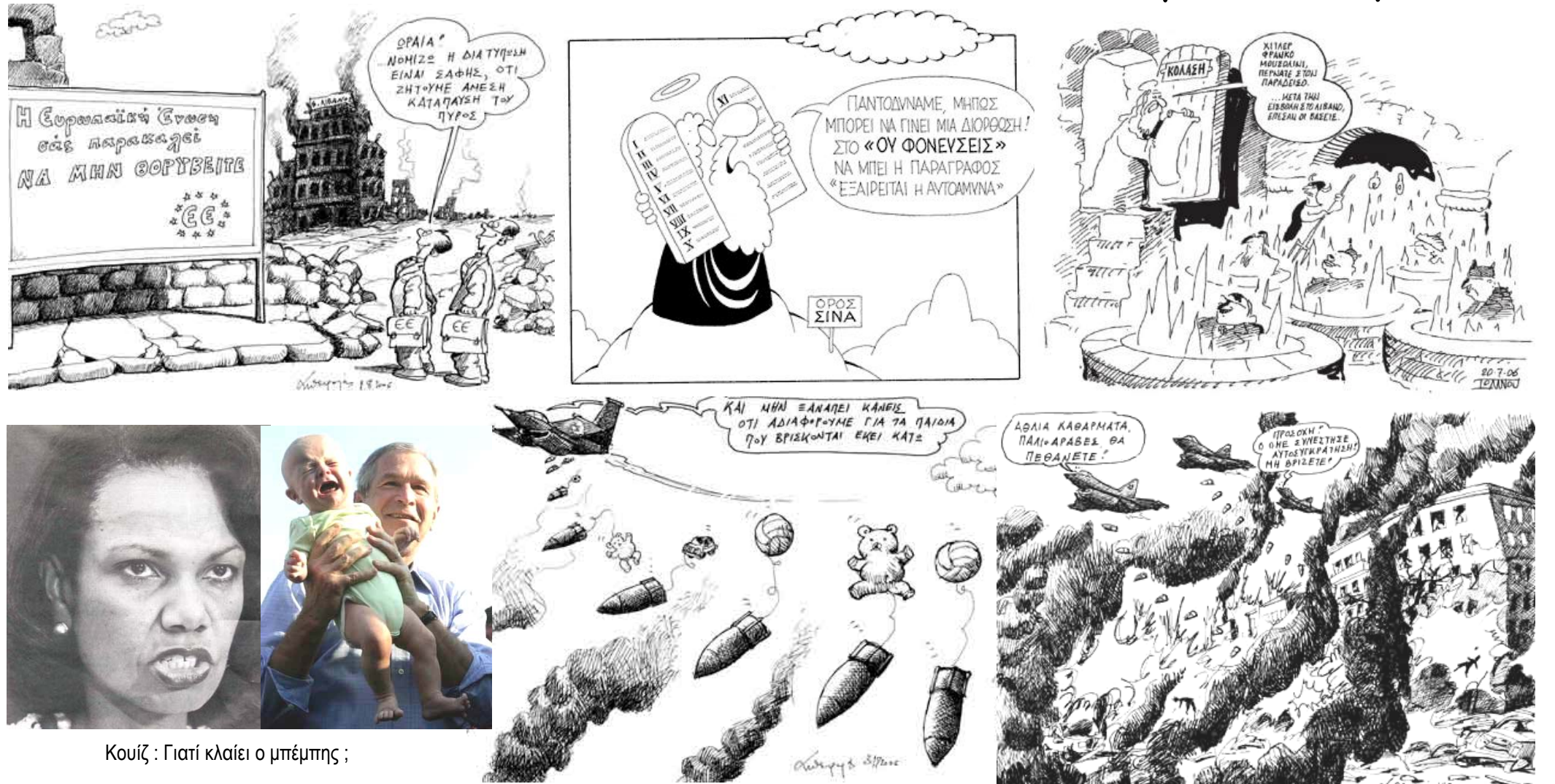
Προχτές είδαμε ένα άλλο θύμα οικολογικής καταστροφής. Ένα καβούρι, ν' ανοιγοκλείνει με απόγνωση τις δαγκάνες του προσπαθώντας να απαλλαγεί από το μαζούτ που είχε κολλήσει πάνω του. Ήταν ένας ταπεινός εκπρόσωπος των θυμάτων της τεράστιας πετρελαιοκλιδας που κατακλύζει τις ακτές του Λιβάνου, μετά τον βομβαρδισμό από τον ισραηλινό στρατό δεξαμενών πετρελαίου σε εργοστάσιο ηλεκτροπαραγωγής. Σε σύγκριση με τον κορμοράνο, ο κάβουρας δεν ήταν τόσο συγκινητικός.

Ήταν, όμως, αληθινός. Κανένας δεν θα έκανε τον κόπο να δείξει ένα κάλπικο καβούρι για να προκαλέσει θλίψη και οργή. Τα συναισθήματα αυτά κορυφώθηκαν πριν από λίγες μέρες, στο θέαμα των νεκρών παιδιών από τον βομβαρδισμό στην Κάνα. Ήταν κι αυτές αληθινές εικόνες. Αφόρητα αληθινές. Η συναισθηματική φόρτιση που προκάλεσαν αποδυνάμωσε κάθε «λογικό» επιχείρημα υπέρ αυτού του πολέμου.

Για τα σκοτωμένα παιδιά προβλήθηκαν δικαιολογίες - δεν ξέραμε, δεν είχαμε την πρόθεση, στοχεύαμε μαχητές της Χεζμπολάχ... Ζητήθηκε και συγγνώμη. Όταν ισοπεδώνεις χωριά και συνοικίες για να απωθήσεις τον εχθρό που κρύβεται ανάμεσα στους αμάχους, προκαλείς «παραπλευρες» απώλειες. Μπορείς να ισχυριστείς ότι δεν το έκανες επίτηδες, ότι οφειλόταν σε «λάθος στόχευση» - κι ας έχει πλέον εξευτελιστεί αυτό το πρόσχημα, που τόσο συχνά επικαλούνται οι σύγχρονοι «ηθικοί» πολέμαρχοι. Όταν όμως βομβαρδίζεις δεξαμενές πετρελαίου δεν μπορείς να χρησιμοποιήσεις τη δικαιολογία του λάθους. Το αποτέλεσμα είναι μαθηματικά σίγουρο. Η πετρελαιοκλιδα που νεκρώνει τη θάλασσα του Λιβάνου και απειλεί ολόκληρη την Ανατολική Μεσόγειο είναι μια απολύτως προβλέψιμη καταστροφή, που φαίνεται ακόμα πιο τρομακτική και παράλογη αν σκεφτεί κανείς ότι οι αυτορροί ζουν στις ίδιες ακτές, ότι οι συνειρίες μπορεί να πληξουν και τη δική τους πατρίδα.

Σύλ-Λόγος και : ΠΙΚΡΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ, ΕΛΛΗΝΙΚΗ & ΞΕΝΗ

Κουίζ : Γιατί κλαίει ο μπέμπης ;

Σύλ-Λογος και Αθλητισμός

Για να μη γκρινιάζουν οι αναγνώστες μας ότι ο 'Λόγος' αγνοεί τον αθλητισμό, δημοσιεύει δύο σπαρταριστά κείμενα αθλητικού περιεχομένου

Επιχορήγηση και για το τάβλι του Μάκη Βοϊτσίδα (ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ - 18 Ιουλίου 2006)

Η Ομοσπονδία Μπιλιάρδου θα πάρει από το δημόσιο προϋπολογισμό, ως ετήσια επιχορήγηση, 65.000 ευρώ και η Ομοσπονδία Μπριτζ 75.000. Γεννάται το ερώτημα εάν οι τράπουλες στοιχίζουν ακριβότερα από τις στέκες, αλλά το λιγότερο ενδιαφέρον σ' αυτήν την ιστορία είναι με ποια κριτήρια κατανέμονται οι επιχορηγήσεις στις αθλητικές ομοσπονδίες. Έτσι κι αλλιώς, τότε υπήρχαν κριτήρια για να υπάρχουν και τώρα; Οι επιχορηγήσεις χρησιμοποιούνται για να ελέγχουν οι κυβερνήσεις τον αθλητισμό.....

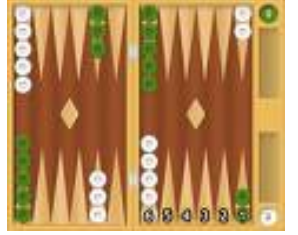
.....Αλλού βρίσκεται το πρόβλημα. Λες και η Ελλάδα δεν έχει σοβαρότερες ανάγκες, μπορεί να ξοδεύει 250.000 ευρώ για να επιχορηγεί το γκολφ, 65.000 για το μπόουλινγκ, 65.000 για το ζίου ζίτσου, 40.000 για το κουγκ φου, 65.000 για το κίκ μπόξινγκ, 220.000 για το ράγκμπι, 280.000 για την παγοδρομία, 35.000 για τις μαχητικές τέχνες τσιτάο, μέχρι και για μπόντι μπιλνινγκ (σωματική διάπλαση στα ελληνικά) το οποίο επιχορηγείται με 40.000 ευρώ. Χώρια οι έκτακτες επιχορηγήσεις.

Κανένα απ' όλα αυτά τα αθλήματα (και πολλά ακόμη που επίσης επιχορηγούνται) δεν περιλαμ-

βάνεται στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων και όλα στην Ελλάδα αποτελούν υπόθεση συγγενών και φίλων. Δεν είναι κακό συγγενείς και φίλοι ν' ασχολούνται με το μπόουλινγκ, το μπιλιάρδο, το τσιτάο και το κουγκ φου ή να κάνουν μπράτσα στα μποντιμπιλντεράδικα. Αλλά είναι ανεπίτρεπτο την πλάκα τους να την πληρώνει η Πολιτεία.

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ έχει συνταγματική υποχρέωση να υποστηρίξει τον αθλητισμό. Αν η προστασία αφορά μόνο τις υποδομές ή περιλαμβάνει και τα σοβιετικού τύπου προνόμια των Ελλήνων πρωταθλητών είναι άλλη συζήτηση. Σίγουρα, όμως, δεν μπορεί να πληρώσει για οτιδήποτε εμφανίζεται ως άθλημα ή είναι άθλημα, αλλά χωρίς δραστηριότητα στην Ελλάδα.

Γιατί αλλιώς, ας κάνουν και οι ταβλαδόροι μια ομοσπονδία και ας αξιώσουν μια γενναία επιχορήγηση για τις «πότερες» και το «πλακωτό». Όσο είναι άθλημα το τάβλι, άλλο τόσο είναι και το μπριτζ.

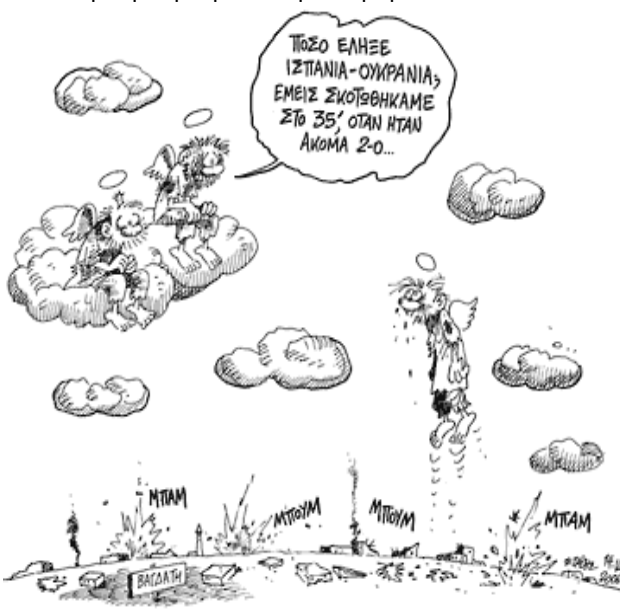
Ο Αρχισυντάκτης του 'Λόγος', μετά από αυτά, θα προτείνει στον Πρόεδρο να ζητήσει επιχορήγηση από τον κο Ορφανό, γιά να χρηματοδοτήσει ο Σύλλογος τα ιδιαίτερα μαθήματα που χρειάζονται κάποιοι μεγαλόστομοι ταβλαδόροι του Συλλόγου, ώστε να καταφέρουν επιτέλους να πάρουν το πτυχίο τους, αρχής γενομένης από τον ταμία του Συλλόγου.

Ο «ποδοσφαιρικός πατριωτισμός» και τα παρεπόμενα Του Παντελή Μπουκάλα (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ - 16 Ιουλίου 2006)

Μπορεί το ποδόσφαιρο να μη συμβάλει στην εθνογένεση, στην τόνωση πάντως (ή και στην κατηλευτική παρόξυνση) του εθνικού φρονήματος έχει το μερτικό του. Έπειτα από κάθε γκολ του «νατουραλιζέ» Μίροσλαβ Κλόζε, λ.χ., οι Γερμανοί έπαιρναν σημαιοστολισμένοι τους δρόμους και τραγουδούσαν τον εθνικό τους ύμνο («επιτέλους», όπως έλεγαν οι πολιτικοί τους ηγέτες), δίνοντας τη δυνατότητα στους σχολιαστές να μιλήσουν για «νέο πατριωτισμό», για «αργοπορημένη εσωτερική κάθαρση» και για άλλα λιγότερο ή περισσότερο σοβαρά.

Μετά τον αποκλεισμό τους όμως από τους Ιταλούς, στον ημιτελικό, δήλωναν «βαθιά πικραμένοι», «ακυρωμένοι» κ.τ.λ., ενώ ορισμένοι, στον καημό τους απάνω, δεν παρέλειπαν να ειρωνεύονται τους νικητές τους σαν «πιτσαδόρους»: τα στερεότυπα, εναργή μέσα στη φτώχεια τους, εξακολουθούν να επιβάλλονται στις αναπαραστάσεις που κατασκευάζει κάθε λαός για τους υπόλοιπους. Ανάλογη διαδρομή, από το μηδέν στο άπειρο και πάλι πίσω, ακολούθησαν τα αισθήματα σε όλες τις χώρες που οι ομάδες τους συμμετείχαν στο Μουντιάλ. Τις μισές φορές, τουλάχιστον, την πορεία των αγώνων, άρα και των αισθημάτων, δεν την καθόριζε η καθαυτή αξία των ομάδων (ούτε βέβαια η γενικότερη αξία του ενός ή του άλλου λαού) αλλά η τύχη, ενίοτε δε και η διαιτητική αυθαιρεσία, υπαγορευμένη ή αυθόρμητη. Το «Αιώνια θλίψη!» της γαλλικής αθλητικής εφημερίδας «Εκίπ» και το «Είμαστε μεγάλοι!» που κραυγάζαν εκτασιασμένοι οι Ιταλοί φίλαθλοι δεν τα χωρίζει παρά ένα άστοχο πέναλτι, του Τρεζεγκέ, ένα φύσημα του αέρα δηλαδή ή και κάτι λιγότερο. Τίποτε άλλο, ουσιαστικότερο, δεν πιστοποιεί η διαφορά αυτή.

Το γνώρισμα του «ποδοσφαιρικού πατριωτισμού» (και γενικότερα του πατριωτισμού που τροφοδοτείται σχεδόν αποκλειστικά από αθλητικές επιτυχίες, και ο οποίος ενίοτε, για να μην κινδυνέψει, φτάνει ακόμα και να συγχωρεί ή να παραβλέπει σκάνδαλα, ντοπαρίσματα και άλλα αλγεινά), όχι απλώς να ανεβοκατεβαίνει άνευ έρματος στο κενό ανάμεσα στο ζενίθ και το ναδίρ αλλά να εξαχνώνεται ραγδαία είναι -ευτυχώς- εγγενές και ανίατο. Με το πρώτο ανάποδο αποτέλεσμα η ευφορία γίνεται φαρμάκι· με την πρώτη μικρή ή μεγάλη επιτυχία, έστω και το Ιντερτότο ή στο αλήστου μνήμης Βαλκανικό Κύπελλο, παίρνει και πάλι μπροστά η μηχανή που παράγει χαρά και εθνική ή οπαδική σιγουριά με την ίδια ευκολία που οι πολιτικοί παράγουν παραδείσους, κατανικώντας σε αυτόν τον τομέα ακόμα και τους θεούς.

Ας θυμηθούμε εδώ όσα λυρικά ακούγαμε μετά το δικό μας Γιούρο και τους Ολυμπιακούς από πολιτικούς και εκκλησιαστικούς άρχοντες, που θα λείψουν από αυτές τις επιχειρήσεις μεθεόρτι-ας εκμετάλλευσης όταν το αποφασίσει κι ο Μάρτης να λείψει από τη Σαρακοστή· ας θυμηθούμε δηλαδή τις διαβεβαιώσεις ότι «ενισχύθηκε η εθνική μας αυτοπεποίθηση», κι ας σκεφτούμε για ποιον λόγο εξανεμίστηκε από καιρό η αυτοπεποίθηση αυτή: μήπως επειδή ήταν ρηχή, ένα εφήμερο κατασκευάσμα μιας συλλογικής μέθης καταδικασμένης να είναι προσωρινή;

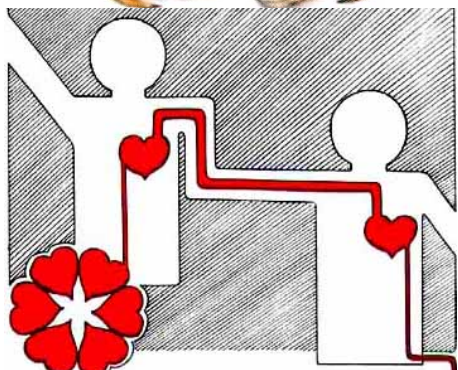
Αλίμονο αν ένας λαός στήριζε την αυτοεκτίμηση και την αυτοπεποίθησή του αποκλειστικά στα μετάλλια και τις κούπες (παραγνωρίζοντας, ας πούμε, την καλλιτεχνική παραγωγή, την ποιότητα της ζωής, τη βιομηχανική παραγωγή κ.τ.λ.), και τρισαλίμονο αν καταντούσε στην αυτουπότιμηση επειδή χάθηκε ένα πέναλτι.

Αλίμονο δηλαδή αν πάρουμε στα σοβαρά το δόγμα που συνδέει με τα γονίδια μια νίκη στα γήπεδα (ακόμα κι αν είναι ατομική, πιθανόν δε και ντοπαρισμένη), και τρισαλίμονο αν πιστέψουμε ότι δηλώσεις σαν κι αυτή του προέδρου της Ιταλικής Δημοκρατίας Τζόρτζιο Ναπολιτάνο προς τους πρωταθλητές συμπατριώτες του («αποκαταστήσατε την εθνική μας υπερηφάνεια») είναι κάτι περισσότερο από δημοκόπημα της στιγμής, κάτι σοβαρότερο από κολακεία. Οι Ιταλοί γνωρίζουν πολύ καλύτερα από εμάς εδώ αν η εθνική τους υπερηφάνεια είχε κλονιστεί, τότε συνέβη αυτό και τι ακριβώς έφταιξε. Αν όμως η θεραπεία της και η αποκατάστασή της ήταν τόσο απλή, αν αρκούσε μια απόκρουση του Μπουφόν και μια προβοκάτσια του Ματεράτσι για να νιώσουν και πάλι περήφανοι οι γείτονές μας (και, επί τη ευκαιρία, να καταπιούν το μέγα σκάνδαλο των αλλεπάλληλων σημένων πρωταθλημάτων τους), τότε οφείλουν, πρώτον, να αναρωτηθούν για το επίπεδο της πολιτικής σκέψης στην πατρίδα τους (αλλά όχι μόνο σ' αυτήν, αφού και στη Γερμανία, ανάλογο εθνικό περιεχόμενο έχουν οι αίνιοι που πλέκουν οι πολιτικοί, κατ' ουσίαν αυτοεγκωμιαζόμενοι), και δεύτερον να λάβουν έγκαιρα τα μέτρα τους διότι, αν σε δύο χρόνια δεν κατακτήσουν το Γιούρο ή σε τέσσερα το Μουντιάλ της Νότιας Αφρικής, τότε η εθνική τους υπερηφάνεια θα (ζανα)γίνει κομμάτια και θρύψαλα. Και, πιθανόν, θα ζαναψηφίσουν Μπερλουσκόνι.

Λοιπόν, κάθε φορά που αποδίδονται «τιμές ηρώων» σε τροπαιούχους αθλητές, κάθε φορά που απογειώνονται πολεμικά αεροπλάνα για να σχηματίσουν με τον χρωματιστό καπνό τους τη σημαία της μιας ή της άλλης πρωταθλήτριας χώρας, εμφανίζεται σαρκαστικά αδέσποτη η δήλωση του Ηλία Ατματζίδη, ποδοσφαιριστή της ΑΕΚ και του ΠΑΟΚ: «Τι ήρωες ρε παιδιά. Ήρωας ήταν ο Παπαφλέσσας. Εμείς μπάλα παίζουμε»...

Οι γιατροί του Συλλόγου υπενθυμίζουν στις γυναίκες, ότι ΠΡΟΛΗΨΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΥΓΕΙΑ. Μην αμελείτε τον ετήσιο έλεγχο του τραχήλου της μήτρας, κάνοντας ΤΕΣΤ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. ΤΟ ΤΕΣΤ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ είναι ανέξοδο, ανώδυνο και αναίμακτο, διαρκεί μόνο 3' και ΣΩΖΕΙ ΖΩΕΣ. Συμβουλευθείτε ΤΩΡΑ τον γιατρό σας. Έχετε ευθύνη απέναντι σε σας και τους δικούς σας !!

Το ισοζύγιο αίματος στην Τράπεζά μας στο ΑΧΕΠΑ είναι -2 (μείον δύο) φιάλες. Το Δ.Σ., το οποίο παραχωρούσε αίμα σε όποιον το ζητούσε, ανεξάρτητα από το εάν το αναπλήρωνε, δεν θέλει να βρεθεί στη δυσάρεστη θέση να παρέχει φιάλες μόνο στους αιμοδότες του. Τα αποθέματα βρίσκονται σε οριακό σημείο. Όσοι μπορείτε αιμοδώστε και σώστε. Παρακαλούμε θερμά, όλους όσοι έχουν πάρει αίμα από την Τράπεζά μας, να αντικαταστήσουν σταδιακά τις φιάλες. Έχουν ανάγκη και άλλοι συνάνθρωποί μας. Προφανώς οι αιμοδότες μας, μπορούν να πηγαίνουν και μόνοι τους σε όποιο Κέντρο Αιμοδοσίας θέλουν και όποτε θέλουν. Μπορούν επίσης να το προσφέρουν σε συγκεκριμένο αιμολήπτη ονομαστικά. Απλά, στην περίπτωση αυτή, ας αναφέρουν ότι καταθέτουν το αίμα τους στην Τράπεζα μας, που λέγεται 'Γεωργάκης Ολύμπιος της Θεσσαλονίκης' και βρίσκεται στο ΑΧΕΠΑ και μέσω της Τράπεζάς μας στον συγκεκριμένο επώνυμο λήπτη. Οι υπεύθυνες αιμοδοσίας είναι οι κυρίες Παπαιορδάνου και Νεοχωρλή (τηλ. 2310/993390-993320).

Το Δ.Σ. ευχαριστεί θερμά όλες και όλους τους αιμοδότες μας, παλιούς και νέους.

ΠΡΟΒΟΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ & ΦΙΛΩΝ

Πολλοί συμπατριώτες και φίλοι, καταξιωμένοι επαγγελματίες της Θεσσαλονίκης και γενικότερα της περιοχής μας, εκτιμώντας την εμβέλεια του 'Λόγου' μας, ζήτησαν από τη σύνταξη να προβάλλουν τις δραστηριότητές τους από τις σελίδες του. Η σύνταξη τους παραχώρησε ευχαρίστως χώρο, αφού με χαρά διαπίστωσε πως ο 'Λόγος' ριζώνει πια παντού, μια που διαβάζεται από 2.500 αναγνώστες περίπου. Τους ευχαριστούμε και συστήνουμε ανεπιφύλακτα να προτιμούμε όλοι μας τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των συμπατριωτών και των φίλων μας. Όσοι ενδιαφέροντα να προβληθούν από τον 'Λόγο', ας επικοινωνούν έγκαιρα με τη σύνταξη ή το Δ.Σ για την εισφορά τους. Η προβολή και η διαφήμιση από τις σελίδες του 'Λόγου', πέρα από την μεγάλη επαγγελματική προβολή, αποτελεί και μία άμεση μορφή ενίσχυσης της εφημερίδας μας, η οποία διανέμεται δωρεάν. Ευχαριστούμε θερμά

GRAPHICA

Μ. Βλάχου & Σια ΟΕ
Τσιμισκή 139
Τηλ. (031) 285.631
GR 546 21 Θεσσαλονίκη

Η εταιρεία Graphica φωτοτυπεί με πολλή αγάπη και πολύ μεράκι την εφημερίδα μας 'Ο Λόγος του Συλλόγου'. Την συστήνουμε σε όλους

PROLIK Ο.Ε.
Κατασκευές Σιδήρου & Αλουμινίου
Δ. Καρανίκας & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΕΙΣ
Καταστημάτων - Οικιών

Πατάρια - Βιτρίνες
Κάγκελα - Πόρτες
Σκάλες
Λυόμενες Αποθήκες

Ντουλάπες Αλουμινίου
Κουφώματα Αλουμινίου

ΑΘ. ΔΙΑΚΟΥ 41 - 546 41 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΤΗΛ. & FAX: 2310 844.465

Η PROLIK Ο.Ε. είναι μία εταιρεία σιδηρών κατασκευών με υψηλές ποιτικές επιδόσεις και πολύ καλές τιμές.

ΔΟΜΗ ΒΙ.ΕΜ.Α.Ε.
εμπορία ειδών σχεδίου και γραφής
ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ 36-38 ΤΗΛ. 225555 268892

- Είδη Σχεδίου Γραμμικού Ελευθέρου
- Όργανα Σχεδίου
- Είδη Γραφικών τεχνών Μακέτας Ζωγραφικής Οργανώσεως γραφείου
- Σχεδιαστήρια Neolt
- Μηχανές σχεδιάσεως
- Αρχειοθήκες
- Έπιπλα οργανώσεως τεχνικού γραφείου
- Είδη οργανώσεως γραφείου

ΝΕΟ ΤΜΗΜΑ: ΕΙΔΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΠΩΛΗΣΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ
ΤΗΛ. ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ: 22 55 55

Η εταιρία ΔΟΜΗ ΒΙ.ΕΜ. Α.Ε. μας παρέχει ευγενώς τις υπηρεσίες της, η δε Πρόεδρος της κα Μαρίνα Τριανταφύλλου είναι εξαιρετη φίλη του Συλλόγου

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ Ο.Ε.
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ & ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΣΠΥΡΙΔΩΝΙΔΟΥ
ΠΟΛΙΤ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Δ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓΑΠΗΝΟΥ 10, 546 21 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛΕΦ.: 221.887 & 236.540, FAX.: 031-240.574

Η κα Καλλιόπη Σπυριδωνίδου είναι Πολιτικός Μηχανικός, εργολήπτης Δημοσίων και Ιδιωτικών έργων. Είναι Λιβαδιώτισσα, κόρη του Κώστα Ευθυμιάδη και της Μαρίας Συννεφάκη

Κούμας ΕΠΙΠΛΟ

ΕΚΘΕΣΗ:
16ο ΧΛΜ. ΕΘΝ. ΟΔΟΥ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ - ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ
ΤΗΛ: 23920 71664, Τ.Θ. 60369, Τ.Κ. 57001, ΘΕΡΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ:
14ο ΧΛΜ. ΕΘΝ. ΟΔΟΥ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ - ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ, Ν. ΡΑΪΔΕΣΤΟΣ
ΤΗΛ: 2310 461 623, FAX: 2310 464 257

E-mail: goumas@acn.gr

Το εργοστάσιο επίπλων του φίλου συμπατριώτη μας Γιάννη Γκούμα, μέγλου χορηγού των χορών του Συλλόγου μας, διακρίνεται για την θαυμάσια ποιότητα των προϊόντων του και τις εξαιρετικές του τιμές

ΓΑΖΕΤΗ

Έπιπλα ποιότητας

ΑΦΟΙ ΓΑΖΕΤΗ Ο.Ε.
ΤΗΛ.: 2310 796.720, 2310 795.181
ΤΗΛ.-FAX: 2310 798.735

Το εργοστάσιο επίπλων των συμπατριωτών μας Αφών Γαζέτη, μεγάλων χορηγών των χορών του Συλλόγου μας, διακρίνεται για την άριστη ποιότητα κατασκευής και τις εξαιρετικές τιμές

Ουζερί - Ταβέρνα "ο Γιάννης"

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΚΙΝΗΣ

Αγαπητού 10, Καμάρα • Τηλ. 2310-276 201

Ένα εξαιρετικό ουζερί στην καρδιά της πόλης, με εκλεκτούς μεζέδες, φρεσκοτάτα ψάρια και κρέατα, λιβαδιώτικο τσίπουρο, όμορφο περιβάλλον, και λογικότερες τιμές. Στέκι των Λιβαδιωτών στο κέντρο

ARIANE COIFFURE

Βασ. Γεωργίου 20
τηλ. 231 0 850.133
231 0 850.233

Τσιμισκή 61
τηλ. 231 0 284.805
231 0 284.806

Πανόραμα - Αναλήψεως 3
τηλ. 231 0 344.461
231 0 346.276

Επτάλοφος - Βενιζέλου 106
τηλ. 231 0 737.046
231 0 737.048

Καλαμαριά - Πασσαλίδη 36
τηλ. 231 0 431.941
231 0 431.501

Νεάπολη - Α. Παπανδρέου 45
τηλ. 231 0 672.255
231 0 628.588

Μαρτίου 90- Α. Κ. Καραμανλή
τηλ. 231 0 306.455
231 0 306.456

Η μεγάλη αλυσίδα κομμωτηρίων του συμπατριώτη μας Τάσου Μπέλλη, ομορφάνει όλες τις κυρίες εδώ και χρόνια με την επιδεξιότητα των μαγικών χεριών του ίδιου και των συνεργατριών του.

Ρεμπεταδικο Τ' απόβραδο

Ρεμπεταδικο 'Το Απόβραδο'
Η νυχτερινή σας διασκέδαση
Ισιδώρου 19 - Άνω Τούμπα - τηλ. 2310.900242

ΚΟΣΜΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ "ΛΑ. ΠΡΟΚΟΒΑ"

Λιβάδι - Ελασσόνας
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΑΖΕΤΗΣ

Αναλαμβάνουμε κοινωνικές εκδηλώσεις (Γάμος - Βαφτίσεις - Γκρουπ)

Τηλ. 24930 41600

Στην καρδιά του Λιβαδίου, κάτω από τον πλάτανο, ένα όμορφο εστιατόριο με μεγάλη ποικιλία φαγητών, καλή εξυπηρέτηση και πολύ καλές τιμές

SERVICE - ΠΩΛΗΣΕΙΣ

Επ. Ψυγείων - Συσκευών μαζικής εστίασης
Κλιματισμού - Συστημάτων εξερισμού

Τσίρκος Αναστάσιος

Ηλεκτρ. 11 (περιοχή Μπότσαρη) - Θεσ/νίκη
Τηλ. & Fax: 2310819.580 Κιν.: 6977573.914

Ο συμπατριώτης μας Τάσος Τσίρκος, είναι ένας άψογος επαγγελματίας και εξυπηρετεί ταχύτατα, επιλύοντας όλα τα σχετικά προβλήματα

Μουσικός Οίκος Μαυρομυστάκης

Καστριτίσιου 4 - 54623 - Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310 24.21.40, 2310 25.60.30, Fax: 2310 24.20.57
www.mavromoustakis.gr, email: info@mavromoustakis.gr

Από τους μεγαλύτερους μουσικούς οίκους της Βόρειας Ελλάδας, με εξαιρετικά προϊόντα και πλούσια βιβλιοθήκη. Καλός φίλος του Συλλόγου μας

Δημοτικό Ξενοδοχείο Λιβαδίου

Λιβάδι - Ελασσόνας, Τ.Κ. 40002
Τηλ. 24930 41377

Υπεύθυνος: Ντάμπος Διονύσης

Το ξενοδοχείο στο Λιβάδι μας, το διαχειρίζεται ο ευγενέστατος φίλος Διονύσης Ντάμπος και προσφέρει άνετη διαμονή και ποιότητα εξυπηρέτησης

Ο Εξωραϊστικός Σύλλογος Λιβαδίου εκδίδει την εφημερίδα Λιβάδι

Ας στηρίξουμε την προσπάθεια κι ας γίνουμε όλοι συνδρομητές της

Εξαιρετη 2μηνιαία προσπάθεια του Εξωραϊστικού Συλλόγου Λιβαδίου, μια εφημερίδα που βελτιώνεται από φύλλο σε φύλλο. Ο παλμός του χωριού.

TAXI phone

Συμπατριώτες ταξιτζήδες στην Θεσσαλονίκη

ΤΖΗΜάΛΑΣ ΜίΜΗΣ - 6977 445494
ΤΖΗΜάΛΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ - 6979 915928
ΜΠΑΝάΣΑΣ ΓΙώΡΓΟΣ - 6932 223396
ΜΠΑΝάΣΑΣ ΣΩΤήΡΗΣ - 6936 989946
ΚΑΨάΛΗΣ ΘΕΜ/ΚΛΗΣ - 6979 915133

Για την άμεση και άψογη εξυπηρέτησή σας

Συστήνουμε ανεπιφύλακτα στους αναγνώστες μας, να προτιμούν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των συμπατριωτών & των φίλων μας !

Ο Λόγος του Συλλόγου - Εφημερίδα του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος' - Μία γραπτή συμβολή στον πολιτισμό, στην επικοινωνία και στη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των μελών μας, των φίλων μας και των απανταχού Λιβαδιωτών

Σύλ-Λόγος και : Δημοτικές Εκλογές 2006

Την Κυριακή 15 Οκτωβρίου 2006, θα λάβουν χώρα σε όλη την επικράτεια οι Δημοτικές και Νομαρχιακές Εκλογές, οι οποίες θα αναδείξουν τους αντίστοιχους Τοπικούς και Νομαρχιακούς Αρχόντες για τα επόμενα τετραετία 2007-2010. Ο 'Λόγος του Συλλόγου' θα εστιάσει το ενδιαφέρον του μόνον στις δημοτικές εκλογές του Λιβαδίου, παρά την ορμώμενη τάση της αρχισυνταξίας να ασχολείται γενικώς με τα κοινά, πόσο μάλλον της Θεσσαλονίκης.

Μέχρι τη στιγμή που γράφεται ο 'Λόγος 7', έχουν ανακοινώσει τις υποψηφιότητές τους οι κύριοι Γιάννης Γκούμας (νυν Δήμαρχος) και Γιώργος Γαλάνης (τέως Γενικός Γραμματέας του Δήμου). Στις προθέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας, είναι να οργανώσει μία ημερίδα στη λέσχη μας (προσφορότερες ημερομηνίες είναι η **Κυριακή 1 ή 8 Οκτωβρίου**) όπου όλοι οι υποψήφιοι δήμαρχοι (και οι σύμβουλοι τους αν θέλουν), να καταθέσουν τις απόψεις τους, να αναπτύξουν τα οράματά τους και να αναλύσουν τα προγράμματα που θα προσπαθήσουν να εφαρμόσουν εάν εκλεγούν. Τα πολυπληθή μέλη του Συλλόγου μας και οι πάρα πολλοί φίλοι του Λιβαδίου, θα ακούσουν σίγουρα με προσοχή τους υποψηφίους και τις σκέψεις τους, θα ζητήσουν διευκρινίσεις για τις προγραμματικές τους δεσμεύσεις και θα συμβάλλουν δημιουργικά στη διαμόρφωση μίας εποικοδομητικής προεκλογικής αλλά κυρίως μετεκλογικής ατμόσφαιρας. Ο 'Λόγος' εύχεται σε όλους τους υποψηφίους καλή επιτυχία, δύναμη και κυρίως συνέπεια όταν εκλεγούν.

Σκέψεις της αρχισυνταξίας του "Λόγου" για το Λιβάδι, με αφορμή τις επικείμενες εκλογές 2006

Ο 'Λόγος 3' / Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2004, στη σελίδα 10, είχε δημοσιεύσει ένα άρθρο με τίτλο 'Το Λιβάδι που δακρύζει', που τον δανείστηκε από την ομώνυμη ταινία του Θόδωρου Αγγελόπουλου. Στο άρθρο αυτό, που δημοσιεύτηκε στα μισά της περιόδου 2003-2006, ο αρχισυντάκτης έθιγε συνοπτικά μεν αλλά με έντονο τρόπο, τα φλέγοντα ζητήματα της λειτουργίας και της ανάπτυξης του Λιβαδίου. Ξαναδιαβάζοντάς το, βλέπουμε πως το άρθρο αυτό είναι και σήμερα άκρως και ίσως δραματικά επίκαιρο. Θα επαναδημοσιεύσουμε ορισμένα σημεία του, συμπληρώνοντας με σχόλια τις τότε απόψεις μας.

Γράφαμε λοιπόν ότι :

'Κατά τη γνώμη μας, τρία είναι τα άμεσα και τρέχοντα προβλήματα του Λιβαδίου, τα οποία δεν έχουν ορατά όρια, αλλά εν πολλοίς αλληλοκαλύπτονται : **Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ, Η ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ-ΥΓΕΙΑ & Η ΠΑΙΔΕΙΑ**. Κάθε ένα κεφάλαιο υποδιαιρείται σε πολλά μικρά υποκεφάλαια, αλλά οι τρεις αυτές μεγάλες κατηγορίες εμπεριέχουν όλα όσα πρέπει να αντιμετωπίσει μια κοινωνία, η οποία θέλει να αντισταθεί στην αργή αλλά σταθερή φθορά της.'

1. ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Το τεράστιο αυτό θέμα, το οποίο πολύ εύστοχα τέθηκε στο Α' Αναπτυξιακό Συνέδριο Λιβαδίου το 2001, απαιτεί μια διαρκή και διαχρονική εγρήγορση από όλους τους φορείς, καθώς επίσης και μεγάλες και συντονισμένες προσπάθειες από όλους.

Η σύνταξη του 'Λόγου', μη μπορώντας μόνη της να καλύψει όλο το φάσμα των αναπτυξιακών παραμέτρων, θέτει ένα καίριο ζήτημα, το οποίο καρκινοβατεί από το 1987, αν όχι προγενέστερα. **ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΕΚΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΗΣ ΤΟΥ ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΛΙΒΑΔΙΟΥ'**

Η σύνταξη, έχει στα χέρια της τη μελέτη επέκτασης του ΥΠΕΧΩΔΕ, εδώ και αρκετό καιρό και δεν καταλαβαίνει το γιατί δεν ολοκληρώνεται και τυπικά η διαδικασία. Η σύνταξη έχει επίσης -ως ειδική επί του θέματος- και μια πολύ συγκεκριμένη άποψη για το ζήτημα και διατίθεται ευχαρίστως να την καταθέσει δημοσίως. Θυμίζουμε ότι τον Οκτώβριο του 2004 παρουσιάστηκε με μεγάλη επιτυχία μια διπλωματική εργασία του τότε φοιτητή και νυν αρχιτέκτονα Δ. Βλαχόπουλου στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Α.Π.Θ., με θέμα **'ΠΡΟΤΥΠΗ ΟΙΚΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΕ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΗΜΙΑΣΤΙΚΟ ΟΙΚΙΣΜΟ - ΛΙΒΑΔΙ ΟΛΥΜΠΟΥ'**. Ο κος Βλαχόπουλος θα μπορούσε να βοηθήσει σημαντικά με τις ιδέες του στο ζήτημα και θέτει και αυτός τις γνώσεις του στη διάθεση όλων. Παρ' όλα αυτά, επειδή η διαχείριση ενός σχεδίου επέκτασης είναι ένα ζήτημα εξ ίσου -αν όχι πιο σημαντικό και πολύπλοκο- από μία απλή πολεοδομική μελέτη, η σύνταξη προτείνει στις Δημοτικές Αρχές Λιβαδίου να κινηθούν το ζήτημα και να καλέσουν το γρηγορότερο δυνατόν όλους τους ενδιαφερομένους να συζητήσουν το θέμα σε μία ημερίδα με το θέμα αυτό, στο Λιβάδι.

Αυτά λέγαμε πριν από 20 μήνες, θεωρώντας ότι μία βασική αναπτυξιακή παράμετρος (οι άλλες, εξ ίσου σημαντικές αναπτύχθηκαν στην ημερίδα της 2ας Ιουλίου 2006, εκείνης που την παρακολούθησαν σχεδόν μόνον οι εισηγητές) για τα σημερινά δεδομένα του Λιβαδίου, είναι η οικιστική του επέκταση, ένα όνειρο θερινής νυκτός που καρκινοβατεί εδώ και 20-30 περίπου χρόνια.

Η σύνταξη του 'Λόγου' έχει στα χέρια της από τον Σεπτέμβριο του 2003 την μελέτη επέκτασης του σχεδίου Λιβαδίου του ΥΠΕΧΩΔΕ - 'Γ.β' Φάση - Τελική πρόταση οργάνωσης', όπου στην ουσία έχει ολοκληρωθεί όλη η διαδικασία τεχνικών και διοικητικών ελέγχων. Η Δ' και τελευταία Φάση είναι μόνον η υπογραφή του Νομάρχη και η δημοσίευση στο Φύλλο Εφημερίδας Κυβερνήσεως, το ΦΕΚ δηλαδή.

Όπως αναγράφεται και στη σελίδα 6, η διαδικασία αυτή διαρκεί 20 ημέρες. Σήμερα έχουν περάσει από τότε 34 μήνες ή 30 X 34 = 1.020 ημέρες και ακόμη το θέμα παραμένει στάσιμο.

Ποιο είναι λοιπόν αυτό το αόρατο χέρι που έχει βάλει φρένο σε μία διαδικασία, η οποία θα εκτονώσει το οικιστικό έμφραγμα στο οποίο έχει περιέλθει το Λιβάδι, θα δώσει δουλειά για τουλάχιστον 10 χρόνια σε μία πλειάδα ντόπιων επαγγελματιών του κατασκευαστικού κλάδου και συναφών δραστηριοτήτων, θα ανακόψει τις 'λειτουργικές' αυθαίρετες παρεμβάσεις και παρανομίες στον υπάρχοντα αστικό ιστό, θα λύσει το πρόβλημα του δημόσιου αστικού χώρου και θα αποδεσμεύσει το καμμένο το Κιόσκι από τον άχαρο ρόλο του δοχείου εναπόθεσης όλων των κοινωφελών χρήσεων; Τρία σχεδόν χρόνια καθυστέρησης είναι πάρα πολλά και θα πρέπει να αιτιολογηθούν. Όποιος και αν είναι ο λόγος (αδιαφορία, αμέλεια, μικροπολιτικές σκοπιμότητες, ενδεχόμενες καταπατήσεις δημοτικής γης ή ακόμη και κάποιο κώλυμα), θα πρέπει να ερευνηθεί. Ακόμη και ως προεκλογικός λαγός από το ταχυδακτυλουργικό καπέλο κι αν βγει η έγκριση του ρυμοτομικού σχεδίου επέκτασης, θα είναι ένας ευπρόσδεκτος λαγός, στιφάδο ή μη, έστω και καθυστερημένα. Υπ' όψη ότι όλη η περιοχή της επέκτασης αφορά περί τα περίπου 250 οικοπέδα των 400 τ.μ., είναι δημοτική γη και δεν υπάρχουν κωλύματα ιδιοκτησιακού χαρακτήρα.

Θα περιμένουμε με πολύ ενδιαφέρον τις απαντήσεις από τους αρμοδίους.

Γράφαμε επίσης στον 'Λόγο 3' για την περιθαλψη και την υγεία στο Λιβάδι :

2. ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ & ΥΓΕΙΑ

Θα πρέπει να μας προβληματίσει όλους μας και σοβαρά πλέον, το ζήτημα της περιθαλψης και της υγείας στο Λιβάδι, πέρα και έξω από την διαρκή και σε 24ωρη βάση επιτόπια παρουσία ή όχι γιατρού. Ένας οικισμός 3.000 μονίμων κατοίκων, παραγωγικός και ζωντανότατος, που στα 1.200 μέτρα υψόμετρο έχει ριζώσει ιστορικά και αρνείται σθεναρά να φυλλορροήσει πληθυσμιακά, πρέπει να

αντιμετωπίζεται από την πολιτεία όχι τεχνοκρατικά, σαν ένα απλό πληθυσμιακό μέγεθος (που δεν δικαιούται λόγω πληθυσμιακού μεγέθους να διαθέτει κέντρο υγείας αστικού ή ημιαστικού τύπου π.χ.) αλλά σαν ένα πρότυπο κατά της αστυφιλίας και υπέρ της περιφερειακής ανάπτυξης.

Δυστυχώς ο κρατικός προγραμματισμός και η ψυχρή λογιστική διαχειριστική αντίληψη των κυβερνήτων δεν ευαισθητοποιείται, ώστε να βάλει στο σχεδιασμό του παραμέτρους μη μετρήσιμες αριθμητικά, όπως την αυξημένη παροχή πρόνοιας, υγείας και παιδείας προς τους ακρίτες ή τους απομονωμένους χωρικά πληθυσμούς, ανεξάρτητα από τα πενήχρα κατά κεφαλήν πηλικά που εισπράττουν από τον κρατικό κορβανά. Η σύνταξη θα ήταν άκρως ικανοποιημένη, αν απλά και μόνον εφαρμόζονταν τα άρθρα του Ελληνικού Συντάγματος περί απόλυτης ισότητας όλων των πολιτών και σε όλα τα επίπεδα. Ίσως τότε, μέρη σαν το Λιβάδι, θα είχαν και την ίδια, έστω και κατά προσέγγιση, περίθαλψη και υγεία, πρόνοια, παιδεία, φροντίδα και ανάπτυξη με κάθε άλλη πόλη της επικράτειας.

Αποφεύγοντας τον πειρασμό της γενίκευσης και του φθηνού δημαγωγικού λαϊκισμού, ο γράφων δεν προτείνει ως αντίδοτο την συνήθη τυπική πίεση προς τους κρατούντες για καλύτερες υποδομές, κραδαινόντας δήθεν κάθε 4 χρόνια την ψήφο μας. Είμαστε σίγουροι πως οι διοικούντες θα μας παρουσιάσουν μια σειρά από έγγραφα προς την κεντρική διοίκηση, όπου θα διαφαίνεται η τυπική κάλυψη των αιτημάτων και η μεταφορά των ευθυνών σε ανώτερα και υπερτοπικά διοικητικά κλιμάκια και το ζήτημα θα καταλήξει σε συζητήσεις περί Αθηνοκεντρικού κράτους. Η σύνταξη πιστεύει στην κοινωνική αυτό-οργάνωση, πιστεύει στη συσπείρωση όλων των πολιτών γύρω από τα κοινά τους προβλήματα, ανεξαρτήτως φυσικά κομματικών εντάξεων, πιστεύει στη συγκροτημένη και συμπαγή κοινωνική παρέμβαση, πιστεύει σε μια κοινωνία που διεκδικεί αυτά που της πρέπει και της αξίζουν.

Δυστυχώς οι σημερινές μας κοινωνίες δεν έχουν γαλουχηθεί σε τέτοιου είδους παλαικές συσπειρώσεις για δίκαια αιτήματα και όταν ακόμη αυτό συμβαίνει, συνήθως ο τρόπος έκφρασης αυτής της αγανάκτησης είναι τόσο αντιφατικός, που υπονομεύει ή υποβαθμίζει τα δίκαια αιτήματα, μια που η ουσία χάνεται κάτω από την λάθος μορφή της διεκδίκησης.

Μετά από 20 μήνες, ο αρχισυντάκτης δεν έχει να προσθέσει ούτε κεραία στα παραπάνω, δεδομένου ότι δεν έχει αλλάξει απολύτως τίποτε.

Τέλος, γράφαμε στον 'Λόγο 3' για τα ζητήματα παιδείας :

3. ΠΑΙΔΕΙΑ

Το θέμα της παροχής παιδείας στο Λιβάδι είναι και πρέπει να είναι ένα από τα κορυφαία ζητήματα που πρέπει να απασχολήσουν όλους όσοι ζουν, αγαπούν και πονούν τον τόπο αυτό. Μέχρι σήμερα, έχουν καταγραφεί και ακουστεί όλα εκείνα τα ιστορικά στοιχεία για το -τολμούμε να το γράψουμε- μεγαλείο της εκπαιδευτικής ατμόσφαιρας που ανέπνευσαν οι Λιβαδιώτες εδώ και τρεις περίπου αιώνες, καθώς και τις μεγάλες προσωπικότητες που δίδαξαν και γαλούχησαν γενιές και γενιές ανθρώπων με τις πιο προωθημένες για τις εποχές εκείνες γνώσεις.

Δύσκολα όμως θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς πως σήμερα, υπάρχει μια ανάλογη ατμόσφαιρα, ως ιστορική συνέχεια των παλιών καλών και δύσκολων εκείνων καιρών.

Τα προβλήματα των εκπαιδευτικών υποδομών και εξοπλισμού, η διαρκής 'εκπαιδευτική' μετανάστευση των παιδιών σε κοντινές πόλεις, η έλλειψη κάθε μορφής συμπληρωματικής ή ενισχυτικής διδασκαλίας παράλληλα με την προσφερόμενη στο Γυμνάσιο-Λύκειο, η διαρκής μείωση του μαθητικού δυναμικού, είναι μεγάλα ζητήματα, με τα οποία πρέπει κάθε φορέας ή πρόσωπο να ασχοληθεί συστηματικά και να προβληματιστεί σε βάθος. Η σύνταξη έχει συλλέξει αρκετά στοιχεία για τα ζητήματα αυτά και τα θέτει στη διάθεση όλων, ενώ προτείνει και πάλι, με όλο τον κίνδυνο της μονότονης και κουραστικής επανάληψης, ειδική εκδήλωση - ημερίδα, με θέμα: **'Η Παιδεία στο Λιβάδι του 21ου αιώνα'**. Τα τρία χρόνια που πέρασαν από το άκρως επιτυχημένο 1ο Συνέδριο του 2001, δίνουν όλες τις δυνατότητες να οργανωθεί το 2ο, σε εύθετο χρόνο και με τη σύμπραξη όλων των φορέων που αγαπούν και ενδιαφέρονται για το Λιβάδι. Η σύνταξη νομίζει πως ένας Σύλλογος, ένας φορέας γενικότερα και πόσο μάλλον μια εφημερίδα, έχουν τη διαρκή υποχρέωση της προώθησης των μεγάλων θεμάτων που ταλανίζουν ένα τόπο που αγαπούν.

Σήμερα, 20 μήνες μετά, ο Σύλλογος της Θεσσαλονίκης καταθέτει ότι στο μεσοδιάστημα αυτό, πάλεψε όσο μπορούσε για να προσφέρει στοιχεία πολιτισμού και παιδείας στα μέλη και τους φίλους του, καθώς επίσης και στην κοινωνία του Λιβαδίου, μέσω διαλέξεων, ημερίδων, συμποσίων κλπ., αλλά ένοιωσε πολύ μόνος. Δεν μπορεί φυσικά να υποκαταστήσει, ούτε δημοτικούς πολιτιστικούς οργανισμούς, ούτε θεσμοθετημένες από το κράτος εκπαιδευτικές διαδικασίες. Σημειώνει απλώς ότι το σημερινό άγχος της επιβίωσης και των προβλημάτων απασχόλησης, περνούν μέσα από καλύτερη παιδεία. Και για του λόγου το αληθές, παραθέτει μία παράγραφο από το άρθρο του Μεγάλου μας Δασκάλου που μας συγκλόνισε στο 8ο Συμπόσιο, του Καθηγητή Χρίστου Τσολάκη, που δημοσιεύτηκε στον 'Λόγο 6' :

"Υστερα, ο άνθρωπος της Παιδείας, δηλαδή ο καλλιεργημένος / μορφωμένος άνθρωπος, ο άνθρωπος του οποίου ο χαρακτήρας, η σκέψη, η ευαισθησία έχουν διαμορφωθεί / εκλεπτυνθεί / εμπλουτισθεί από τη γνώση, από το καλό, από το ωραίο και από τον διάλογο του με τη ζωή και τη φύση, αυτός ο άνθρωπος αποκτά τέτοια ωριμότητα πνευματική και ψυχική, ώστε με απίστευτη ευκολία κατακτά ακόμη και τα πιο δύσκολα επαγγέλματα, τα οποία στο κάτω - κάτω θα μπορούσαν να αποτελέσουν υπόθεση του Υπουργείου Εργασίας."

Ο αρχισυντάκτης μας εύχεται να είναι αυτά τα ζητήματα που θα κυριαρχήσουν στα προγράμματα και στον προεκλογικό αγώνα των υποψηφίων Δημάρχων. Αμήν.